

Zehra Kulaksız
Ölüm Orucu Ekibi
(9. Ekip):

**TECRİT
KALKACAK!
KARARLIYIZ!**

Halkımız,
bağımsızlıktan, demokrasiden,
hak ve özgürlüklerden
yanayız diyen tüm örgüt
ve kurumlar!

Bu ülkede,
yanıbaşınızda ölüyoruz.

Biz direnerek, zulmün
önünde barikatlar örerek
ölüyoruz. Susanlar; susarak, kendini
öldürüyor! Kendi cephenizden, kendi biçimlerinle
zulmün karşısına çıkın.

Ekmek **Adalet**

Haftalık Dergi
Sayı: 38
8 ARALIK 2002
FİYAT (KDV Dahil) 750 000
EUROPE: 3 EURO
www.ekmekveadalet.com

KİM İKTİDAR?

**AKP
mi?**

**MGK
mi?**

100.
Ölüm
Zeliha
ERTÜRK

101.
Ölüm
Feridun
Y. BATU

AKP
İktidarında
4.
Ölüm

Ekmek **Adalet**

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

TECRİT; NETAMELİ KONU

F tipleri ve tecrit: netameli konu! Doğrudan düzenle çatışmayı gerektiriyor. Sırf Radikal gazetesi yazarlarına F tiplerine ilişkin yazıp çizdiklerinden dolayı açılan davalarla bakınca, konunun ne kadar netameli olduğu anlaşılıyor. F Tipi dedi diye basılan sendikalar, dernekler...

1 Aralık eyleminde kimi "muhalif" kesimlerin yine gündeminde yoktu tecrit ve F tipleri. Pekî niye?

Evet, miting, esas olarak savaşa, Amerikan saldırganlığına karşı. Bunda bir tartışma yok. Orada temel ve ağırlıklı sloganların savaşa karşı olması gerektiği de doğal. Ama bazılarında tali olarak, taleplerden biri olarak da yoktu bu konu.

Dedik ya, netameli konu. Ama netameli konulara dokunmadan, riskli alanlara girilmeden "muhalif" olunur mu?

Bir süre önce de benzer bir tartışma Floransa'da yapılan "küreselleşme karşıtı" eyleme katılım sırasında yaşandı. Türkiye'den katılacak grubun temel sloganı ne olacaktı. "Emperyalist savaşa hayır" olacaktı, bu açıktı. Türkiye'nin özgün gündemi de, bu vesileyle dünya halklarına taşınabiliirdi. Fakat olmaz dedi o platformdakiler.

Floransa, enternasyonal bir platformdu. Tüm dünya halklarının devrimci, çevreci, çeşitli boyutlardaki anti'ci mücadeleleri, oraya taşındı. Türkiye'nin genel talebin dışında oraya taşıyabileceği ve taşıması gereken özgün gündemi, F tipleriydi. Bu özgün gündem, esas olarak emperyalizmin "küreselleşmiş" politikalarının da bir parçasıydı.

Tüm dünya devrimcilerinin, kü-

reselleşme karşıtlarının sorunuymdu tecrit. Yarın daha da fazla böyle olacaktı. Dahası, şu anda, 21. yüzyılda yaşanmış en büyük direnişti söz konusu olan. Floransa'daki kitlesel direnişe bu direnişin taşınması düşünülebilir miydi?

Ama düşünöldü. "Emperyalist savaşa ve Tecrite hayır"ın Türkiye grubunun özgün sloganı olması kabul edilmedi.

Mantıklı teorik ve siyasal bir izahını yapmak zordur bu durumun. Bugüne kadarki pratiğin gösterdiği izah ise, esas olarak oligarşinin çizdiği "riskli alanlara" girmeme politikasıdır. Kimi çevreler, bu tür alanlara girmemeyi, düzenin hışmına uğramama, veya düzen tarafından kabul edilme nede- niyle tercih ediyorlar.

"Kabul edilebilir" olmak; onların çizdiği sınırlara hapsolmaktan değil, kendini gücünle, kararlılığıyla kabul ettirmekti!

Riskli alanlara girmekten korkanların sonu ne olur? Herkes bunun cevabını İslamcı medyanın büyük çoğunluğuna bakarak görebilir; bakın nasıl hemen de iktidara, devlete uyum sağladılar. Düzen içinde bir yerlere gelmeyi amaçlayanlar korkuyor riskli alanlardan. Tabii düzen içinde bir yere gelince de, o yeri kaybetmemek için artık daha da fazla icazeti altına giriyor sistemin. Sonrası kraldan daha krallıklı!

Sol muhalif kesimlerin "riskli alanlardan uzak durma" zaafını bilen iktidarlar, bunu kullanmaktan hiç vazgeçmiyorlar. Şimdi aynı şeyi yeni Adalet Bakanı uyguluyor: *direnenler sadece terör örgütü mensupları... sakın onların taleplerine sahip çıkmayın... terör destekçisi olursunuz...* Tehdit bu kadar kaba, oyun bu kadar aleni.

Kapitalizme, faşizme, emperyalizme, mevcut düzene karşı olanlar, tecrite de açıkça karşı çıkmak durumundadır. Tersî, düzenin izin verdiği kadar "muhaliflik"tir ki, onların yeri demokrasi mücadelesi değil, demokrasıcılık vitrinidir.

**Toprağımız Amerikan
Üssü, İnsanımız
Amerikan Askeri
Olmayacak!**

**Toprağımızı, kanımızı
Amerika'ya satanlara
alanlardan cevap!**

**İŞKENCECİLER
ÖDÜLLENDİRİLMEME
DEVAM EDİLİYOR!**

**TAYAD'lı Aileler'den
Adalet Bakanı Cemil
Çiçek'e:**

**"Eskiği devam ettire-
cek olanın akıbeti de
eskisi gibi olur!"**

Fotoğraflarla Tarihimiz

Tarih:

23 Ocak
1990

Yer:

İstanbul
TAYAD

"DKÖ'lere yönelik baskılara son verilmesi" talebiyle açlık grevindeyiler o zaman. Tam 31 demokratik kitle örgütünden 600 kişi katılmıştı bu açlık grevine.

Aralarında kadın dernekleri, tutsak yakınları dernekleri, gecekondulu yoksulların dernekleri, gençlik dernekleri vardı. Memurların, işçilerin dernek ve sendikalarından da katılan vardı eyleme. "Sivil toplum örgütleri" yoktu!

Adıyla, sanıyla FAŞİZMİN baskı ve terörüne karşıydı mücadeleleri. Bugün kazanılmış haklar varsa, işte bu mücadelelerin sonucudur. İnfazların, faili meçhullerin orta yerinde demokratik mevzileri savunma kararlılığının sonucudur.

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve

Adalet

Ekmek ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Ali Ercan Gököğlu
Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han 55/54 Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks:0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayincılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya:3 Euro

Fransa:3 Euro
İsviçre:3 Euro
Hollanda:3 Euro

İngiltere: E 2
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Akademik Yatırım, Odemwadistr. 72 51105 Köln
Tel: 0049 221 6906892 0049 221 6906893
Faks:0049 221 6906894
E-mail adresi: ekmekveadalet@t-online.de
Akbank, İnönü Cad. 7, Sokak Köşeyi İy Han arkası Çöken Apt. No:102 Tel-faks: 0 302 351 10 25
Akbank, ÇANKırı Bulvarı Onur İğham Kat: 6 Daire: 154 Köşeyi
Tel-faks: 0 312 417 39 11
Akbank, Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanallı Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 308 221 87 18
Bursa, Beşiktaş Cad. Güneş Hanı
Daire: 25/4 Haykeli Tel-faks: 0 224 224 93 97
Gaziantep, Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yeniyer Sokak No:27 Daire:10 Şişli
Hopa: Kaleköy Mah. İnci Cad. Karanım Apt. Kat: 1 No:1 HOPA

Kocaeli, 3. Beyler Cad. 850. Sokak Yaparıcı İy Hanı No: 31/501 Kocaeli Tel-faks: 0 232 446 27 96
Kocaeli, Ömerpaşa Mah. Akça Cami Kat: No: 30 Kat: 2 Tel-fax: 0262 325 58 06
Maliye, Dabakhanı Mah. Eskihaletp Cad. Kardeşler İğham Kat: 3 No: 15 Tel-faks: 0 422 325 24 61
Marmara, Kiremitçane Mah. 4406 sk. Müzeyyen Boro İğham No: 9 kat: 1 Daire 13
Samsun, Talimhanı Cad. Bozokçuy İy Hanı Kat: 3/42 Tel-faks: 0 362 435 25 80
Tatvan, Kemerkaya Mah. Kunduracılar cad. Dedeoğlu sokak Postahar İğham Kat: 1 No:33 Tel-faks: 0462 321 59 93
Zonguldak, Gazipaşa Cad. Ofluğu İğham Kat: 5 Daire: 9

- 3... *Bunun Neresi Demokrasi*
5... *Olur Efendim!*
8... *Türkiye gerçeği;*
TECRİT, ÖLÜM VE DİRENİŞ
10... *"Tecrit Kalkacak! Kararlıyız"*
12... *Sendikacılardan*
Feride'ye ziyaret
13... *TAYAD'lılar;*
AKP iktidarından istiyoruz...
14... *19-22 Aralık 2000*
DİRİ DİRİ YAKTILAR...
17... *Kızılıcak sopası*
18... *Beklemek işsizlik ve açıklıktır*
19... *İşkence neden bitmez?*
20... *Sabık işkencecilere;*
"Bir Daha Yapmazlar"
aklaması
21... *"Halk Desteği" mi,*
ABD-AB desteği mi?
22... *Bush Doktrini yayılıyor*
23... *Wolfowits Türkiye'de!*
Türkiye Savaşta!
26... *Toprağımız Amerikan üssü,*
insanımız Amerikan askeri...
29... *TAYAD'lılardan Adalet Bakanı*
Cemil Çiçek'e
32... *"Bu eylemlerde ısrar edenler*
aynı tip örgüt..."
33... *Tecrit Hücreleri Çürütüyor-2*
35... *İntifadanın Partisiyiz*
38... *Meydandan yansıyanlar*
40... *Solun Beyni:*
AKP iktidarına karşı
"Demokratik bir Anayasa"
için!
41... *Üç Ambar İşçisinin*
Öldürülmesi Geçştirilemez
42... *Güle Güle Elleri Kınalı Yoldaş*
44... *Zeliha ERTÜRK*
45... *Feridun Yücel BATU*
46... *İpsala Yürüyüşçüleri*
ile görüştük
47... *Halayda iki Mendil*
48... *Kahramanlar Ölmez*
49... *Andıç versiyonları*
50... *Basından: Yerini bulan hak*

BUNUN NERESİ DEMOKRASİ?

Seçimler yapılmış, bir parti, yüzde 34 oranında oy alarak düzenin kuralları içinde mecliste dörtte üçe yakın bir çoğunlukla iktidara gelmiş. Ama "iktidara gelmiş" sözü, lafın gelişi. İktidar AKP'ye verilmiyor. AKP sadece hükümet oldu. Bu sadece AKP'nin "islamcılık şaibesi" altındaki bir parti olması nedeniyle değildir. Seçimlerden birinci parti olarak CHP de çıksa farketmeyecekti. CHP de hükümet olacak ama iktidar olamayacaktı. O zaman bu nasıl seçim, bu nasıl halkın iradesi, bu nasıl demokrasi?.. Şu kadar oranda oy almış bir hükümetin Başbakanı, MGK'da generaller tarafından adeta sorguya çekiliyor; ve o başbakan da adeta yemin billah, kötü bir niyetlerinin olmadığını, kendilerine güvenilmesini istiyor. Yani, Anayasayı değiştirebilecek üçte ikilik çoğunluğa sahip bir iktidar, esasında 5 generale tabi. Bir kez daha soralım, bu nasıl millet iradesi, bunun neresi demokrasi? Bitmiyor... MGK toplantısında tüm bakanlara imza attırılarak birer "**kırmızı kitap**" veriliyor. Kırmızı kitap veya "Milli Güvenlik Siyaset Belgesi" olarak adlandırılan ve halka açıklanmayan gizli bir "anayasa"nın varlığı çok daha önce açığa çıkmıştı. Bir parti düşünün; seçim meydanlarına çıkıyor, halka bir program açıklıyor, beni seçerseniz işte bu programı uygulayacağım diyor. Seçiliyor, hükümet oluyor. Hükümet olarak MGK toplantısına geliyor ve orada eline bir "kırmızı kitap" tutuşturuluyor, işte bunun içinde yazılı olanları uygulayacaksınız diyor. Yine sormak zorundayız: hani halkın iradesi, hani halkın istekleri, hani çok partili demokrasi?

Bu demokrasi değil! Bu sistemin demokrasiyle ilgisi yok! Bu sistemin halkın iradesini yansıtan bir sistem olmadığı kesin. Peki öyleyse ne bu? Bu, faşizm! Seçimlerin, parlamentonun, "parti"lerin bir işlevi de faşizmi gizlemektir. Parlamento, partiler, seçimler aracılığıyla, gerçek manada demokrasi olmayan, ama demokrasiye biçimsel olarak benzeyen "demokrasilik oyunu" sürdürülmektedir. İktidar, oligarşinin iktidarındır. Oligarşi adına yürütmedeki belirleyici güç, MGK, daha da dar anlamıyla Genelkurmay'dır. Mevcut sistemde, hiç bir parti, emperyalistlerin, işbirlikçilerinin ve Genelkurmay'ın onayı dışında tek bir adım dahi atamaz. Susurluk devleti veya demokrasilik oyunu tesbitimiz, işte bu gerçekte ifadesini buluyor. Bu Türkiye gerçeği, anlamasını bilenler için aynı zamanda **parlamentar hayaller** konulan bir noktadır. Çünkü, yukarıda anlattığımız tablo tüm gerçekliğiyle ortada dururken, TBMM'de sağlanacak bir çoğunlukla "halkın iktidarını"n kurulabileceğini söylemek mümkün olabilir mi? Bunun mümkün olmadığı bu kadar barizken, bunu iddia etmek, oligarşinin demokrasilik oyununa "soldan" katılmaktan başka bir anlam taşımaz.

AKP, sistemle temelde çelişkisi olmayan bir partidir. Refah Partisi çizgisinden ayrılıp siyasi arenaya çıkmalarından itibaren de emperyalizme ve oligarşiye sadakatlarını ispatlamaya çalışan bir çizgi izlemişler-

dir. Hükümet olduklarında açıkladıkları program da emperyalizmin ve oligarşinin temel çıkarlarını savunan bir programdır. Bu anlamda, tabanı, kadroları ve bazı söylemleri itibarıyla farklı ideolojik, dini öğeler taşıyor olsa da, AKP, emperyalizmin ve oligarşinin partisidir. Bu anlamda da, seçimleri kazandıklarında hükümet, dolayısıyla düzenin yürütmesinin belli yetkileri onlara verilmiştir. Ancak bu onların gerçek manada yöneten tek güç olduğu anlamına gelmiyor. Ülkemizde 1950'li yıllar boyunca kurulan sömürge tipi faşizm dediğimiz rejimde, faşizm, yukarıdan aşağıya, yani esas olarak ordu aracılığıyla kurumsallaştırılmıştır. Ordunun düzen içindeki belirleyiciliği, o günden bu yana süren bir belirleyiciliktir. Sömürge tipi faşizm, sadece düzen partilerine güvenmekle yetinmeyen bir sistemdir. Onları hükümet yaptığında da ipleri elinde tutar. Kimilerinin "derin devlet" dedikleri olay da bundan başka bir şey değildir. Düzen partileri, kitlelerden "oy" almak zorundadır; dolayısıyla şu veya bu ölçüde kitlelerden etkilenir, toplumun farklı kesimlerinin taleplerine de açık hale gelirler. Oligarşinin ekonomik çıkarlarına veya siyasi sistemine ters taleplerin hakim hale geldiği partileri, düzen fazla yaşatmaz, eğer şu veya bu nedenle onu kapatamamışsa, seçimlerde fazla oy almasını engelleyememişse, TBMM ve hükümette onu tümüyle kısağa altına alır ve sistemin dediklerini yaptırır.

M GK, bu işleyiş içinde önemli bir yere sahiptir. MGK, anayasal olarak yürütmenin "sivil" ve "asker" kesimlerini bir araya getiriyor; ama fiiliyatta Genelkurmay'ın hükümete talimatlarını ilettiği, düzene yön verdiği organ durumundadır. MGK Genel Sekreterliği, tamamen Genelkurmay'ın bilgisi ve denetiminde, alternatif bir hükümet gibi çalışan geniş bir kurumsallaşmaya sahiptir. Bu mekanizma aynı zamanda orduyu "koruyan" bir mekanizmadır. Generaller her türlü zam, zulüm kararını alıyor ve uygulatıyorlar; ama görünürde hiç bir sorumlulukları yok. 12 Eylül cuntasının, 1982 Anayasası'yla açık faşizmi kurum-

Demokrasiyi savunuyorum diyen hiç bir örgütün, kurumun bu düzeni "demokrasi" olarak, hatta "kör total da olsa demokrasi" diye göstermeye hakkı yoktur. **Devrimci, demokrat, solcu, ilerici** hiç kimsenin, bu düzenin parlamentosu içinde bağımsızlık, demokrasi amaçlarının gerçekleştirilebileceğini söylemesi mümkün değildir. Böyle söyleyenler, en iyi ihtimalle **aldananlar** veya daha büyük ihtimal, **aldatanlardır**.

laştırmaya çalışmasının ana nedeni de buydu; ordunun yönetimdeki belirleyiciliğini korumak ama aynı zamanda oligarşinin son ve temel kozu olan ordunun ikide bir darbelerle yıpranmasını önlemek. MGK bu çerçevede, hem ordunun hükümet üzerindeki otoritesini meşrulaştırmak, hem de ordunun uygulanan politikalarındaki sorumluluğunu perdelemek amacına hizmet etmektedir. MGK'nın bu rolü gözönüne getirildiğinde, MGK sendikacılığının, MGK solculuğunun nasıl vahim bir şey olduğu da daha iyi görülebilir.

D emokrasiyi savunuyorum diyen hiç bir örgütün, kurumun bu düzeni "demokrasi" olarak, hatta "kör total da olsa demokrasi" diye göstermeye hakkı yoktur. Devrimci, demokrat, solcu, ilerici hiç kimsenin, bu düzenin parlamentosu içinde bağımsızlık, demokrasi amaçlarının gerçekleştirilebileceğini söylemesi mümkün değildir. Böyle söyleyenler, en iyi ihtimalle aldananlar veya daha büyük ihtimal, aldatanlardır. Bir ülke düşünün; halkının yüzde 80'i, ABD'nin Irak'a müdahalesine karşı. Ama o ülkenin yönetimi, ABD'nin Irak'a müdahalesini desteklediği gibi, her türlü desteği sağlıyor. Bir ülke düşünün, halkının yüzde 90'ından da fazlası IMF'ye karşı. Ama o ülkede hala IMF programları uygulanmaya devam ediyor. Hangi parti iktidar olursa olsun, bu temel politikalar değişmiyor. AKP'nin IMF'ye karşı olmak diye bir tavrı yok. Amerika'ya sadakatini ispatlamak içinse zaten çırpınıyor. Ama varsayalım ki, seçimler sonucunda IMF'ye, ABD'ye karşı bir parti hükümet oldu. Ne olacak? ABD geldiğinde, ben Irak'a müdahaleye karşıyım, seninle bu konuda konuşacak hiç bir şeyim yok, diyebilecek mi? IMF'ye hadi güle güle diyebilir mi? Bu düzen içinde işte bu mümkün değil. Erbakan'a İsrail'le anlaşmaların nasıl imzalatıldığını, Erbakan'a, MGK'da bizzat kendilerine karşı olan "28 Şubat Kararları"nın bile imzalatıldığını hatırlayın. İmzalamıyorum da diyebilirdi; o zaman ya burjuva ayak oyunlarına dayanan bir manevrayla, ya da doğrudan tanklarla yine düşürülecekti.

F aşızmin olduğu, emperyalizmin adeta işgali altında olan bir ülkede bağımsızlık ve demokrasi, devrim sorunudur. Kimse kendini aldatmasın. Kimse kendini başka beklentilere sokmasın. Bağımsızlıktan ve demokrasiden yana olanlar için, devrimle, oligarşinin iktidarını yıkmaktan başka yol yok. Birinin kalkıp "hayır, var" diyebilmesi için, işte tüm bu ülke gerçeklerini yok sayması, yani düpedüz ülke gerçekleri hakkında yalan söylemesi, mevcut durumu çarpıtması gerekir. **"Tek yol devrim"** sözü, Türkiye gerçeğinin eği bükmekten, çarpıtıp saptırmadan, kimseyi kandırmadan en düz, en kısa ifade edilmiş halidir.

AKP'nin MGK ve IMF önündeki ilk sınavı; OLUR EFENDİM!

AKP seçimi kazandıktan sonraki yazımızın başlığı şuydu; **"yeni bir Amerikancı hükümet kuruluyor!"...** (Ekmek ve Adalet 34) Bir ay bile olmadı, ama bu son bir hafta tespitimizin doğruluğunu tartışmasız olarak ortaya koydu.

Irak konusunda Amerikalılarla yapılan pazarlıklarını, Wolfowitz'in eski hükümetten de bize daha yakın övgülerini (ki 57. hükümet Cumhuriyet tarihinin en Amerikancı hükümetlerinden biriydi) diğer yazılarımızda ele aldığımız için girmeyeceğiz.

AKP, Türkiye'de kim iktidar olursa olsun, geçmek zorunda olduğu sınavlardan ikisinden daha geçti bu hafta içinde. İlki, gerçek iktidar MGK, daha doğru ifade ile Genelkurmay, ikincisi IMF.

Her ikisi de ne dediyse tamam dedi AKP. Önlerini ne koydularsa "olur efendim" dedi. Verilen sözlerin, onca programın, vadin, kendi tabanının beklentilerinin tümü birden ya rafa kaldırıldı ya da sürece yayıldı, kimi pazarlıklar karşılığı olarak gündeme alınmak üzere bırakıldı. Korkaklığın, pısrıklılığın, bùyük gücüz lafları ardındaki büyük güçsüzlüğün tela-fisini yapmak, bozulan morallerini düzeltmekse, Tayyip Erdoğan'a düştü. Son grup toplantısındaki efelenmelerinin başkaca bir anlamı yoktu.

Görünürdeki iktidar AKP Gerçek iktidar MGK sorgusunda

Kasım ayı MGK toplantısı, AKP'nin de ilk MGK toplantısı olma özelliğini taşıyordu. Bu toplantıya değinmeden önce toplantı öncesi **"türban sorunu"** ne-zinde yaşanan bazı gelişmelere değinmek gerekiyor.

Meclis Başkanı **Bülent Arınç**'in Cumhurbaşkanı Necdet Sezer'i türbanlı eşi ile uğurlamasından birkaç gün sonra, generaller Arınç'a "kutlama ziyareti"nde bulundular. Cumhuriyet tarihinin en kısa kutlama ziyaretiyle generallerin verdiği mesajı hemen tüm kesimler üç aşığı beş yukarı doğru algılamışlardı. Üs-

telik Arınç, meclis başkanlığına da "inadına" seçildiğini belirterek, sözde 28 şubatçılara karşı yaptığı çıkış da henüz tartışılıyordu bu günlerde.

AKP'nin, yüksekte uçan kartal havalarından, süngüsünün düştüğü havalara girmesi Arınç ile başladı. AKP içinde telaş başladı ve Arınç'a yönelik eleştiriler basına yansıdı. AKP'yi açıktan destekleyen islamcı basında da, "gerginlik yaratmayalım" türü eleştiriler gündeme getirildi. Söylenen şuydu; türbanı gündeme getirme... Yoksa? Yoksa iktidardan oluru...

Arınç, bir mülakatında, **"inadına demeyebilirdim"** diyerek AKP'nin bilinen geri adımlarından birini daha attı ve nasıl bir iktidar olacaklarının da sinyallerini verdi.

Bu arada AKP'nin çeşitli organlarından açıklama üstüne açıklamalar yapılarak, generallerin "hassas" olduğu konularda mütamadiyen teminatlar verildi.

MGK toplantısının tam bir **sorgulama havasında** geçtiği, AKP'nin "usulünce" uyarıldığı Genelkurmay tarafından basına özellikle yansıtıldı ve bunlar basın-da genişçe yer aldı.

Halkın seçtiği partinin başbakanı Abdullah Gül'ün, generallere **"biliyoruz bizden kuşku duyuyorsunuz"** demek zorunda kalması, nasıl bir sorgulamadan geçtiklerini, demokratlık, uyumlu olma arkasına gizledikleri korkularının ne denli derin olduğunu göstermeye yeterlidir.

Peki ne demişti ki generaller Gül, bu savunmayı

yapıyordu?

Konuşma yapan Kara Kuvvetleri Komutanı Org. Aytaç Yalman "geçmişte türbanın hangi amaçla kullanıldığı kamuoyunca bilinmektedir..." mesajıyla Arınç'ı ve türbanla ilgili mahkeme kararını hatırlatmış uyarılmış ve anayasaya ilişkin (bkz kutu) zılgıtı çekmişlerdi.

Yeminler yetmemiş olacak ki, toplantı sonrası Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin, "hiç kimse Anayasa değişikliği paketinde Cumhuriyetimizin demokratik, laik, hukuk devleti vasfını, anadilini, başkentini değiştirmek için teklifte bulunamaz. Bulunanlar olursa onlara mani oluruz. Biz Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni yolda bulmadık." açıklamaları yaptı.

Her icraat, ağzlarından çıkan her söz MGK'ya güven vermek içindi. Arkasında güya yüzde 35'lik destek var, ama cunta anayasasını savunan generaller karşısında, evet biz demokratik bir anayasa yapacağız, halkla, demokratik kurumlarla uyum içinde yeniden şekillendireceğiz, diyemiyor. Çünkü **UYUM'dan anladığı MGK ile uyumdan başka bir şey değil**. Bir de elbette emperyalistlerle.

Kıbrıs gibi konularda çıkan farklı seslerinin, MGK bildirisinde "Denktaş'a tam destek" ifadesiyle susturulması, 28 Şubat kararlarını imzalayan Erbakan'ı hatırlattı. Konu farklı olsa da, islamcı siyasetçi hangi konuda farklı ne diyorsa, generaller tam tersini böyle imzalatıyorlar. Demek bu konuda da AKP'de bir yenilek yok. Ama MGK toplantısının tek yansıması bu değildi elbette.

İlk somut sonuçlarını "AB'ye uyum yasaları"ndaki maddelerden, generallerin "şimdilik" istemediklerinin paketten çıkarılmasıyla verdi. Dünya alem bilmesine, herkesin gözleri önünde generallerce aşağılanmaları

na rağmen, yok ondan değil de, şundan bundan da... diye durumu kurtarmaya çalışmalarına kendi tabanları dahi inanmadı. Başkaca hangi konularda geri adım attıklarını, kendilerini ispatlamak için hangi kararlara imza attıklarını süreçle birlikte göreceğiz.

AKP, ilk MGK toplantısında, kuruluşundaki çıkış noktasında, yani kimliğini, kişiliğini, düşüncelerini reddetme (isterseniz gizleme de diyebilirsiniz, fark etmez) çizgisinde bir adım daha attı böylece. Her attıkları adım, kişiliksizleşmeyi kalıcılaştıracak, her kendini kanıtlama uğraşında katliamcılık dahil halka karşı her türlü suçun altına imza atma yoluna girecektir.

Geçmiş hükümetlere dönüp bakılsın; generallerin sözünü dinleyen, onlarla çatışmaya girmekten kaçan bütün hükümetler halkı aç bırakmaktan, katliamcılıktan, Amerikan işbirlikçiliğinden mahkumdurlar...

Güçsüzler sorun çözemez

İslamcılar; AKP hükümeti inançların özgürlüğünü sağlayamayacağını daha ilk ayında gösterdi. Bu düzenin sahipleriyle çatışmaya girmekten kaçan, daha da ötesi onlara yaranmak için elinden geleni yapan iktidarın hiçbir sorunu çözüm gücü yoktur. Yarın, AKP'li bakanların altına imza attığı yeni yasaklar, onların emirleriyle sırtınıza inecek coplara da hazırlıklı olun!

"IMF ile görüş ayrılığı tespit ettiğimiz bir nokta yok"

Başbakan yardımcılarından Abdullatif Şener'in IMF ile yapılan ilk görüşmeler sonrasındaki açıklaması bu.

sapmayacak bir kadroyuz. "

Generaller: "Bazı AB temsilcilerinin ordunun konumu ve işlevinin değiştirilmesi gerektiği yolunda söylemleri var... Kaygımız odur ki, şimdi de Türk ordusunu bahane edecekler..."

A. Gül: "Genel Başkanımız Tayyip Erdoğan, Avrupa'da 'Türkiye'de ordunun siyasete karışmadığını, ancak terörün tırmadığı dönemlerde devreye girdiğini belirterek yanıt vermiştir."

Generaller: "Bu açıklamaların Başbakan ve resmi yetkililer tarafından da yapılmasında fayda vardır."

MGK'da Başbakan Sorgusu

Aşağıdaki diyalog MGK toplantısında yaşandı. Generallerin bir başbakanı sorgulamasıdır:

Generaller: "Hükümet programında 'Toplumsal meşruiyete dayalı yeni anayasa yapılacaktır' diyorsunuz... Bu cümle mevcut anayasanın meşru olmadığı anlamına mı geliyor? 'Toplumsal meşruiyet' ifadesiyle Cumhuriyet'in temel niteliklerine karşı bir arayış mı var?"

A. Gül: "Bizim her söylemimiz ve davranışımızdan bazı sonuçlar çıkarıldığının ve kuşku duyulduğunun farkındayız. Ancak bu kuşkular yer-sizdir. Biz Cumhuriyet ilkelerine gönülden bağlı bir ekibiz. Cumhuriyetin temel niteliklerinden

IMF Avrupa direktörü Deppler de teyit ediyor söyleneni; “hükümetin uygulamak istediği program tam bizim istediğimiz program.”

Bir de seçim meydanlarında, IMF ile görüşmezden önceki günlerde söylenenlere bakın; “pazarlık yapacağız... başımız dik olacak... programın sosyal yönünü isteyeceğiz... faiz dışı fazlanın indirilmesini isteyeceğiz... Üst kurulları şöyle yapacağız...” liste ve boş laf uzağıp gidiyor.

Görüşmeler sonrası, ayrıntıları girilmediği belirtilse de, **IMF programının kesintisiz uygulanacağı** sözü bile gerçeğe yalını, yaşanacak olanı göstermeye yeterlidir.

Tartışacaklarmış... müzakere edeceklermiş...

Kredilere bağımlıyken, borç gırtlığı geçmişken pazarlık yapacaklarmış... Ne yapabileceklerini Abdullah Şener anlatıyor;

Şener IMF direktörü Deppler'e: “Hiç bir ülkede istenmiyorsunuz, biz başarısız uluslararası krediniz artacak”... diyor. Deppler gülererek “çok memnun olunuz” diye cevap veriyor. Aldatmaya alışmışlar, dünya halklarının onyıllardır kanını, kaynaklarını emerek tecrübe kazanan IMF'ye de masal anlatıyor. Kendi halkını kurtardı, şimdi de IMF'yi kurtacak!

Hani pazarlık yapıyordunuz? Hani IMF düşman değil, ortağınız idi? Bu nasıl ortaklık ki, o ne derse sen tamam diyorsun?

Bir başka ekonomi sorumlusu Ali Babacan IMF'nin “sosyal boyuta ses çıkarmadığını” söylüyor ve nedenini şöyle açıklıyor; “Çıkarmaz da. Çünkü **onların baktığı toplamdır.**” “Toplam” olan ne; sen benim istediğimi yaptıktan sonra nereden bulup sosyal boyut sağlıyorsan sağla.

Geçin bu masalları!

Durmadan, kaynak nerede diye soranlara faiz dışı fazlayı 6.5'dan aşağı düşürüp oradan yaratacağız, halka oradan aktaracağız diyen AKP'nin ekonomiden sorumlu bakanlarından Abdullatif Şener'in IMF görüşmesi sonrası, “IMF ile hemfikiriz? Faiz dışı fazla konusunda bir problem yok, niyet mektubunda (önceki hükümetin mektubudur) olduğu gibi 6.5 olabilir.” demesi bile, IMF'nin istediği her şeye evet dediklerini, 57. hükümetin devamı olduklarını göstermeye yeter de artar.

AKP'nin IMF'den “programın sosyal yanı vs.” diyerek alabileceği birşey varsa, o da Amerikan operasyonuna destek vermenin karşılığı olabilir ancak. Türkiye halkının açlığını, yoksulluğunu mu düşünecek IMF?

Sen neden iktidar oldun?

Generallere; “olur efendim”

IMF'ye; “programınız kesintisiz sürecek”

Amerika'ya; “yanınızdayız, emrinizdeyiz”

Patronlara; “ilk işimiz isteklerinizi karşılamak”

Halka; “hele biraz sabır”

Hak ve özgürlüklerde; “önce Avrupa'nın istekleri, bizim ihtiyacımız olanlar... Hapishanelerden tabutlar çıkmaya devam edebilir, ölen biz değiliz ya!...”

Bir aylık iktidarınızın kısa özeti; var mı fazlası? Yoktur.

Önceki hükümetin bunlardan öte yaptığı, yapmadığı bir şey var mı? Yoktur.

Peki o zaman siz neden iktidar oldunuz?

Geçmiş iktidarların politikaları sürdürülecekse, tek sorunuz o koltuklarda sizin oturmanız mı?

Bu sorular gün geçtikçe AKP iktidarına daha fazla, daha güçlü seslerle sorulmaya devam edecektir. Boş lafla, demagojiyle sorulardan kaçış bir yere kadar mümkün olur, peki sonra?

Elbette şunu düşünüyor; yarattıkları açlığa isyan olmasın diye, yardım dağıtımları, göstermelik projelerle halkı aldatmayı isterler. Bunun için kaynağın nereden bulunacağı da hükümetin sorunu. AKP de bildiği için, tıpkı Erbakan'ın meşhur “havuz” politikası gibi, şu lojmanı sat, üç beş otomobili sat, yastık altındaki para gelirse masalları anlat... tamam.

AKP'nin uyumlu oldukları aç bırakanlar, zulmedenlerdir

AKP'nin siyasi, ekonomik politikalarda uyum içinde olduklarına bakın;

IMF; halkımızı aç bırakan, yoksullaştıran, emperyalist tekellerin çıkarları için tarımı yokeden, milyonlarca işçiyi işten attıranlar...

MGK; Cumhuriyet tarihindeki bütün katliamların, zulmün, baskının sorumlusu ordu'nun iktidar aracı.

Siz buna Amerika'yı, Avrupa'yı da ekleyin.

Onlarla uyum içinde olanlar, onların politikalarının uygulayıcısı olurlar. Onların politikalarını ise, yıllardır halkımız yaşıyor.

TÜRKİYE GERÇEĞİ: TECRİT, ÖLÜM VE DİRENİŞ

Kartal Hapishanesi'nde 5. Ölüm Orucu Ekibi direnişçisi olarak 3 Haziran'da ölüm orucuna başlayan Zeliha Ertürk, 30 Kasım'da şehit düştü.

İzmir Kırıklar F Tipi'nde ölüm orucunu sürdüren Feridun Yücel Batu, bir süre önce kaldırıldığı İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma hastanesinde, 1 Aralık'ta direnişin 101. Şehidi oldu.

Bu Türkiye gerçeği. Hiç kimsenin kaçamayacağı bir gerçek.

Bu, yok sayılmak istenenin haykırışı.

Bu, yokedilmek istenenin direnişi.

Mevsimler yıllara dönüştü, ölümlerin sayısını artık **üç haneli rakamlarla** ifade edebiliyoruz ancak. Bu "üç haneli rakama geçiş"i herkes iyi anlamalı, iyi kavramalı. Cephe tarafından Zeliha Ertürk'ün şehit düşmesi üzerine yapılan 284 No'lu açıklamada, rakamlar üzerine şöyle deniyordu:

"Türkiye ölümleri sayıyor. Kim sadece sayıyor ve seyredivorsa, saydıkça ölüyor."

İktidar, muhalefet, demokratik kitle örgütü, sendika, parti, dernek, oda, aydın, bilim adamı, saydığınız ölüm değil, utancınızdır.

Saydığınız zulüm gerçeğidir.

Saydığınız Türkiye gerçeğidir.

Başka herşeyi yok saysanız bile sadece bu rakam "Türkiye'nin bir zulüm ülkesi" olduğunu anlatmaya yeter. Başka herşeyi değiştirseniz bile eğer bu rakamlar artıyorsa, Türkiye bir zulüm ülkesi olmaya devam ediyor demektir."

AKP iktidarında 4. ölüm oldu.

Bunu da sayıyoruz. Bu sayım, AKP'nin suç dosyasını oluşturuyor. Bu sayım, AKP'nin katliamdaki sorumluluğunun rakamını gösteriyor bize. Katliamı son verecek mi, göreceğiz!

TV ekranlarında AKP sözcüleri, liderleri hala "herkes için temel hak ve özgürlüklerden" söz ederken, orada, F tiplerinde ölümler devam ediyor. IMF politikalarını ve zulmü sürdürürken, iki-

Bedenlerimizi Siper Edeceğiz

"Zeliha'lar, İmdat'lar, yoksul halkın kızları ve oğullarıdır" diyen Cephe, Zeliha Ertürk'ün devrimci yaşamını şöyle anlattı;

"Kartal Hapishanesi'nde 5. Ölüm Orucu Ekibi direnişçisi olarak 3 Haziran'da ölüm orucuna başlayan Zeliha Ertürk, 1978 yılında İstanbul'da doğdu. Aslen Sivas-Zara'lıdır. Alevi ve Kürt milliyetindendir. Yoksul bir ailenin çocuğu olarak ilkokuldan sonrasını okuyamadı. Çocukluğu, gençliği, çalışarak geçti. Konfeksiyon işçiliğinden tezgahtarlığa kadar bir çok işte çalıştı. Devrimcileri ve faşizmi Gazi ayaklanmasında tanıdı. 17 yaşındaydı o zaman. Başka bir semtte oturuyordu, yakınları olduğu için gelmişti Gazi'ye. Cephelileri ilk orada tanıdı, dergilerini ilk orada gördü ve hemen kanı ısındı onlara. Barikatlarda nöbet tuttu Gazi'de. Faşizmin katlettiklerinin cenazesini

kaldırdı orada. Sonra oturduğu semtte Cephelileri arayıp buldu. Semt çalışmalarına katılmaya başladı. 1996 Ölüm Orucu döneminde bu faaliyetlerini sürdürürken gözaltına alındı. İşkencelerden geçirildi. Eskişehir Hücre Tipi Hapishanesi'ne götürüldü. 2000'de yeniden F tipleri ve direniş tartışılırken Ölüm orucuna gönüllülük yazısında şöyle diyordu bu nedenle:

"Ben 96 Ölüm Orucu'nun ilk başladığı zamanlarda dışarıdaydım. Belli bir dönemden sonra ise Eskişehir Tabutluğundan katıldım direnişe. Sonuçta 12 şehit vererek zaferi kazandık. O dönem ölüm Orucunu fazla kavramadım. Ama hep benim aklımda Berdan'ın görüntüleri yer etti. Şimdi sıra bizde. Yine aynı saldırılarla karşı karşıyayız. Bizde 12'ler gibi bedenlerimizi siper edeceğiz."

Beden beden direniliyor işte 772 gündür.

Onlar birer rakam değildir. Onlar bu ülkenin onurduurlar. Onlar insanlığın onurduurlar. Onlar, 772 gündür, zulüm cehenneminde ölümleriyle bir destan yazıyorlar. İnançları, idealleri, düşünceleri uğruna, insanlığın bugüne kadar yazdığı en görkemli destanlardan biri bu. 772 gündür milyarlarca eriyen hücrenin, toprağa düşen canın yazdığı bir destandır."

Tecrit Öldürüyor... 100. ÖLÜM... Zeliha Ertürk Tecrit Öldürüyor... 101. ÖLÜM... Feridun Yücel Batu AKP tecriti sürdürecektir mi? 102. 103. 104. diye DEVAM MI EDECEK ÖLÜMLER!

yüzlülükle, demagojiyle mi yönetecekler?

Ecevit-Bahçeli-Yılmaz hükümetinin politikalarını mı devam ettirecekler olduğu gibi?

Ettirebilirler; ama unutmasınlar, o hükümet, Türkiye tarihinde, halkın en fazla nefretini kazanan hükümet olarak geçti. Kendilerini bekleyen de aynı akıbet olacaktır.

Tutsaklar direniyor. 9. Ekipler başladı direnişe. Düşüncelerinden, inançlarından vazgeçmeyi reddediyorlar.

Reddediyorlar çünkü, onların düşüncelerinde bağımsızlık, demokrasi, adalet, özgürlük var.

Bu düşünceleri yoketmek isteyenler, emperyalistler ve işbirlikçileridir. Bu düşünceleri yoketmek isteyenler faşistlerdir.

Emperyalizme, faşizme karşı olanlar, bu direnişten hiç bir gerekçeyle uzak duramaz. Bu mücadelede tek başına içerideki tutsakların mücadelesi olarak görülemez. Herkes, kendi çizgisinde tecrite karşı mücadele etmek durumundadır.

AKP'nin "işkençeye sıfır tolerans" derken, bu

ölümleri açıklayabilmesi mümkün değildir. Gerçek F tiplerindedir. F tiplerinde tecrit sürüyorsa, tecrit öldürmeye devam ederken hiç kimse bu ülkede haktan, özgürlükten, hukuk devletinden sözedemez. Cephe'nin açıklamasında iktidara karşı şu çağrıya yer veriliyor:

"Demagojiye son verin!"

Artık hiç kimseyi ikna etmeyen, inandırma-yan çarpıtmalarınıza son verin.

F tipleri, direnmeden yaşamayacak bir zulüm odağıdır.

F tipleri, insan olan herkesin karşı çıkmak zorunluluğunu ve sorumluluğunu duyacağı bir Nazi politikasıdır. Bu politikaya son verilecek, başka yolu yoktur."

Tecrit sürdükçe direniş sürecek.

Zulmün olduğu yerde Zeliha'lar, Feridun'lar biter mi? Türkiye'nin hapisanelerinde direnmek için insan olmanın onurunu taşıyor olmak yeterli. İnsanın onurunu, kişiliğini, düşüncelerini yoketmek üzere kurulu Türkiye'nin düzeni, halkı ve devrimcileri teslim alamayacak.

Zulüm Karşısında Dik Durdu

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, 2 Aralık 2002 tarihli 285 nolu açıklamasında Feridun Yücel Batu'nun özgeçmişi hakkında şu bilgileri verdi:

"Feridun Yücel Batu, Eylül 1969 Muş doğumludur. Aslen Antalya-Finikelidir.

1990'da, Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde öğrenciyken, talepleri haklı ve doğru bulunduğu için 6 Kasım YÖK boykotuna katıldı. Bu onun devrimci mücadeleye ilk adımı oldu. Dev-Genç'lilerle tanıştı. Bundan sonra kendini büyük ölçüde öğrenci gençliğin akademik-demokratik mücadelesine verdi. 1991'de bulunduğu fakültenin UL-DER temsilcisi oldu. Daha sonra TÖDEF toplantılarına Bursa UL-DER'in temsilcisi olarak katıldı. Bu haklı, meşru mücadelesinin sonucunda 1994'te okuldan atıldı. Mücadelesini farklı alanlarda sürdürdü.

1994 Eylülünde tutuklandı. Bursa Özel Tıp'te, sonra Bayrampaşa ve son olarak da Ümraniye Hapishanesi'ne konuldu. 19 Aralık katliam saldırısında Ümraniye'deydi. Tüm tutsaklarla birlikte direndi. Ardından Kandıra F Tipine sevk edildi. 2001'de tahliye oldu, ancak kısa süre sonra tekrar tutuklandı ve Kırıkkale F Tipine konuldu.

Aralık 2001 tarihi itibarıyla Feridun Yücel Batu'nun örgütümüzle ilişkisi kesilmiştir. Ancak o bu durumuna rağmen, bulunduğu Kırıkkale F Tipi'nde tecrite karşı ölüm orucuna başlamış ve şehit düşmüştür.

Feridun Yücel Batu, kendisiyle ilişkimizi kesmemize neden olan bazı olumsuzluklarına karşın, zulüm karşısında dik durarak, tecrit altında yaşamaktan sa hücre hücre erimeyi göze alarak, direnişin şehitlerinden biri olmuştur."

“TECRİT KALKACAK! KARARLIYIZ!”

Bu ses, 30 Kasım’da 9. ekip olarak Zehra Kulaksız Ölüm Orucu Ekibi’nin direnişe başladığını duyuran, DHKP-C Tutsaklar Örgütlenmesi’nin sesi. Tecrit sürdürükçe bu kararlılık eksilmeyecek artacaktır.

direnme savaşında

3. yıl

781. gün

30 Kasım’da yeni ölüm orucu ekibinin direnişe başlamasıyla ilgili olarak bir açıklama yapan, DHKP-C Tutsaklar Örgütlenmesi, açıklamalarında, Zehra Kulaksız Ölüm Orucu Ekibi’nde direnişe başlayan tutsakların isimlerini açıklarken, hem AKP iktidarına direniş gerçeğini hatırlattı, hem de devrimci, demokrat ve ilerici kamuoyuna çağrı yaptı.

30 Kasım’ın direnişin 772. günü, şehit sayısının ise 100 olduğunu belirten tutsaklar örgütlenmesi açıklamasına şöyle devam etti.

Zehra Kulaksız’ın kararlılığı

“F tiplerinde, kişiliksizleştirmeyi, düşüncelerimizden soyundurmayı amaçlayan tecrit sürüyor. Hiç bir yalan, demagoji, bu gerçeği örtemez.

Direnişimizin halen sürüyor olması tek başına bunu kanıtlamaya yeter.

9. Ölüm Orucu ekiplerimize, dışarıda sürdürülen ölüm orucunda şehit düşen Zehra Kulaksız’ın adını verdik. Yanıbaşında 19 yaşındaki kardeşini şehit verip F tiplerine karşı ölüm yürüyüşünü sürdüren Zehra Kulaksız’ın kararlılığı, direnişimizin her anına damgasını vuran kararlılıktır. Zehra Kulaksız ölüm orucu ekibimiz, kararlılığımızın tartışılmazlığının ilanıdır.

Koşullar ve talebimiz açıktır

Talebimiz çok açıktır. Hücre iş-

kenceli ölümdür. Tecrit, bir Nazi uygulamasıdır. Tecrit politikasını sürdürmek, F tiplerinde katletmeye devam etmektir.

Hak ve özgürlüklerden, düşünce, inanç özgürlüğünden yana olduğunu iddia edenler, bu Nazi politikasını sürdüremez. Eğer sürdürürlerse, bu gerçek, onların düşünce, inanç özgürlüğü değişlerinin sahte olduğunu göstermiş olacaktır.

Kimse direnişimizi çarpıtmaya kalkmasın. Kimse, Sami Türk’ün aylar değil, iki yıldan beri söylediği “bunlar örgüt zoruyla yapıyor, bunların amaçları başka...” gibi artık devletten başka dinleyeni kalmayan demagogileri ısıtıp ısıtıp ortaya sürmesin.

F tiplerindeki koşullar ve talebimiz açıktır.

MGK mı iktidar, AKP mi göreceğiz!

AKP haklar ve özgürlükleri savunuyor mu göreceğiz!

F tipleri konusunda alacakları tavır, işte bunların ölçüsü olacaktır.

772 gündür ortaya koyduğumuz sabır ve kararlılık, zulmün yalanlarının sırtını yere getirmiştir.

Yalanın müşterisi yoktur artık.

Bize karşı yalan silahını kullanmayı düşünenler, o silahın işe yaramayacağını bilsinler.

Direniş sürüyor. Çünkü tecrit sürüyor. Tek gerçek bu.

AKP, bu gerçeğin neresinde yer alacak? Mesele de budur.

Kandıra F Tipi: Kemal Gömi

Tekirdağ F tipi: Ümit Günger, Erkan Bülbül

Sincan F Tipi: Mürsel Kaya

İzmir Kırıklar F Tipi: Ali Kılınç

Kütahya Hapishanesi: Ayşe Sultan Yazıcı

Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi: Eylem Göktaş

Manisa Kapalı Hapishanesi: Sibel Şahanoğlu

Zulmü sürdürebilir veya haklı ve meşru taleplerimizi karşılar. Türkiye siyasi tarihine adı da buna göre yazılır.

Zehra Kulaksız Ölüm Orucu Ekibi Bir Çağrıdır: BU DİRENİŞ, BU ÖLÜMLER, BU ÜLKEDE OLUYOR!

Tüm halkımıza, bağımsızlıktan, demokrasi-den, hak ve özgürlüklerden yanayız diyen tüm örgüt ve kurumlara Zehra Kulaksız Ölüm Orucu Ekibimizin çağrısıdır:

FERİDE HARMAN'dan ZEHRA KULAKSIZ ÖLÜM ORUCU EKİBİ'ne HOŞGELDİN

Nice kahramanlarımızın, Zehralarımızın onurluca ve yiğitçe bıraktığı bayrağı eline alan yoldaşlarıma kucak dolusu sevgilerimle merhaba.

Direnişimizin 3. yılına, yılma-dan, kararlılığımızdan taviz vermeden, zafere inancımızın coşkusuyla girdik. Şimdi sizler de yanımda, yakınımdayasınız. Yüre-

ğinizdeki coşkuyu yüreğimde hissediyor ve daha güçlü adımlarla ilerliyoruz.

Şehitlerimizin bıraktığı bayrak şimdi elden ele dalgalanıyor.

Evet, bu ölümler bu ülkede oluyor. Afrika'da, Asya'da, Latin Amerika'da değil, bu ülkedeyiz. Bu ülkede, yanibaşınızda ölüyoruz.

Biz direnerek, zulmün önünde barikatlar örerek ölüyoruz. Siz susarak, kendinizi öldürüyorsunuz.

Mevcut gücünüzü, örgütlülüğünüzü, duyarlılıklarınızı, Zehra Kulaksız Ölüm Orucu Ekibiyle birlikte, harekete geçirin. Kendi cephenizden, kendi biçimlerinle zulmün karşısına çıkın.

Oligarşi, direnişin baskısı altındadır. Ne MGK, ne de AKP iktidarı kendini bu baskıdan uzak tutamıyor. Görüyorsunuz, ne sansür, ne baskılar kar etmiyor. Yok sayamıyorlar bu sorunu.

Tecrit ve direniş devam ettikçe, biz ölmeye devam ettikçe, hiçbir iktidarın demokratikleşme, AB'ye uyum, haklar ve özgürlükler üzerine söylediklerinin hiçbir kıymeti olmayacaktır. Direnişimiz, zulmü an be an kanıtlayan, sahte hak ve özgürlük savunuculuğunun maskesini düşüren tarihi rolünü oynamaya devam edecektir.

Haklarınızı isteyin yeni iktidardan. Hak ve özgürlüklerin bugünkü en temel ölçüsü olarak F tiplerinde zulme son verilmesini isteyin.

Kimin iktidar olduğunu açığa çıkaralım: MGK mı, AKP mi?

Zulmün karşısında ancak direnerek kazanabiliriz.

Daha aylar ve aylar önce dedik ki; "Şehitlerimizin sayısı daha da artabilir, ayların üstüne aylar eklenebilir, direneceğiz..." Sözümüz, bugün için de geçerlidir.

Direnmeye devam ediyoruz. Çok iyi biliyoruz ki, biz kazanacağız.

Tecrit parçalanacak, düşüncelerimizle, inançlarımızla yaşayacağız.

Tek kişi kalsak da direnişimizle, ben de dışarıda direnişime devam etmenin inancı ve coşkusuyla Zehralarımızın geleneğini sürdüren tüm yoldaşlarıma kucaklıyor, alnından öpüyorum.

Yüreğinizdeki tüm temizliği ve paklığı gözlerinize taşıyan ışıltıya and olsun ki zafere kadar götüreceğiz.

Sendikacılardan Feride'ye Ziyaret

İçeride başladığı ölüm orucunu dışarıda sürdüren Feride Harman direnişinin 504'üncü gününe girdi. Gecekonduylardan, gençlikten, emekçilerden ziyaretler sürekli, tek tek ve gruplar halinde gerçekleşirken, duyarlı aydınların ardından geçtiğimiz hafta, 3 Aralık günü KESK, DISK, Genel-İŞ ve Belediye-İŞ'ten sendikacılar direniş evini ziyaret

ederek desteklerini sundular.

Ziyarete **DISK** Genel Sekreteri Musa Çam, **KESK** Genel Sekreteri Mustafa Avcı, **Genel-İŞ** 2 No'lu Bölge Şube Başkanı Mehmet Karagöz, Şb. Sekreteri Cafer Erdil, 3 Nolu Şb. Başkanı Mevsim Gürlevik, 7 No'lu Şb. Yönetim Kurulu Üyesi Erol Ekici, **Belediye-İŞ** Mezbahalar Şb. Başkanı Hüseyin Ayrılmaz, Belediye-İŞ 2 Nolu Şb. Sekreteri Serdar Yıldız, Belediye-İŞ 1 Nolu Şb. Sekreteri Mehmet Aşkın ve Bağcılar Belediyesi işyeri temsilcisi Mustafa Kurnaz katıldı.

Getirdikleri karanfilleri Feride'ye veren sendikacılar, tecritin insanlık dışı bir uygulama olduğunu, tecrite karşı olduklarını, tecritin kaldırılması için Bakanlık düzeyinde çeşitli girişimler ve görüşmelerde bulunduklarını, ancak buna rağmen yeterli kadar katkıda bulunamadıklarını ve bundan dolayı direnişçilere borçlu olduklarını ifade ettiler ve yeni Adalet Bakanı ile de görüşme girişiminde bulunacaklarını ve çözüm için adım atılmasını isteyeceklerini belirttiler.

Tecrite karşı eylemler

İzmir İHD, 3 Aralık günü Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e, cezaevlerinde tecrit uygulamalarına son verilmesi, ölümlerin durdurulması isteklerini iletmek için mektup gönderdiler. Mektubun içeriğini anlatmak için, gönderdikten sonra bir açıklama yapan İHD'liler, tecrit kalkmadıkça ölümlerin süreceğini belirttiler.

İHD Ankara şubesi 3 kasım günü Yüksel Caddesinde yaptığı oturma eylemiyle tecritin son bulmasını istedi. Tecritten kaynaklı ölümlerden ikisinin daha ardarda yaşandığı belirden İHD'liler, AKP'ye seslenerek, **"öncelikle sorun cezaevlerindeki insanlık dışı koşullardır"** dedi.

4 Aralık'ta **İstanbul Adliyesine** gelen İHD, ÖDP, EMEP, SDP, TKP, Limter-İŞ, Belediye-İŞ, Deri-İŞ ve Çağdaş Hukukçular Derneği üyeleri Cemil Çiçek hakkında **"Adalet Bakanı olarak sorumluluklarını yerine getirmediği ve ölüme sebebiyet verdiği"** gerekçesiyle suç duyurusunda bulundular. Suç duyurusunda bulunanlar, Çiçek'in TCK'nın ölüme sebebiyet verme suçunu düzenleyen 455. maddesinden yargılanmasını istediler.

'Kötü düşünceye sevk' cezası

Kandıra F-Tipindeki 60 tutsak, içme sularının içilememesi, ziyaret ve avukat görüşlerinde arama dayatması, kantin fiyatlarının fahiş olması ve mahkeme ile hastane sevklerinde jandarmanın saldırganlığı hakkında Adalet Bakanlığı'na dilekçe verdiler. Bakanlığın cevabı "ilgileniriz" diye geçiştirmek, dilekçeleri sümen altı etmek dahi olmadı.

Peki ne oldu?

"Cezaevinde diğer tutukluları kötü düşüncelere sevk ettikleri ve topludilekçe verdikleri" gerekçesiyle 60 tutsağa bir aylık **"mektup almama cezası"** verildi.

Düşünceyi, katliamla, işkencelerle, hücrelerle yokedememenin çaresizliği faşizmi dengesizleştiriyor. Faşist kafa, en küçük örgütlü bir hareketi dahi yoketmek için mantık sınırlarını zorluyor.

Bu örnek bile, F tiplerindeki politikaya karşı direnişin ne denli önemli olduğunu gösteriyor. En basit sorunların dile getirilmiş olmasını dahi, bırakın sorunu çözmeyi, sindirmek için kullanan bir politikaya karşı tutsakların direnmekten başka bir silahı olabilir mi?

TAYAD'lılar; "AKP iktidarından istiyoruz, Tecrit öldürüyor, ölümleri durdurun"

TAYAD'lılar "Tecrit Öldürüyor, Ölümleri Durdurun" çağrısıyla 30 Kasım'da İstanbul'daki bütün ilçe binalarına, il binasına gittiler ve AKP'li yöneticilerle görüştüler. İzlenimlerini ve görüşmelere ilişkin değerlendirmelerini özetliyoruz:

Gittiğimiz ilçe teşkilatlarının yöneticileri -ki bazıları görüşmek bile istemediler, sekreterleriyle görüştük- üç aşağı beş yukarı aynı şeyleri söylediler. Anlattığımız hapisaneler gerçekliği, F tipleri ve tecritti. Yaşanan zulüm ve ölüm oruçları konusunda bizleri dinlediler. Sorunu bildiklerini, elbette bu tablonun kabul edilemeyeceğini, ancak yeni iktidar olduklarını, çözümü için partinin yetkili kurullarına bilgi vereceklerini, ellerinden ancak bunun geldiğini ifade ettiler.

AKP ziyaretlerinde ortaya çıkan tablo buydu. Diğer yandan tanık olduğumuz bir gerçek ise, hemen hemen tüm AKP binalarının çevresinde yoğun polisiye önlemlerin alındığıydı. Polisi biliyoruz zaten, neden böyle yaptığını anlamak güç değil. "Polistir yapar" diyelim... Ama esas olarak anlayamadığımız olay şuydu; AKP yöneticileriyle görüşürken **polis bu görüşmeleri kamera ile izlemesi ve ne yazık ki AKP yöneticilerinin buna sessiz kalmasıydı.** Yani düşünün; Siz vatandaş olarak iktidarda olan bir partinin il-ilçe örgütlerine gidip derdini, sıkıntısını anlatmak istiyorsunuz. Ama polis çekim yapıyor ve partililer de buna sessiz kalıyor. Üstelik de sabah akşam temel haklar ve özgürlüklerden yana olduğunu söyleyen AKP'de yaşıyor bunlar.

Yorumu size bırakıyor, sadece yazık diyoruz...

AKP'YE SORUYORUZ: ÖLÜMLERİ DURDURACAK MISINIZ?

Söyleyin ne yapacaksınız?İki adalet bakanı oturdu 'adalet koltuğuna'. Ama hiç biri adaletli olamadı. **Onlar adalet yerine ölüm dağıttı.** Onlar adalet yerine zulüm dağıttı. Onların adaletten anladığı katliamdı!..

Onlar gittiler...

Hikmet Sami Türk 93 canın katili olarak anılacak bundan sonra. Evet o artık onlarca insanın yaşamını söndüren, yüzlercesinin sakat kalmasına neden olan bir katil olarak tarih sayfalarında yerini alacak. Ne tarih onu unutacak, ne de öldürdüğü, sakat bıraktığı yüzlerce tutuklunun hükümlünün ailesi, eşi, dostu, arkadaşı... Kendine insanım diyen hiç kimse Sami Türk'ü unutmayacak! Herkes onu zalimliği ile anacak,

hepsi bu!.. **Aysel Çelikel** bir anneydi. İki yıldır her gün cenaze kaldıran, çocukları gözleri önünde hücre hücre eriyen anaların ızdırabını anlayacaktı. Hayır! O koltuğa oturduğunda analığını, aydınlığını, hocalığını yitirdi. Hem de iki aylık iktidar uğruna! O da ellerini kana buladı.

O da gitti...

Şimdi; siz geldiniz!.. Siz ne yapacaksınız? Üstelik büyük iddialar ve söylemlerle zulmü ortadan kaldıracığınızı söylediniz!... Bir çok konuda acil önlemler paketinin varmış. Ama her nedense biz **"F Tiplerindeki zulmü, işkenceyi"** bulamadık. Yoksa tecrit size göre de mi işkence değil, zulüm değil?...

Tecriti kaldırıp ölümleri durduracak mısınız? Yoksa siz de mi, iki yıldır süren ölüm oruçlarını görmezden gelip, yok sayacaksınız? Her gün ölüm orucunda ölenlerin tabutlarına, siz de mi seyirci kalacaksınız? Sizin iktidarınız döneminde de mi analar, kardeşler, babalar, eşler göz yaşı dökülecek?..

Ne yapacaksınız, söyleyin? Diğerleri gibi, "devlet politikası" demagogilerinin arkasına mı sığınacaksınız? Yoksa *"Avrupalılar çok beğendi bizim F tiplerini, adeta hayran kaldılar"* mı diyeceksiniz?

AKP'YE ÇAĞRIMIZDIRI!..

Aceleimiz var... Hem de çok!.. Çünkü; her şey bekleyebilir, ertelenebilir. Ama insanların ölmesi beklenemez! Bundan daha acil bir şey olabilir mi? 101 insan yaşamını yitirdi, 500 kişi sakat kaldı... Daha kaç kişi ölsün, kaç kişi sakat kalsın...? Geciken her gün, her saat; bir, on, belki de daha fazla canın kaybı demek, daha fazlasının sakat bırakılması demek...

Sizden öncekiler gibi, elleriniz kana bulanmasın, anaların, babaların ahını almayın... **Evlad acısı hiç unutulmaz...** Çocuklarımız, kardeşlerimiz, yakınlarımız ölüyor, sakat kalıyor...

TEMEL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİMİZİ İSTİYORUZ!.. ÖLÜMLERİ DURDURMANIZI İSTİYORUZ!..

ŞİMDİ SÖZ SIRASI AKP İKTİDARINDADIR: YA BU SORUNU ÇÖZECEKSİNİZ YA DA "TEMEL HAKLAR ÖZGÜRLÜKLERDEN YANAYIZ, İŞKENCEYE KARŞIYIZ, DEMOKRASİ İSTİYORUZ..." SÖYLEMLERİNİ BİR KENARA BIRAKACAKSINIZ. BAŞKA BİR ALTERNATİFİNİZ YOKTUR.

TAYAD'LI AİLELER

19-22 Aralık 2000 DİRİ DİRİ YAKTILAR 19 Aralık 2000'den 2002'ye DİRİ DİRİ

TABUTLUKLARA GÖMDÜLER

19 Aralık, hala devam eden bir katliam saldırısıdır.

22 Aralık 2000 sabahı 28 olan ölüm sayısı, 9 Aralık 2002'de 101'dir.

19 Aralık'ta tutsakları "nefes alamaz" hale getiren gaz bombalarının yerini tabutluklar,

yağan kurşunların yerini "treadman" dayatmaları almıştır.

Ama "çağrı" aynı çağrıdır; 19 Aralık sabahı megafonlardan yankılanan "teslim olun" çağrısı, F tiplerinin her koridorunda her gün, her saniye yankılanmaktadır.

"Teslim mi olacaksınız, yoksa ölecek misiniz?" diye F tiplerinin koridorlarında dolaşiyor tecrit.

Tecrit, teslim olmayan tutsakları öldürmeye devam ediyor.

19 Aralık 2000'de sabah saat 5 sularında başlayan saldırı, Türkiye Cumhuriyeti tarihindeki en büyük hapishaneler katliamının başlangıcıydı. Hapishanelere yönelik bu çapta bir saldırının dünyada da bir benzeri yoktu. 20 hapishane, aynı anda basılmış, devletin kendi hapishaneleri onbinlerce kişilik asker, polis, özel tim tarafından "ele geçirilmiş"ti ve zaten hapishanede olan tutsaklara da "teslim olun" çağrısı yapılıyordu.

22 Aralık akşam saatlerinde saldırının ilk bilançosu ortaya çıktı: 28 tutsak katledilmiş, yüzlercesi yaralanmış, bini aşkın tutuklu işkenceler altında F tiplerine sevk edilmişti.

19-22 Aralık 2000 hapishaneler saldırısının bilançosu 28 ölüydü.

Şimdi takvimler 2002'nin Aralık'ını gösteriyor. İki yıl geçti aradan.

Bilanço durmadan büyüdü.

Hapishaneler katliamının bilançosu sadece "ölüm sayısı" olarak 101'e ulaştı. (400'ü aşkın tutsak da değişik biçimlerde sakat bırakıldı.)

O gün -19 Aralık 2000- başlayan saldırı, o günden bu yana hiç durmadı. O gün bombalarla, yakıp yıkarak yürürlüğe konulan politika, o günden bu yana hücrelerle, tecrit dayatmasıyla, işkenceyle sürdürülüyor.

Oligarşinin katliam ittifakı

Hücre tipi hapishaneler, cunta yıllarından itibaren gündemindeydi oligarşinin. Cunta ve onun devamcısı ANAP, hücre tipi bir çok hapishane de yapmışlardı. Ama hücre statüsü bir türlü yürürlüğe konulamamıştı. Direnen tutsaklar buna izin vermiyordu. Tecrit ve treadman politikasının uygulanması amacıyla 1990'da yeni bir hamle yapılarak Eskişehir Hücre Tipi açılmıştı. İçerideki ve dışarıdaki direnişle, bu plan da uygulatırılmadı. F

tipleri, bu planın yeni aşamasıydı. 1990'ların ikinci yarısı boyunca bunun hazırlıkları sürdürüldü. 2000'e gelindiğinde, oligarşinin saldırı niyeti çok daha açık hale gelmişti. Çünkü, IMF'nin en acımasız politikalarının uygulanacağı bir döneme girilmişti. Halk sindirilmeliydi. Hücreler bunun ilk adımı olacaktı.

Oligarşinin tüm kesimleri, bu konuda hemfikir. Konu devrimci mücadelenin ezilmesi, devrimci tutsakların teslim alınması olunca, ne sivil-asker çelişkisi, ne laik-islamcı çatışması, ne Baykal-Ecevit, ne Çiller-Yılmaz anlaşmazlığı, ne de "demokratikleşme yanlısı" TÜSİAD'la Genelkurmay çelişkisi kalmıştı. Herkes ittifak halindeydi.

Polis, ordu, MİT, medya, düzen partileri aracılığıyla yoğun bir kampanya başlatıldı. Burjuva medyada hemen her gün "hapisanelerin nasıl terör merkezi"ne dönüştürüldüğü işleniyordu. Dedikleri şuydu: "Türkiye'nin birinci sorunu hapisanelerdir"...

Wolfovitz'in Irak'a saldırı için Deniz Baykal'la da görüşmesi gibi, Genelkurmay da "muhalafet" etmemesi için Deniz Baykal'la görüşmüştü 19 Aralık öncesi. Kuşkusuz başka kesimlerle de yapılmıştı bu görüşmeler.

Oligarşik ittifak tamamdı.

Kimsenin itirazı yoktu katliama.

Katliam ittifakının "dış" ayağı

Katliam için ittifakın çapı, ülke sınırlarını da aşmıştı; Amerikan ve Avrupa emperyalizmi de ittifaka dahildi. Daha sonraları daha net olarak ortaya çıkacaktı ki, Avrupa F tiplerini bizzat öneren, yapılması ve uygulanması için destek ve teşvik veren konumundaydı. Daha 1980'lerde NA-

TO'da "ya düşünce değişikliği, ya ölüm" kararını aldırarak ABD ise zaten bu tür her katliam ittifakının doğal üyesiydi.

Planlar yapılmış, iç ittifak, dış destekler halledilmişti. Muhtemel "zayiat" hesabı çıkarıldı. Ve "düğmeye basıldı"!

19-22 Aralık katliamının ardından bu onay tüm sonuçlarıyla ortaya çıktı. Faşizmin bu ülke topraklarında uyguladığı baskı, terör hak gaspları içinde, aslında tali sayılabilecek bir çok hak ihlali karşısında bazen ortalığı ayağa kaldıran Avrupa, 19-22 Aralık katliamını sus-pus izledi. Daha sonraları gönderdiği heyetler, F tiplerine onay verdi. Aylar sonra hazırladıkları bir raporda, 20 hapisaneyi kapsayan bir operasyonu, 28 tutsağın öldürülmesini meşru saydılar; sadece Bayrampaşa C-1 koğuşunda "biraz şiddetin dozu kaçmış"tı! Sonra onun da üzerine gitmediler zaten.

19 Aralık, bir gözdağı saldırısıdır!

Buca, Ümraniye, Ulucanlar katliamı, herşeyden önce tutsaklara verilmiş bir gözdağıydı. Direnmenin bedelinin büyük olacağı gösterilerek, tutsaklar teslim alınmaya çalışılmıştı. Ama devrimciler, böyle bir bedel ödeme ihtimali karşısında da geri adım atmadılar. 19 Aralık ise, tutsakların katledilmesi, F tiplerine atılması hedeflense de, bunlarla da sonuç olarak amaçlanan, tüm halka gözdağı verilmesiydi.

19 Aralık, ABD'nin Afganistan'ı yakıp yıkması gibi, Şaron'un Cenin'deki katliamı gibi, halka verilmiş bir gözdağıydı. 19 Aralık'ın hala sürdürülüyor olmasının nedeni de budur.

Düşünün ki, zaten dört duvar arasına hapse-

19 Aralık 2000 sabahı, "artık devletle başedilmeyeceğini anlamış olmalılar" diyordu Ecevit, 28 tutsağın cesedinin üzerine ayağını basmış muazfer komutanlar gibi...

Aralık 2002'de "nedamet getirsinler" diyor yeni bir Adalet Bakanı... Yeni olan ne, değişen ne?

19 Aralık sürüyor...

Diri diri yakanlar, diri diri gömdükleri tabutluklarda çürüterek öldürüyorlar.

Ama katliamın komutanları, siyasi sorumluları, hiç muazfer olamadılar. Şimdikiler de olamayacak.

19 Aralık amacına ulaştı mı?

Hem evet, hem hayır!

Evet; onlarca tutsağı katlettiler. Evet, tutsakları F tiplerine sevkettiler.

Ama hayır! Karşılarında boğun eğen bir tutsak bulamadılar.

Hayır! Direnişi kırma amacına ulaşamadılar.

19 Aralık'ın vahşeti ne kadar büyükse, tutsakların kahramanlığı da o kadar büyüktü.

Kurşun yağmurları altında, alevler arasında halaya duran inanç ve kararlılık, 19 Aralık'ın amacına ulaşmasının önündeki en büyük engel oldu.

Tecritte, tabutluklarda 19 Aralık sürüyor hala. Tabii, 19 Aralık kahramanlığı da...

dilmiş, hiç birinin o duvarlar dışına çıkma imkanı olmadığı tutsaklara karşı, 20 bini aşkın gaz bombası kullanıldı. Sadece bir hapishanede -Çanakkale'de- 5 bini aşkın bomba atıldı tutsakların üzerine. **Düşünün ki**, dört duvar arasında, koğuşlara sıkıştırılmış bir kaç yüz tutsağı "teslim almak" için binlerce asker, polis, özel tim sevk edildi; hepsi ağır silahlarla donanmış olarak. Sadece Bayrampaşa'daki saldırıda **"30 otobüs jandarma ekibi, 2 otobüs dolusu jandarma timi"** kullanıldı. **Düşünün ki**, ne askeri, ne fiziki hiç bir gereklilik olmamasına rağmen Skorsky helikopterleri uçuruldu hapishaneler üzerinde.

Sadece bunlar bile, operasyonun 70 milyona yönelik bir gözdağı olduğunu göstermektedir.

IMF'ci katliam ittifakı sürüyor

Bugün hükümet koltuğunda oturan AKP'nin bu ittifak içindeki yeri neydi? Bu konuda en azından açığa çıkmış doğrudan bir bilgi yok. Ama AKP'nin bu politikaya zımnen destek vermiş olduğuna da kuşku yok. Yüzü aşkın insan gözlerinin önünde ölürken, AKP yönetiminin buna tek bir itirazı olmamıştır. Önceki dönem TBMM'de bulunan AKP milletvekillerinin de bir itirazı olmamıştır. Ve bugün hükümet olan AKP de aynı tavrı sürdürmektedir.

Aynı tavrı sürdürmektedir; çünkü IMF politikalarını, Amerikanın taşeronluğunu da sürdürmektedir. IMF politikalarını, Amerikan taşeronluğunu sürdüren herhangi bir iktidarın hak ve özgürlükler alanında daha farklı davranabilmesi de mümkün değildir. ABD'nin "önceki hükümetten bile daha iyi" dediği bir hükümetin bu ülke halkları için "iyi bir hükümet" olmayacağını söylemek için kahinliğe gerek yoktur.

Bu düzen, yalanın ve terörün üzerinde duran bir düzendir. Hem IMF politikalarıyla halkı yok-sullaştırmaya devam edeceksiniz, hem ülkenin her karışını emperyalistlerin yağma ve talanına açacaksınız, hem Amerikan imparatorluğunun saldırganlığını destekleyeceksiniz, ve hem de temel hak ve özgürlükleri gerçekleştireceksiniz! Bu sadece **"demokrasıcılık oyunu"**nun sürdürülmesine yarar.

AKP'nin Adalet Bakanı, F tipleri konusundaki ilk açıklamalarıyla emperyalizm-oligarşi ittifakının bir parçası olduklarını göstermiştir. Bir Sami Türk gitmiş, bir başkası gelmiştir. Peki ne olacak? Direniş açısından esasında farklılaşan bir şey yoktur. Direniş başından itibaren emperyalizme ve oligarşiye karşı, IMF'ci, Amerikancı iktidarlara karşı sürüyor. Bunlar da aynı ittifakın politikalarını sürdüreceklerse, direniş de sürecektir. Direniş, bu düzenin merhamet ve inayetiyle değil, içerde ve dışarıda haklar kendi kararlılığıyla kazanacaktır.

19-22 Aralık katliamına tavrı almak, onun hesabını sormak, bu ülkenin haklar ve özgürlükler mücadelesinin, demokrasi mücadelesinin son derece belirleyici parçalarından biridir artık. 19 Aralık, emperyalizmin ve oligarşinin vahşetidir. 19 Aralıkların olduğu bir ülkede demokrasi yoktur.

çözüm

Sorun varsa Çözümü de vardır

Çözümsüzlük itirafı: “bayram yardımı”

AKP 18 trilyonluk “bayram yardımı” dağıtacağını açıkladı. Bayram geçmesine rağmen “açıkladı” diyoruz, çünkü bu tür devlet bütçesinden yapılan “yardımlar” dağıtılır mı, deprem harcamalarındaki gibi, amacının dışında mı kullanılır, yoksa hiç kullanılmadan iktidarın etrafında yuvalanan holdinglerin veya partililerin kasalarına mı akıtılır, bu belli olmaz.

Ancak şunu hemen belirtelim; bu “yardım” öyle medyanın yansıttığı, AKP’lilerin vermek istediği mesaj gibi, yeni olan bir şey olmadığı gibi, aynı zamanda AKP’nin halka iş, insanca yaşam koşulları yaratamamasının da itirafıdır. Yıllardır yapıyor bu yardımlar. Örneğin halkımızın yoksulluğun acısını en fazla hissettiği geçen yıl, 30 trilyon ve 600 bin aileye gıda yardımı olarak ulaştırılmıştı.

O zaman burada bir aldatma var. En büyük açıkları yaratan önceki iktidarın yarısına yakın bir yardım, büyük gürültüyle neden ön plana çıkartılıyor?

Birincisi, AKP de, medya da, tekeller de halkı şu yalana inandırmak istiyor; bu hükümet sizin hükümetiniz, bakın sizin için çalışıyor. İlk bir ayı bile bunu yalanlamaktadır.

İkincisi, halkımız dilenci gibi yaşamaya alıştırılmak isteniyor. Yardımlarla sadece karnını doyuran, hakkını aramayan, ekmek için, insanca yaşam için örgütlenmeyen bir halk yaratmak istiyorlar. AKP’den patronlara tümü hemfikirdir bunda. İktidarları, düzenleri buna bağlıdır.

Peki yıllardır süren bu yardımlar, ya da şu bu şeriatçı vakfın, holdingin reklam şovlarına dönüştürdükleri “gıda paketleri” **kimi kurtardı açıklıktan?** İslamcı TV’lerden “bugün şu aileyi kurtardık” türlü yayınlarla gösterilen programlar da tersini düşünmemiz içindir. Milyonlarca aç insanın içinden bir aile örneğiyle, milyonları boş umutlara sevk etmek içindir.

Açlıktan yoksulluktan kurtulmanın bilinen, insanlık tarihiyle kanıtlanan bir tek örneği vardır; yoksulların örgütlenmesi, mücadele etmesi.

Kızılıcak Sopası

Kızılıcak sopası bacaklara inip kalkıyor. Kravatlı memur, elinde sopa yandan yandan vurarak kalabalığı sıraya sokmaya çalışıyor. Sıraya sokulmaya çalışılanlar, 50’inde 60’ında yaşlılar, 25’i, 30’unda genç ev kadınları. Yer; devlete bağlı bir yardım dağıtım yeri.

Ben devletim ruh hali içindeki memurun bütün hücrelerine, devletin bütün gelenekleri de yerleşmiş. Aşağılıyor, eziyet ediyor, verdiği yardımı “daha ne istiyorsunuz çapulcular” diye veriyor...

Buraya kadar “anormal” bir durum yok. Ancak daha vahim olanı, kızılıcak sopası ve hakaretlere sesini çıkarmayan, bacaklarını sıranın ip gibi olması için geri çeken insanlarımızın ruh hali, tepkisizliği.

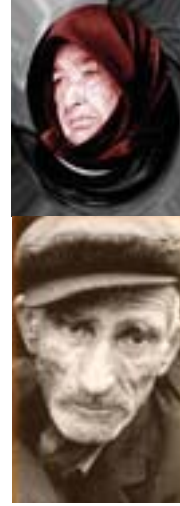
Yardım kuyruklarında utancını, ezikliğini gizleyenler, kameralara yüzünü kapatanlar sıkça görülen sahnelerdir. Orada utanç olarak yansıyan ruh halinin aslında çok daha derin yaraların, çok daha büyük bir çaresizliğin küçük yansımaları olduğu kızılıcak sopasına boyun eğiştir kendini gösteriyor.

Çaresiz, çünkü çocuklarına ekmek götürmek zorunda. İş yok, hiçbir geliri yok.

Çaresiz, çünkü yalnız. Örgütlü olmadığı için ne yapacağını bilmiyor, nasıl hakkını arayacağını, nasıl kendi iktidarının yolunu bulacağını bilmiyor. Halkın bu ruh hali içinde olduğu yerde, iktidarlar da istedikleri gibi satıyor, soyuyor, talan etme imkanına kavuşuyor.

Yerel Gazetelere Baskı

Türkmen ve Asi gazetelerinin Osmaniye Merkez Büroları 28 kasımda polis tarafından basılarak arşiv ve yayınlara el konuldu. Gazetelerin her türlü yayını belli sayıda bulundurma hakları bulunmasına rağmen, “yasadışı yayın bulundurma” gerekçesiyle gerçekleştirilen baskınlar, yerel yayın yapan gazetelerin halkın sorunlarını yansıtmalarına engel olma amaçlıdır.

Beklemek İşsizlik ve Açlıktır

Geçen hükümetin son günlerinde çıkarılan **İş Güvencesi Yasası** ile elde edilen kısmi hakların yokedilmesi için patron örgütlerinin tehdit açıklamaları ve girişimleri hızlandı. **TİSK** başkanı **Refik Baydur** tüm patronların ortak düşüncesini, İş Kanunu Tasarısı'nın, 15 Mart 2003'ten önce çıkarılması gerektiğini söyleyerek dile getirdi. Bu tarih, İş Güvencesi Yasası'nın uygulamaya gireceği tarih. Yani patronların istediği olursa, ilk düzenleme de yeniden ele alınabilecek ve kazanılan haklar da böylece gasp edilmiş olacak. Bu hakların başında, bilindiği gibi, patronları işten atma konusunda kısmi de olsa sınırlayan hükümler getirilmiş olması var.

TİSK Emekçinin Canını İstiyor

Sanılmasın ki, patronlar sadece iş yasasıyla ilgilidir, istekleri bununla bitiyor. Her hükümetin onların emrinde olduğunu bilmenin rahatlığı içinde isteklerinde sınır tanımıyorlar.

TİSK Başkanı Refik Baydur'un hükümete ilettiği talepler (siz bunlara emirler deyin) tam da bu cinstendir. Patronlar zaten kendi lehlerine olan düzenlemelere yenilerinin eklenmesini, bugüne kadar emekçilerin direnişleri ve çeşitle nedenlerle çıkarmadıkları yasaları bu koşullarda çıkarttırmak istiyorlar. **"Koşullar"**ın özelliği ne denirse; başta sendikacılık anlayışı sonucu yokolma noktasına gelen işçi örgütlülüğü ve patronların düzenini savunan ve üstelik emekçilerden, yoksullardan oy alan bir hükümetin varlığı denilebilir kısaca...

TİSK'İN İSTEKLERİNDEN...

- Özelleştirme hızlandırılmalı
- Esnek ve atipik çalışma yöntemleri, 'geçici' ve 'kısmi süreli' işler yaygınlaştırılmalı
- Kıdem tazminatı karşılıkları Kurumlar Vergisi matrahından düşürülmeli
- İşgücü maliyetleri azaltılmalı
- Altın, bor ve toryum madenleri özel sektöre sunulmalı
- Nükleer enerji santralleri ivedilikle kurulmalı
- Mali Milat kaldırılmalı
- Kayıt dışı ekonomi için geriye dönük af
- İşçiye ödenen tüm parasal menfaatler çalışma süresine bağlanmalı
- Devlet memurlarının istihdamında sözleşmeli sisteme geçilmeli
- İşçi sendikalarına "check-off" yoluyla üyelik aidatı kesilmesi sistemi sona ermeli.
- Sosyal yardımlar alanındaki düzenlemeler işverene ilave yükler getirmemeli.

TİSK'in isteklerine bakıldığında özetle söylenen şu; bu ülke bizim, iktidar bizim, tüm kaynakları bize aktarın, istediğimizi işten atalım, istediğimiz kadar ücret verelim, öyle sosyal politikalar şu bu diye bizden para da istemeyin...

Baydur, taleplerine AKP'den destek bulurken, bununla da kalmadı **CHP lideri Baykal'dan da destek aldı**. Baykal görüşmede, *"hepimiz aynı gemideyiz, işçisi, işvereni, muhalefeti ile hep çaba harcıyoruz"* demagojisine başvururken, TİSK'le yakın işbirliği içinde olacaklarını açık olarak dile getirdi.

Sendikalar Ne Yapıyor?

Peki bu tablo karşısında sendikalar ne yapıyor? Onlar basın açıklaması yapmakla meşgul. Emek Platformu adına konuşan DİSK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi**, *"hükümet iş güvencesi yasasını gözden geçirmeye kalkışırsa biz de hükümeti gözden geçiririz"* diyor.

Peki ne yaparsın?

Seçim öncesi buna benzer tehditler, oy vermeyiz mesajlarıyla birlikte açıklanıyordu. İşçilerin bu konuda onları dinlememesi bir yana, şimdi böyle bir durum da yok, o zaman Emek Platformu ne yapar?

Bir iki basın açıklaması, üç beş sendika temsilcisi ile Ankara'da yürüyüş, AKP ve CHP ile görüşmeler... Peki sonra?

Hükümet patronların istekleri için adımlar atmaya başladığında yüzbinleri sokağa dökerek, üretimden gelen gücü kullanacak bir hazırlık, bir bilinçlendirme ve eğitim faaliyeti var mı?

O zaman yine aynı senaryolar yaşanacak demektir; cılız tepkileri dinlemeyen iktidar patronların ve IMF'nin emekçilerin iliklerini dahi kurutacak yasaları çıkarır, sendikalar *"biz size gösteririz..."* manasında açıklama yapar... sonra da unutturur. Ta ki, patronların yeni istekleri gündeme gelene kadar.

Böyle bir sendikacılık anlayışının ötesini yapması beklenmeyen olur ve ancak bir koşulda mümkündür; emekçilerin tabandan baskısıyla.

Emekçiler olarak, patronlar almadık bir canımızı bırakana kadar beklemeye hakkımız yoktur. **Beklemek**; işsizlik, yoksulluk, gaspedilecek haklar demektir. Örgütlenecek, taleplerimizi dile getiren eylemleri örgütleyecek, bu noktada düzen sendikacılarını da zorlayacak olan güç biziz.

Ya gücümüzü kullanacağız, ya da işsizliğe, hak gasplarına razı olacağız!...

İşkence neden bitmez?

"İşkence devlet politikası değildir... münferittir... eğitim sorunudur... eğitsek de anlamayan polislerimiz olabiliyor..."

Bunları işkencenin her gündeme gelişinde, her hükümetten, bürokratlardan dinledik. AKP'li bakanlar da aynı masala devam ediyor. Dünkü örnekleri hatırlatmayacağız. Sadece son iki hafta içindeki gelişmelere bakıp, hükümetin "işkenceye sıfır tolerans" dediği bir dönemde, medyanın her gün işkence gündemli haberler yaptığı günlerde, "AB'ye uyum" diyerek işkenceye en çok "karşı çıkıldığı" dönemde işkenceye kim sahip çıkıyor, kimler işkencecileri koruyor ortaya koyalım.

Hükümet, işkence davalarında en çok tartışma konusu olan ve Manisa davası ile birlikte gündemleşen "zaman aşımı"nı, yani kanunla belirlenen zamanda işkence davasının sonuçlandırılmaması durumunda işkencecinin otomatikman beraatini sağlayan durumun ortadan kaldırılacağını söyledi. Gazetelere manşet oldu. Ancak, ilk MGK toplantısının ardından, generallerin uyarısıyla "AB'ye uyum paketi"nden zaman aşımı çıkarıldı. Hükümet, sanki zaman aşımı süresinin 15 yıl olduğunu daha önce bilmiyorlarmış gibi, "baktık 15 yıl süre var, bu süre yeterli dedik, pakete koymadık" diye durumu kurtarmaya çalıştı.

Sonuç; **MGK işkenceyi sahiplendi!**

Avrupa'nın bastırmasıyla ceza verilmek zorunda kalan Manisa davasındaki polislerden kimilerine, ki bunlar halen polislik görevlerini sürdürüyor, kararın tebliğ edilemediği ortaya çıktı. Emniyet ve mahkemeler görev başındaki memuru bir türlü bulamadı!

6 Kasım YÖK'e hayır eyleminde dövülen öğrenci hakkında polis müfettişleri kameralar önündeki işkence olayını akladı.

Sonuç; **İçişleri Bakanlığı, bürokrasi ve Emniyet Genel Müdürlüğü işkencecisini korudu!**

Sendikacı Süleyman Yeter'i işkencede katleden polislerin mahkemesi sonuçlandı. Polislerin çoğu beraat ederken, dört polise 11 ay 20 gün "ceza" verildi, ceza "bir daha suç işlemeyeceklerine kanaat getirildiğinden" ertelendi.

Sonuç; **Mahkemeler işkenceciyi korudu!**

* Antalya'nın Serik ilçesinde bir öğretmenin dövülmesi olayına ilişkin ilçe kaymakamı, "Öğretmenevi müdürü başını kapıya çarpmış..." açıklaması yaptı.

Sonuç; **Mülki idare (vali-kaymakam) işkenceye sahip çıktı!**

Özellikle biraraya getirilmedi bu gelişmeler. Kimse, "işkence neden ortadan kaldırılamıyor" sorusunun cevabı olsun diye yanyana koymadı bu gelişmeleri. Başka bir zamanda da görmek isteyen için aslında biraradaydılar.

Peki bu tablodan ne çıkar?

Nihai Sonuç; MGK (yani genelkurmay) + bakanlıklar + bürokrasi + emniyet + mahkemeler + valisi kaymakamı ile mülki idare = **DEVLET**

İşkencenin neden önlenemediğinin cevabı buradadır. Ne "AB yasaları", ne "eğitim" değiştirmez! İç yönetmenliğinde "bürosunda alkol içme, amirine tokat atma..." gibi nedenlerin polisliklikten atılma nedenleri sayılıp, işkencenin sayılmadığı bir polis teşkilatını baştan aşağı eğitseniz ne yazar!

"İşkence Eğitim Sorunu" Demagojisi

İşkencecileri eleştiren bir gazete soruyor; "bu polisi kim yetiştiriyor" diyor.

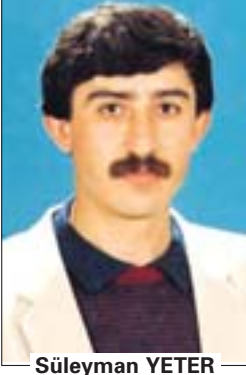
O zaman bizim sorumuz şu; MGK'yı kim yetiştiriyor? Bakanları, bürokratları kim yetiştiriyor? İşkencecileri aklayan mahkemelerin yargıçlarını kim yetiştiriyor, valiyi, kaymakamı kim yetiştiriyor?..

İstediğiniz kadar işkencenin devlet politikası olduğunu inkar edin, gerçekler orta yerde duruyor. Soruyu soran da çok iyi biliyor bu gerçeği. Ama mesele bilmekle yetmiyor, işkenceye karşı mücadele edenin devleti karşısına alması gerekiyor.

AKP'li devlet bakanı Ertuğrul Yalçınbayır, işkenceye ilişkin sorulara bakın ne diyor; "Bitmez ama azaltmaya çalışacağız..." Öte yandan devlet politikası olmadığını da eklemeyi unutmuyor. Se-ma Pişkinsüt'ün, bir emniyet müdürünün "emir versek anında biter işkence" sözlerini TBMM tutanaklarında vardır. "Münferit... eğitim sorunu..." gibi saçmalıklar artık kimseyi ikna etmiyor.

Sabık İşkencecilere “Bir Daha Yapmazlar” Aklaması

Süleyman YETER

Gözetiminde katledilen, DISK'e bağlı Limter-İş Sendikası eğitim uzmanı Süleyman Yeter'in de bulunduğu 15 kişiye işkence yapmaktan yargılanan polislerin davası Susurluk hukukuna uygun şekilde bitirildi. 9 polisten 5'inin beraat ettirildiği, 4'ü hakkında da 11'er ay 20'şer gün “ağır hapis cezası” verilip ertelendiği dava Susurluk devletinin işkenceye ve işkencecilerine sahiplişinin son örneği oldu. Yeni örnekleri bekleyin!

“Bir daha yapmazlar!”

İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi ödül gibi verdiği cezaı da ertelemesini bu gerekçeyle dile getirdi. “*Aynı suçu bir kere daha işlemeyeceklerine kanaat edildiği için cezalarının ertelenmesine*” denilen karara şerh koyan hakim Mehmet Uysal'ın şerh gerekçesi dahi, mahkemenin işkencecileri aklamak için alenen yalan söylediğinin kanıtı.

Uysal şu şerhi koydu; “*isimleri geçen sanıklar hakkında mahkememizde bulunan birden çok dava dosyasında benzer iddialarla kamu davaları açılmıştır. Sanıkların bu dava dosyalarına yansıyan eğilimlerine göre ileride bir daha suç işlemekten kaçınmayacakları anlaşılmaktadır...*”

MLKP davasından gözetim altına alınıp işkence görenlerin Avukatı Keleş Öztürk'ün açıklamasına göre, işkenceci polisler hakkında sadece aynı mahkemede görülen 4 işkence davası var. Ve “bir daha işkence yapmaz” kanaatine varılan işkencecilerden, B.K., S.S.A. ve Y.Ö. hakkında, aynı mahkemede 25 Eylül 2002 tarihinde 1 yıl 2'şer ay ağır hapis ve 3 ay 15'er gün memuriyetten men cezaları verilmiş, onlar da ertelenmiş durumda. Bu işkenceciler de, öteki terörle mücadele polisleri gibi en az üçer beşer davadan yargılanan sabık işkenceciler.

Peki kararı veren mahkeme üyeleri bunları bilmiyor mu? Mahkeme başkanı Niyazi Aydın karar sonrası gazetecilere bilmediğini söylerken, Türkiye'de hukukun bir olaya işkence demesi için yeni bir kıtas da getiriyor.

Diyor ki, “*Üstelik polislerin sabıkası yoktu. Sanıkların daha önce başka ne gibi suçları işlediğini bilemem. Ayrıca madurların aldığı işkenceye dair raporlar üç*

günlüktü.”

Yani üç günlük değil de, 5 günlük mü, 10-15 günlük mü olması gerekiyordu? Bu kafa diyor ki; ne var yani ölmemişler ya! Ama, aynı işkenceciler hakkında suç duyurusunda bulunan Süleyman Yeter, yine aynı polislerce katledilmiş!

Demek Suç Duyurusunda Bulunursun!

Süleyman Yeter'e, işkenceciler böyle dedi ve işkencede katlettiler.

Doğu'da köyleri yakıldığı için mahkemelere başvuranlara, çeşitli işkence olaylarında suç duyurusunda bulunanlara, devletin herhangi bir kurumuna karşı hakkını arayan herkese söylenir bu. Ve önceki yaptığından daha fazla zulmü yapar.

Başlı başına Süleyman Yeter'in katledilmesi bile, işkencenin açık kanıtı ve üstlenilmesidir. Karar diyor ki; işkenceye karşı hakkınızı mahkemelerde ararsanız hem adaletsiz kalır, hem de daha fazla işkence görür, katledilirsiniz.

Peki, halk adaleti nerede, nasıl arayacak?

Bu düzende böyle bir mercii var mı?

Bir “münferit” de Serik'te

Antalya Cumhuriyet İlköğretim Okulu'nda sınıflara girip çıkan Serik Emniyet Müdürü Selman Kerimoğlu'nun polis eşi Serpil Kerimoğlu ile birlikte iki polise “kimsiniz” diye kimlik soran okul müdürü Ergin İpteç, “**şimdi öğrenirsin**” (öyle ya sen devlete nasıl kimlik sorarsın!) denilerek gözetim altına alındı. İpteç'in gözetim altına alınmasını Emniyet önünde protesto eden öğretmenlerden öğretmenevi müdürü Servet Kaş'ı içeri çağırarak Kerimoğlu, Kaş'ı dayaktan geçirdi. Kaş üç günlük rapor aldı.

Serik Kaymakamı Mehmet Aydın, olaya ilişkin polisin klasik açıklamasını tekrarlayarak, “**kargaşada başını kapıya çarpmış.**” dedi.

Bakanlık soruşturma başlatmış! Akibetini söylemeye bile gerek yok. Olayın kendisi vaka-i adliyeden olduğu gibi, soruşturma da öyle olmaktadır.

“Halk desteği” mi, ABD-AB desteği mi?

Hakkını teslim etmek gerekir; AKP lideri Tayyip Erdoğan AB üyesi ülkeleri büyük bir hızla, kısa zamanda gezdi. “AKP’nin AB’ye üyelik konusundaki gerçek niyeti ne?” tartışması ayrı, ancak gezinin bundan da öte bilinen bir anlamı var.

Türkiye’nin gerçek iktidarı Genelkurmay’a karşı Avrupa’yı arkasına almak. Avrupa da bunu bildiği için, resmen başbakan olmaması bir yana yasaklı olmasına rağmen “başbakan gibi” karşıladı Tayyip Erdoğan’ı.

Tayyip Erdoğan aynı şekilde şimdi de Amerika’ya giderek, başbakanlık yolunda sırtını daha güçlü olana da dayamaya hazırlanıyor. Erdoğan’ın isteğiyle gerçekleşecek gezide, Bush’un Beyaz Saray’da “başbakan gibi karşılayacağı” şimdiden duyuruldu.

Hemen belirtelim ki, buradan, Genelkurmay’ın Avrupa’ya, Amerika’ya karşı olduğu sonucu çıkmaz. Tersine emperyalistlerle işbirliğinin başını on yıllardır ordu çekiyor bu ülkede. Aralarında temelde bir çelişki yoktur. Emperyalizm her isteğini yerine getirmeye hazır olduğunu ilk günden ilan eden bir iktidarı içeride güçlendirmek, işlerini daha kolay yaptırmak istiyor. Ordu, “laiklik” diyerek iktidarını kaybetmek istemiyor ve çelişki, çatışma dolayısıyla AKP üzerinden şekilleniyor. Ancak belirterek geçelim ki, emperyalistler ordu ile ilişkilerinde de, çıkarlarına uygun dengeyi kurmaya devam ederler.

Tayyip Erdoğan ve AKP’nin hükümette güç olabilmesinde “destek” yüzde 35’lik halk oyu mu, yoksa emperyalistler mi sorusu doğal olarak gündeme geliyor.

Yazılarımızda sıkça şunu dile getiririz; “*iktidar olabilmek için ABD’den icazet aldı vb.*” deriz. Elbette bunun anlamı ABD’nin satranç tahtasının taşlarını yerleştirir gibi istediğini iktidar yapma gücüne sahip olması demek değildir. Halktan şu ya da bu yalanla oyunu alarak hükümet olanların, hükümette kalabilmeleri, siyasi ekonomik politikalarını

uygulayabilmeleri (halkın muhalefeti ayrı tutarak) Amerika’nın ve nispeten daha az oranda da olsa Avrupa’nın, sözünü ettiğimiz icazetine desteğine bağlıdır. Özal da, Tayyip Erdoğan da bu nedenle parti kurmadan, kurduktan sonra Amerika’yı tavaf ettiler, kendilerini anlattılar, Amerika’nın çıkarlarını sadakatla sahip çıkacaklarını belirttiler.

AKP’nin görünen desteği yüzde 35’lik oy olabilir, ama gerçekte sırtını dayadığı halk değil emperyalistlerdir. Bu nedenle de ilk icraatleriyle onları memnun etmeye çalışmaktadır. IMF direktörünün **“hükümet programı tam istediğimiz gibi”** açıklaması, Paul Wolfowitz’in **“bu hükümeti eskisine nazaran kendi düşüncelerimize daha yakın bulduk”** açıklaması bunun teyididir.

*

AKP değil de başka bir parti iktidar olsa, bu tablo değişir miydi?

AKP, ayrı bir yazı konusu olan, güçsüzlükleri, kendini ispatlama gayretleri nedeniyle çok daha işbirlikçiliğe açık olması nüans farklar yaratsa da, kim olursa olsun, emperyalist sisteme siyasi, ekonomik ve askeri olarak göbeğinden bağımlı bu düzen değişmedikçe icazet alınacak, **“sırt dayanılacak güç”** bellidir. Halk Amerika’ya, Avrupa’ya rağmen başkasını da iktidara getirirse, bu yine değişmez. Aksi durumda; kredileri kesmekten tutun da çeşitli alanlarda gündeme gelecek yaptırımlarla, krizler, hükümet düşürme operasyonları gündeme gelir.

İşte bu yüzden halkın “seçimlerle iradesini yansıttığı” sadece bir aldatmacadan ibarettir. Halk bir tercih yapar ya da zorunlu olarak kötünün iyisi diyerek birini iktidar yapar, ama iktidardaki irade halkın iradesi olmaz.

İşte bu yüzden, emperyalizme bağımlılık sürdükçe ne halk için ekmek vardır, ne de gerçekten bir demokrasi söz konusu olur.

İşte bu yüzden bu düzen temelden değişmek zorundadır. Değişimin bir tek adı vardır; devrim. Kim başka bir değişimden, kurtuluştan söz ediyor sa yalan söylüyor, aldatıyordur.

Ve, işte bu yüzden AKP’nin halkı aldatmaktan, oyalamaktan başka, emperyalistlerin onayı olmadan hiçbir konuda, hiçbir şey yapabilmesi mümkün değildir. Halka verilen sözlerden, vaatlerden, IMF karşısında çark etmenin nedeni de budur. AKP’nin bunu demagogilerle açıklamaya çalışmasının hiçbir kıymeti olmadığı gibi, ekonomik, siyasi sonuçlarını çok geçmeden yaşayacak olan halk nezdinde de ömrü kısadır.

“Bush doktrini” yayılıyor... Şaron yöntemleri “küreselleşiyor”!

R u s y a ' d a n sonra Avustralya da, “terör tehlikesi durumunda başka bir ülkeye önceden saldırıyı öngören ‘erken önlem’ doktrinini benimsediğini” açıkladı.

Tüm emperyalistler ABD’nin açtığı yoldan yürüyor. Avustralya’nın, açıklamasında “terörizme karşı önlem için” saldırıyı gerçekleştireceği ülke yönetimlerinden izin almaya da gerek duymayacağını belirtmesi, emperyalistlerin tüm dünyada açık bir terör düzeni kurmaya gittiklerini ortaya koyuyor.

Bu “doktrin” hakim olduğu bir dünyayı düşünün. Emperyalistler, *“falan ülkede, terör hücreleri var, bizim güvenliğimiz için tehdit oluşturuyor* deyip, o ülkede suikastlar, provokasyonlar, katliamlar gerçekleştirecek... Bunu o ülkenin yönetiminden habersiz yapacak. Buna engel olmaya kalkan ülkelerin kendisi bu defa “terör destekçisi”, “şer eksen” ilan edilip, tüm ülke emperyalist saldırının hedefi yapılacaktır!

Kontrgerilla eylemlerini meşrulaştıran Amerikan hukuku

Hatırlanacağı gibi kısa süre önce Yemen’de bir otunun içinde bulunun 5 kişi, havadan atılan bir fü-

ze sonucu katledilmişti. Daha sonra bu saldırıyı gerçekleştirenin CIA olduğu anlaşıldı. Amerikan yönetimi saldırıyı üstlendi.

Terörist İsrail Devleti tarafından yıllardır uygulanan bu tür suikastlar, şimdi “hukuk devleti” olduğu iddiasındaki emperyalist devletler tarafından uygulanıyor.

Siyonist İsrail’in Filistin halkına karşı uyguladığı tüm yöntemler, şimdi tüm emperyalistler tarafından dünya halklarına karşı kullanılıyor.

Geçen hafta, Amerikan Kongresi Hukuk Komitesi’nde benzer bir saldırı tartışıldı. Amerikan Kongresi Hukuk Komitesi’nde savcı, Hizbullah’ın Lübnan’da bulunan yöneticilerine karşı da aynı tür eylemlerin gerçekleştirilmesi için gerekli kurumlara yetki verilmesini istedi.

Bir yanıla tam bir kara mizah.

Böyle bir kontra eyleminin tartışılıp kararlaştırılacağı yere bakın: Amerikan Kongresi Hukuk Komitesi.

Kontrgerilla eylemlerini “Hukuk Komitesi”nde kararlaştırmak tam Amerikan imparatorluğunun pervasız saldırganlık politikasına uygundur.

Hukuk, sadece ve sadece Amerikan çıkarlarının hizmetindedir. Hukuk, Amerikanın terör eylemlerini “yasallaştırmakta” kullanılıyor. Ama bu kılıf, terörü terör olmaktan çıkarmıyor.

Bush doktrini denilen şey, ülkelere, halklara, örgütlere ve kişilere yöneltilmiş bir **terör doktrinidir**.

dirıya da doğrudan katılır.

Çünkü ABD’ye karşı çıkabilecek gücü zaten yoktur; saldırının dışında kalırsa, saldırılan ülkedeki yağma ve talanın da dışında kalacaktır. O zaman yağmaya ortak olmak için ABD’nin yanında saldırıya katılır.

Almanya’nın hava sahasını açması bu açıdan bir gösterge. Bir süre önce Almanya’da yapılan seçimlerde, hemen tüm partiler Amerika’ya ve savaşa karşı propaganda yapıyordu. Çünkü halkın eğilimi çoğunlukla bu yöneydi. Şimdi seçimler geçti; dün Almanya’yı savaşa sokmayacağız diyenler, yavaş yavaş bunun hazırlığını yapıyor. Yarın tüm Avrupa emperyalistleri aynısını yapacaktır. Kimsenin kuşusu olmasın. Irak’ın üzerine Amerikan ve Avrupa bombaları birlikte yağacaktır.

Avrupa, Irak’a Saldırıda da Amerika’nın Yedeğinde

Almanya, hava sahasını ABD uçaklarına açtığını açıkladı.

Bu gelişme, Amerikanın Irak’a saldırısında Avrupa’nın da her zamanki rolünü oynamaya hazırlandığını gösteriyor.

Afganistan’a saldırıda da, 1991’deki Irak’a saldırıda da, Avrupa hep aynı rolü oynamıştır. Önce saldırıya karşı çıkar gibi görünür; BM kararı gerekli, uluslararası hukuka uyulmalı gibi sözde itirazlar seslendirir. Sonra adım adım Amerikan dayatmalarına uyar ve nihayetinde asker göndererek, lojistik destek sağlayarak, sal-

Wolfowitz Türkiye’de! Türkiye Savaşta!

Saldıran Amerikan imparatorluğu ve işbirlikçileri,
Katledilecek olan, mazlum, yoksul halklardır!

**YURTSEVER HALKIMIZ
TOPRAĞIMIZ VE KANIMIZ
AMERİKA’YA SATILIYOR!**

AKP hükümeti, Amerikancılıkta, kendinden öncekilere rahmet okutmaya kararlı!

ABD üs diyor, AKP veriyor; ABD lojistik diyor, AKP veriyor; ABD liman diyor, AKP veriyor...

ABD’nin son ve esas isteği ASKERİ!

AKP ve MGK onu da vermeye hazırlanıyorlar!

Amerika, öteki emperyalistler, ve Türkiye oligarşisi dahil işbirlikçiler Irak’a saldırı hazırlıklarını bitirmek üzereler.

Provakasyonlar, demagojiler ara-

sında kan dökmeye hazırlanıyorlar.

Halkların iradesini kan içinde boğmaya hazırlanıyorlar.

Yağmaya, talana hazırlanıyorlar.

Halkımız, biz de hazır olmalıyız!

Saldırı Irak’a değil, tüm dünya halklarıdır.

Tüm dünyayı Amerikan imparatorluğu önünde secdeye getirmek, açlığa mahkum etmek içindir.

Ya Amerikancı dünya düzeni önünde boyun eğeceğiz, ya ekmek ve adalet için, hürriyet için, bu savaşa karşı çıkacağız!

✓ Türkiye toprakları, ABD'nin savaş karargahı değildir!

✓ Irak'a saldırıya son!

BM kararıyla Irak'ta "denetim"ler yapılıyor. Şu ana kadar denetimler, Irak'ı suçlayacak hiçbir şey bulabilmiş değiller. Bulacaklarının da bir "garantisi" yok. Ama bütün bunlar ABD'yi ilgilendirmiyor. Emperyalist eşkiya, BM kararlarını falan dinlemeden saldırı hazırlıklarını sürdürüyor. Zaten açıkça ilan etmemişlerdi; Irak'ta bir şey bulunsa da, bulunmasa da, BM onay verse de vermese de saldıracağız! Bunun dışındaki tüm manevra ve açıklamalar, sadece hazırlıklarını tamamlamak için gerekli.

Savaş hazırlıkları Türkiye'ye taşındı

ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Marc Grossman ve Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz, geçen hafta Ankara'daydılar. Aynı gün, İngiltere Dışişleri Bakanı Jack Straw da ülkemizdeydi. Onun gündemi de aynıydı. Başbakanla, Genelkurmay yetkilileriyle, Dışişleri Bakanı'yla, Milli Savunma Bakanı'yla, Cumhurbaşkanı'yla, Tayyip Erdoğan'la, Deniz Baykal'la görüşmeler yaptılar peşpeşe. Görüşmelerden sonra yapılan açıklamalarda, hem Amerikalılar, hem ülkemizin yöneticileri genel olarak **"anlayış birliği"** içinde olduğunu belirttiler.

Evet, **"anlayış birliği"** içindeler. Irak halkını katletmekte anlayış birliği bu, başka bir şey değil. Görüşme ve pazarlıkların "Saddam Hüseyin'i devirme planı üzerine" yapıldığı söyleniyor. Yalan. Sorun "Saddam sorunu" değil. Plan, Amerikan imparatorluğunun **Irak'ı ekonomik-askeri-siyasi işgal** planıdır. Emperyalizme şu veya bu noktada karşı çıkanların sindirilmesidir. Türkiye oligarşisi buna onay veriyor.

"BM kararlarıyla olsun" gibi sözde itirazların bir anlamı yok. Emperyalist saldırının üzerine, katliamın üzerine **"BM kararıyla yapılmıştır"** yaf-tası asılması neyi değiştirir ki zaten?

ABD'nin Türkiye'den istekleri: "Tüm Türkiye İncirlik'e dönüşecek!"

ABD isteklerini çok önceden Ecevit hükümeti-ne ve Genelkurmay'a bildirmiş durumdaydı. Bu görüşmeler, bir yerde planların sonuca bağlanması için yapıldı.

ABD, Türkiye'nin katliama desteğini istemekle kalmadı; Türkiye'nin doğrudan saldırıya katılmasını da istiyor. İşte ABD'nin istekleri.

- Askeri üslerin Amerikan ordusuna açılmasını; hava saldırıları için, İncirlik'in yanı sıra Malatya ve Diyarbakır'daki üslerin de Amerikan ve İngiliz savaş uçaklarına açılmasını istiyor.

- Kuzeyden kara hareketine TSK'nın bizzat katılması. ABD bu çerçevede Türkiye'den 17-20 bin kişilik bir tümen asker istiyor.

- Yaklaşık 250 bin ABD askerini Türkiye üzerinden Irak'a sokmak istiyor.

- Türkiye'nin yaklaşık 10 havaalanı ve limanı-nın bildirimsiz olarak Amerikan kullanımına açılmasını istiyor. Türkiye'nin tüm güney limanlarını ve daha farklı planlar çerçevesinde Kafkaslar'daki hedefleri için de Trabzon limanı aynı kapsama kullanmak istiyor.

Bütün bunların sonucunda, Türkiye her karış toprağıyla bir Amerikan üssü haline, tüm Türkiye koca bir İncirlik haline gelecek.

Toprağımız, kanımız üzerine pazarlık!

Amerikan heyeti, çantasında 800 milyon dolarlık rüşvetle geldi. Rüşvet bu kadarla sınırlı değil tabii; bu ilk elden verilecek miktar.

Bu emperyalist saldırıya ortak olunması karşılığında Kerkük petrolollerinden pay ve 5-7 milyar dolarlık askeri borcun silinmesi de vadeliyor.

IMF kredileri de Irak saldırısına verilecek desteğe bağlı...

ABD'nin bir başka rüşveti de, eğer Irak saldırısında her türlü kolaylığı gösterirseniz, Kıbrıs ve AB üyeliği konularında sizi destekleriz.

Amerikalı Wolfowitz; **"Türkiye'nin muhtemel bir harekât karşısındaki kaygılarını anladıklarını ve IMF ile birlikte buna çare aradıklarını"** söylüyor. Irak'ta en az yüzbin kişi ölecekmiş, Türkiye'nin bundan bir kaygısı yok. Kendi vatandaşları ölecekmiş, bundan kaygısı yok. ABD açıkça dünya çapında sömürgeci bir imparatorluk kuruyormuş, bundan kaygısı yok. Bir tek kaygısı varmış Türkiye yönetiminin: **DOLARI**

Türkiye'yi yönetmeye soyunan AKP iktidarı,

bu konuda en az Afganistan'da Türkiye'nin askerini pazarlarken aleni dolar pazarlığı yapan Ecevit hükümeti kadar utanmaz olduğunu iki günde gösterdi. Alenen yazıyor gazeteler:

"Türkiye'nin Amerika'dan Irak için istediği dört maddeden biri 25 milyar dolar. Doğrudan Amerikan kongresinden... Wolfowitz bu isteğe 'biz hem IMF nezdinde hem de ikili olarak yardımcı olacağız' cevabını verdi."

AKP-Genelkurmay elele Irak'la

Pazarlık son aşamasında. Hem üs, hem asker istiyor Amerika. Genelkurmay tarafından yapılan açıklamada söylendiği gibi, *"görüşmeler, Türkiye ile ABD arasında varolan stratejik ortaklık kapsamında ve büyük ölçüde anlayış birliği içinde geçmiştir."*

AKP hükümeti aynı şeyleri söylüyor.

Amerikan heyeti "MGK'nın muhalefeti"nin lideri Deniz Baykal'la da görüştü. Onun da bir itirazı yok. Kısacası, Türkiye oligarşisi, islamcısı, MGK'sı, sosyal demokrati tam bir ittifak halindedir: Dolar karşılığında bu ülkeyi Amerikanın saldırı üssü yapmakta anlaşılar.

Amerikan yönetimi, AKP iktidarından "çok memnun" olduğunu açıklıyor. Onları memnun eden şey; AKP'nin Amerikan uşaklığında, önceki

✓ **Üsler ABD'ye kapatılmalıdır!**

✓ **Türkiye-ABD işbirliğine son verilmelidir!**

iktidarları aratmayacak olmasıdır.

ABD'nin Irak'a saldırısı, tüm halklara saldırıdır. Halkların çıkarı bu saldırıyı durdurmaktadır. Amerikan saldırganlığına karşı sesimizi yükseltelim. Dolar uğruna, bir halkı katledilmesine yardımcı olmak, dünyanın en aşağılık suçlardan biridir. AKP ve Genelkurmay bu suçu işliyor.

ABD, Türkiye'yi Irak'a saldırıda bir Amerikan üssü olarak kullanabilmek ve insanımızı Amerikanın askeri yapmak için, havaya milyar dolarlar saçıyor.

Oligarşi, milyar dolarlar için her şeyi satmaya hazır! AKP ve MGK gelecek krediler ve bir miktar borcun silinmesi karşılığında, her türlü ihanete hazır!

IRAK'TA "DENETİM" SAHTEKARLIĞI

ABD saldırı hazırlıklarını sürdürürken "BM Denetçileri" Irak'ta kah saraylara, kah fabrikalara "baskınlar" düzenliyorlar. "BM Denetim Heyeti" içinde yer alanların içinde ajanlardan sapıklara kadar her türlü provokasyonu yapabilecek tiplerin yer aldığı açığa çıkıyor.

Irak Dışişleri Bakanı Naci Sabri, ABD'nin BM kararları doğrultusundaki "denetim" faaliyetlerini provoke etmeye çalıştığını, sürekli müdahalelerde bulunduğunu açıkladı.

Bush'un kontra danışmanı

ABD Devlet Başkanı Bush, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'dan sorumlu danışman olarak Elliott

Abrams'ı atadı. Kim bu Abrams diyeceksiniz?

Abrams, İran-Kontra olayının baş aktörlerinden biri. Nikaragua'da Sandinist iktidarın devrilmesi için kontralara para, silah yardımı yapılması, İran'a gizli silah satımı gibi çok sayıda kontra faaliyetinden sorumlu.

Abrams daha önce de, *"insan hakları, demokrasi ve uluslararası operasyonlardan sorumlu"* özel danışmandı...

Amerika'nın en büyük tekelcilerinin ortaklarından, danışmanlarından ve kontrgerilla şeflerinden oluşan Amerikan yönetimi, tüm dünyaya "çeki düzen" vermeye kalkıyorlar!

Onların vereceği düzenin bir "imparatorluk" düzeni olduğu artık çok açık. Irak'a, "delil olsa da olmasa da saldıracağız" diyen bir yönetimin düzeni eşkiyalık düzeni olacaktır. Bombaları çok olanın hükmettiği bir eşkiyalık düzeni.

Eşkiya kendi vatandaşının sofrasından da alıyor

ABD Başkanı Bush, *"terörle mücadelenin gerektirdiği bütçe yükü"* gerekçesiyle, önümüzdeki yıl, kamu çalışanları için öngörülen yüzde 4.1 oranındaki maaş zammını yüzde 3.1'e indirdi.

Dünya halklarına açlığı dayatan Amerikan tekelcileri, kendi ellerinin altındaki halkı sömürmeden duracak değil elbette.

yer alırken Haklar ve Özgürlükler Cephesi, sadece "savaşa hayır" demenin yetmediğini ve doğru olmadığını attığı sloganlarla gösterdi. **"Emperyalist savaşa hayır"** ve **"Amerikan saldırganlığına hayır"** en çok atılan sloganlar arasında yer aldı.

Nurtepe, Alibeyköy, Sarıgazi, ve Gazi Halkı, İstanbul Gençlik Derneği Girişimi, Kamu Emekçileri, Liseli Gençlik kendi pankartlarıyla Haklar ve Özgürlükler Cephesi kortejindeki yerini alırken, gecekondulardan, işçilerden, memurlardan, gençlikten, halkın her kesiminden, her yaştan insanlarıyla kortej Türkiye halkının emperyalizme karşı sesinin yansıması, disiplini, düzeni ve mitingün içeriğine uygun ciddiyetiyle devrimci kültürün yansıması oldu.

Emperyalizme karşı öfkesini, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin hücrelerinde süren direnişin coşkusuyla bir-

Irak pazarlığı yapanlara alanlardan cevap

Toprağımız; Amerikan Üssü **İnsanımız; Amerikan Askeri Olmayacak!**

1 Aralık günü, İstanbul başta olmak üzere, ülkenin çeşitli kentlerinde alanlara çıkan onbinler, Irak'a karşı düzenlenecek olası Amerikan saldırısına hayır diyerek, Türkiye halkının sesi oldular.

İstanbul...

1 Aralık'ta İstanbul'da Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu'nun çağrısı ile biraraya gelen 150'den fazla kurum ve **20 bini** aşkın kişi ABD saldırganlığını protesto etti. Emek Platformu'nun başvurusunu yaptığı mitingde Çağlayan Abide-i Hürriyet Meydanı'na iki koldan giriş yapıldı.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi Perpa önünde 2 bin kişi ile kortej oluşturduktan sonra sloganlarla yürüyüşe geçti ve alana ulaştığında katılımlarla birlikte sayı **3 bine** yaklaşmıştı.

TAYAD'lı Aileler beyaz başörtüleri ve "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun", "Tecrite Hayır", "Emperyalist Savaşa Hayır" dövizleriyle kortejin önünde

leştiren Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Amerikan karşıtı sloganların yanısıra, umudun sloganlarını ve **"Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz"**, "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun", **"Filistin Halkı Yalnız Değildir"** sloganlarını attı.

Mitinge katılan devrimci hareketlerin, parti, sendika ve DKÖ'lerin meydana toplanmasının ardından ilk konuşmayı Emek Platformu sözcüsü DISK Genel Başkanı Süleyman Çelebi yaptı. Çelebi, ABD'nin uyguladığı saldırgan politikanın insanların ölümüne ve yoksulluğun artmasına neden olduğunu belirtti.

Savaşa Hayır Platformu tarafından hazırlanan (Türkçe, Kürtçe ve İngilizce olarak) bildiriye sanatçılar Derya Alabora ve Oktay Kaynarca okudu. Bildiride Irak'a saldırının gerçek nedeni şöyle ifade edildi; *"Irak petrollerine göz dikildiği tüm dünyaya biliniyor. ABD yönetimi saldırısına gerekçe uyduruyor, Irak'a demokrasi getireceğini söylüyor. 'Irak'ta silah bulmasak dahi saldıracağız' açıklamasını*

Bush'un danışmanı Perle yapıyor." Ortak metnin ardından "İngiliz Savaş Karşıtları" adına İngiliz İşçi Partisi Milletvekili Jeremy Corbyn, konuşurken, şairler şiirleriyle programa katıldılar.

Şiirlerin ardından sahneye çıkan Grup Yorum alandaki kitleye büyük bir coşku katarken, "Kuşatma", "Haydi Tenruh El Cephe" ve "Dağlara Gel" türkülerini söyledikten sonra, "Amerika Irak'ı tecrit etmek istiyor. Tecrit burada da yaşanıyor. Ve tecrit dün yüzüncü ölümünü verdi. Yarın yüzüncü ölüm Zeliha Ertürk'ün cenazesine herkesi katılmaya çağırıyoruz" dedi. Ardından "Bize Ölüm Yok" marşını söyleyen Grup Yorum'un peşinden Kardeş Türküler de Arapça, Türkçe türküler söyledi. Miting saatlerinde ABD uçaklarının Irak'ı bombalama haberi de **"Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi"** sloganıyla lanetlendi.

Mitinge Özgür-Der'liler de türbanlarıyla, Amerikan karşıtı dövizleri ve "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganlarıyla düzenli bir kortej halinde katılırken, Amerikan saldırganlığına karşı direniş kararlılığının dile getirildiği miting öğle saatlerinde sona erdi.

İzmir...

1 Aralık'ta kitlesel mitinglerden bir diğeri de İzmir'deydi. Binlerce kişinin katıldığı Alsancak Gündoğdu Meydanı'nda yapılan mitingi "İzmir Savaş Karşıtı Platformunu" organize etti.

KESK Konak'ta, TÜRK-İŞ Cumhuriyet Meydanı girişinde, DİSK Basmane Kapısı önünde toplanırken, **"Emperyalist Savaşa, Yoksulluğa, Tecrite, İşkenceye Hayır"** pankartıyla TAYAD'lı Aileler, **"Emperyalist Savaşa Hayır"** pankartıyla İzmir Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Girişimi, **"Amerikan Salırganlığına Hayır"** pankartıyla İzmir Gençlik Derneği Girişimi, EMEP, HADEP, SDP, DSİP, Savaşa Karşı İzmir Girişimi, İHD, ÇHD, Alinterimiz, Atılım, Devrimci Demokrasi Konak HADEP il binası önünde toplandı ve "Emperyalist Savaşa Hayır", "Amerikan Askeri Olmayacağız", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Hücre Ölümdür, İzin Vermeyeceğiz", "Filistin Halkı Yalnız Değildir" sloganlarıyla meydana yürüdü.

Saygı duruşu ile başlayan mitingte okunan şiirlerin ardından, tertip komitesinin konuşmasını yapan Kani Beko savaşta kazananın tekeller olduğunu söyledi ve **"kar için kimsenin dökecek bir dam-**

la kanı yoktur" dedi.

10 bin kişinin katıldığı mitingde Amerikan karşıtı, Irak'a saldırıya karşı çıkan sloganların yanısıra, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz", "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez", "Zeliha Ertürk Ölümsüzdür" sloganları atıldı. Miting Grup Tufan'ın müzik dinletisiyle sona erdi.

Adana...

Adana Savaş Karşıtı Platformu Uğur Mumcu Meydanı'nda yaptığı eylemle **"Emperyalist Savaşa Hayır"** dedi. Eylemde çeşitli dövizlerin yanısıra **"incirlik Üssü Kapatılsın"**, "Savaş Açlık, Yoksulluk ve Ölüm Demektir" pankartları açıldı.

Yaklaşık 600 kişinin katıldığı eylemde, **"Zafer Direnen Devrimci Tutsakların Olacak"** sloganları atılırken, yapılan konuşmalarda, Amerikan saldırganlığının Ortadoğu'ya ölüm ve açlık getireceği vurgulandı.

Elazığ...

KESK, ÖDP, İHD, EMEP, HADEP ve Gençlik Derneği Girişimcilerinin katıldığı eylemde 150 kişi katılırken, eylemde **"Savaşı, Sömürsüz Bir Dünya İçin Elele"** ve **"ABD Figüranı Olmayacağız"** dövizleri açıldı, **"Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi"**, **"Katil Amerika, Ortadoğu'dan Defol"** sloganları atıldı.

Mersin, Kocaeli...

Mersin Savaş Karşıtı Platform tarafından Petrol-İş sendikasında düzenlenen basın toplantısında **"Conilerin sefası için Arap, Kürt. Türk yüzbinlerce insa-**

nın ölümüne se-yirci olamayız” diyen 59 kurum adına açıklama-yı Adil Alaybe-yoğlu okudu. Açıklamaya 70 kişi katıldı.

Kocaeli’nde ise, birçok ku-rum İstan-bul’daki mitin-

ge katılırken, Kesk, düzenlediği basın açıklaması ile Irak’a saldırı hazırlıklarını protesto etti.

Adıyaman...

Adıyaman Demokrasi Platformu’nun düzenlediği basın açıklamasına yaklaşık 400 kişi katıldı. Bir haf-ta içinde “Savaş Hayır” kampanyası yürüterek 4 bin imza toplayan Demokrasi Platformu Mimar Sinan Parkı önünde zincir oluşturarak, slogan ve alkışlarla Belediye Binası’nın önüne kadar yürüdü. **“Kahrolsun**

ABD Emperyalizmi”, **“Yaşasın Halkların Kardeşliği”**, **“Kurtuluş Yok Tekbaşına, Ya Hepberaber, Ya Hiçbi-rimiz”** ve **“Biji Aşiti”** sloganlarının atıldığı eylemde okunan açıklamada ABD protesto edildi.

Antalya...

Emek Platformu tarafından düzenlenen eyleme sendikaların yanısıra üniversite gençliği de katıldı. Kışla Otel önünden **“Savaş istemiyoruz”**, **“Savaşa hayır”**, **“Amerikan saldırganlığına hayır”** pankartları ve sloganlarla yapılan yürüyüşün ardından, Amerikan saldırganlığının protesto edildiği açıklamayı Emek Platformu Dönem Sözcüsü Recep Koç okudu.

Diğer kentlerde...

Anadolu’nun çeşitli kentlerinde düzenlenen basın açıklamalarıyla, eylemlerle ABD protesto edildi.

Eskişehir, Samsun, Zonguldak, Dersim, Malatya, Çorum başta olmak üzere birçok ilde yapılan ve yüzlerce insanın katıldığı eylemlerde Türkiye halkı-nın Amerikan imparatorluğunun karşısında, Irak halkının yanında olduğu haykırıldı.

Irak’ta ‘küçük çaplı’ katliamlar sürüyor

Geçen hafta içinde BM kararları çerçevesinde Irak’ın petrol ticaretini yürüten bir şirket binası bom-balandı.

Her gün Irak’ın bir bölgesini bombalayan Ameri-ka’nın açıklaması “uçuşa yasak bölge... uçaklarımıza ki-litlenen radar” açıklamaları yapıyordu. **8 kişinin öldü-ğü, 27 kişinin yaralandığı** saldırıda bunun inandırıcı ol-mayacağını bilen Amerika, “ben söyledim oldu” gerek-çelerinden birini sıraladı ve 700 işçinin çalıştığı “Petrol tesisinden uçaklarımıza ateş açıldı” dedi.

Artık gazetelerde küçük haber bile olmuyor bu sal-dırılar. Ama orada kesintisiz bir katliam ABD ve İngil-tere tarafından sürdürülüyor.

Silah denetiminin sürdüğü bir dönemde, BM’den izinli petrol tesisini bombalamak, hem Irak halkının bir kaç kaynağından birini yoketme, asıl olarak da provo-kasyon yaratarak hazırlığını yaptığı saldırının zeminini olgunlaştırma içindir.

Ve BM, **“en azından bu sürede bombalama”** diye bir karar dahi alamıyor. O’nun kararları sadece Irak için, Amerika’nın hedef aldığı ülkeler için geçerli. Ne Irak’ta-ki bombalamalar, ölen “sivil halk” ne de Filistin’de kat-ledilenler BM’yi ilgilendirmiyor.

İngiliz ikiyüzlülüğü

Bugünlerde İngiltere yönetiminin hazırladığı görün-tüler ve bir rapor dolaşıyor ortalıkta. TV’lerde de gös-terilen bu görüntülerde, **“Saddam diktatörlüğünün”** ne kadar zalim, baskıcı olduğu anlatılıyor. Halepçe katli-amından görüntüler yer alıyor.

İngiliz hükümeti raporunu inandırıcı kılmak için ol-sa gerek, bilgi ve görüntüleri **Uluslararası Af Örgü-tü**’nün son on yıllık belgelerinden almış.

Ancak Uluslararası Af Örgütü bir açıklama yaparak İngiltere’nin ikiyüzlülüğünü deşifre etti.

Af Örgütü, İngiliz yönetiminin Halepçe katliamı ve İran-İrak savaşı döneminde hazırlanan Af Örgütü ra-porlarını yayınladığı günlerde görmezden geldiğini, bugün bunları Bağdat yönetimine karşı kullanmasını ahlaki bulmadığını açıkladı.

Emperyalistler böyledir işte.

O Halepçe ki, emperyalistlerin desteği sayesinde ol-muş. O Halepçe ki, emperyalistlerin hepsi susmuş o za-man! Sadece Halepçe değil, Basra’da şiiileri ayaklandı-ran, sonra da sırtını dönen de emperyalistlerden başka-sı değildir.

Şimdi emperyalist çıkarları zedelendiği için, Irak petrollerine el koymak istedikleri zaman Halepçe gö-rüntüleri hatırlıyorlar.

TAYAD'lılardan Adalet Bakanı Cemil Çiçek'e ESKİYİ DEVAM ETTİRECEK OLANIN AKİBETİ DE ESKİSİ GİBİ OLUR!

Adalet Bakanı Sayın Cemil Çiçek'e

2 Aralık 2002 tarihli Türkiye Gazetesi'nde yayınlanan röportajınızı okuduk.

... Sanki Hikmet Sami Türk'ün açıklamalarını okur gibiydik. Talihsiz bir başlangıç yaptınız, böyle mi devam edecek, bunu göreceğiz, bizi asıl ilgilendiren de bu.

Açıklamalarınızda gördük ki, direnişe, F tiplerine ilişkin birçok şeyi ya bilmiyorsunuz veya biliyorsanız, çarpıtlıyorsunuz. ... Belki bu düşüncelerinize kaynaklık eden bilgileri, hapishanelerde bugüne kadarki tüm zulümlerin, tecritin uygulayıcısı olan MGK temsilcisi bürokratlardan aldınız. Belki her şeyi çarpıtmakta üstüne olmayan holding medyalarından öğrendiniz.

Olan biteni bir de bizden dinleyin.

... Bu röportajdaki sözleriniz, belki hapishanelere ilgisiz, dört duvarın arkasında neler olup bittiğini bilmeyen insanları yakınlarımızın neden direndiği hakkında şüpheye düşürebilir, belki onları bir süre daha kandırabilir, oyalayabilirsiniz, ama ne geçer elinize?

Bu yalan yanlış bilgi ve yorumları ardarda dizdiniz; sorun çözülmüş mü olur?

Biz neyin ne olduğunu en iyi bilenleriz. Bu yüzden sözlerinizi, sizin adınıza üzülererek okuduk.

O kadar iddiayla işbaşına gelen bir iktidarın bakanı, **Sami Türk'ten farklı tek bir cümle kuramayacak mı?**

"HAK MI, DEĞİL Mİ?"

Diyorsunuz ki;

"İnsanların ölmelerinden üzüntü duyarız. İnsanların başlarına bu işlerin gelmesinden rahatsızlık duyarız. Ancak bu da Türkiye'nin bir vakası. Şunu anlamış olmamız lazım ki bu yoldan giderek bir hak aramak, mümkün değil. Talep edilen hak mıdır değil midir, onu da ayrıca tartışmak lazım."

Baştan söyleyelim ki, "üzüntü duyuyor" olmanız önemli ama, belirleyici değil. Çünkü önceki Adalet Bakanları "üzülüyorum" diye diye katlettiler. ...

Siz iktidara hazırlıklı geldiğiniz iddiasındasınız.

Kaldı ki, F tipleri ve direniş öyle bir sorun ki, bu ülkenin yönetimiyle az çok ilgili herkesin bir fikri var; ama sizin yok sanki, hala diyorsunuz ki "Talep edilen hak mıdır değil midir, onu da ayrıca tartışmak lazım." **Neyi tartışacaksınız? Tartışılacak ne var?** Talep edilenin hiç tartışmasız, hiç kuşkusuz bir insan hakkı olduğu o kadar açık ki! Ama siz bu hakkı teslim etmek yerine "tartışmak lazım..." sözleriyle direniş hakkında şüphe, kuşku yaratmayı tercih ediyorsunuz.

101 insan ölmüş Bakan Bey. 101 insan. Kuş değil, böcek değil, sinek değil, 101 insan. Siz hala talep edilen hak mıdır diyorsunuz.

"DIŞ MIHRAK"LI OLAN KİM?

Diyorsunuz ki;

"Ancak, ölüm oruçları dediğiniz oruçlar, cezaevi şartlarının düzeltilmesinden ziyade bazı konuların Türkiye'nin gündemine gelmesi, Türkiye'nin hassas olduğu bazı konularla ilgili bir tavır koymak, dışarıya bir mesaj vermek, dışarının Türkiye'nin işlerine yerli yersiz müdahalesine çanak tutmak anlamına geliyorsa o zaman bir hak olmaktan çıkar bir başka anlam ifade eder."

Hangi anlamı ifade ediyormuş sayın Bakan, söyleyin hangi anlamı?

Kendi Genel Başkanınız Avrupa kapılarında dolaşırken, bizi AB'ye alın, her türlü yasamızı sizin isteğiniz gibi düzenleyeceğiz vallahi billahi diye sözler verirken, yaptığınız demagoji tek kelimeyle komik-

Basitliklerden, yüzeyselliklerden vazgeçin.

"Siyaset kurumu çözümleri" diyor-

dunuz. "Masaya oturulacak ki çözülsün" diyordunuz. Çözün o zaman. Gidin konuşun. Tartışın.

tir. Kimin “*dışarının Türkiye'nin işlerine yerli yersiz müdahalesine çanak tuttuğu*” herkesin gözlerinin önünde değil mi? Bizim yakınlarımızın, yani devrimciler dışında hemen tüm kesimler, sizler de dahil **Avrupalı** olmuş çıkmışsınız. Hal böyleyken ölüm orucunu dışarının müdahalesine çanak tutmak diye değerlendirmekle neyi amaçlıyorsunuz?

Üstelik, o “dışarısı” dediğiniz Avrupa, F tipleri konusunda direnişçilerin değil, katliamcı iktidarların yanındadır. Ölüm oruçları, aylardır aynı zamanda Avrupa'ya karşı sürdürülen bir direniştir.

Biz TAYAD'lı Aileler, haftalarca Avrupa Birliği bü-yükelçiliklerinin, konsolosluklarının önünde F tipleri-ne verdiğiniz desteği çekin diye başvurular yaptık.

Siz bunları bilmiyor musunuz, yoksa bile bile mi çarpıyorsunuz. Onyıllardır sürdürülen o “**dış mih-rak**” demagogisinin kolaycılığına sapıp direnişi mah-kum edivereceksiniz yani öyle mi?

O kadar kolay değil. Halk sandığınız kadar aptal değil. Kimlerin “**dışarının müdahalesine çanak tuttu-ğu**”nu herkes an an izliyor.

Bu demagogilerle, **sorunu çözme sorumluluğun-da** kurtulmaya çalışıyorsanız boşuna.

ESKİYİ DEVAM ETTİRECEK OLANIN AKİBETİ DE ESKİSİ GİBİ OLUR!

Diyorsunuz ki;

“*F Tipi'nde şu anda üçer kişilik koğuşlarda kalıyorlar. İstenen tekrar koğuş sistemine dönmek ise bu kesinlikle mümkün olmaz. Yani cezaevinde ille de örgütlerin Türkiye aleyhine çabalarına biz kendi imkanlarımızla çanak tutmayız. Bu noktada geçmiş uygulamalar aynen devam eder . Bu konuda en ufak bir tereddüte yer yoktur.*”

Eski iktidarın politikasını devam ettirecekseniz, siz niye iktidar oldunuz?

“*Örgütlerin Türkiye aleyhine çabaları...*”yla neyi kastediyorsunuz?

Çarpıtmayın sayın Bakan çarpıtmayın.

Onların ne savunduğunu dünya alem biliyor. Bu ülkenin bağımsızlığını istiyorlar, demokrasi istiyorlar, herkesin karnı doysun istiyorlar, hak ve özgür-lükler olsun istiyorlar... Bunların neresi, hangisi Türkiye'nin aleyhine?

Bu bir yana;

Direnişle ne istiyorlar; işkenceye, tecrite son ve-rilmesi.

Demek ki, hapishanelerde işkence son bulursa, tecrit kalkarsa, hapishanelerdeki insanlar da insan-ca yaşarsa bu Türkiye aleyhine olacak?

Bakın, “hücre” bile diyemiyorsunuz, “*F Tipi'nde-ki koğuşlardan*” sözediyorsunuz. Gerçekçi olun sa-yın bakan. Katliamcı-yalancı Sami Türk bile F tipin-deki o tabutluklara koğuş diyememiş, “oda” diye bir şey uydurmuştu.

F tiplerinde koğuş falan yok. Onu size her kim söylediye yalan söylemiş. Zaten bu F tipleri “Terör-le Mücadele Yasası”na göre yapılmıştır; o yasaya da bakarsanız, **HÜCRE TİPİ** olduğunu görürsünüz.

Bilmiyorsanız öğrenmelisiniz. **Tecrit var.**

Tam 24 aydır, 19 Aralık 2000'de F tiplerinin açıldığı günden bu yana sürüyor. AKP'nin Adalet Bakanı Cemil Çiçek nerede yaşıyor? ...

HAK ALMA MÜCADELESİ DİYE BİR ŞEYİ TANIMAYAN, KABUL ETMEYEN BİR BAKANIN 'ADALET' DAĞITMASI MÜMKÜN MÜ?

Diyorsunuz ki,

“*Üstelik de bu neviden ölüm oruçlarını hep ille-gal örgüt mensupları yapıyor. Cezaevlerinde 60 bi-ne yakın insan kalıyor. 60 bin insandan şu veya bu örgütün mensupları bu neviden eylemler içerisinde. Bu bile başlı başına bu ölüm oruçlarının ne anlama geldiğinin çok açık ifadesi. Meseleyi doğru koymak lazım.*”

Evet sayın Bakan; meseleyi doğru koymak lazım.

Bir; bildiğimiz kadarıyla avukatsınız siz, hukuk-cusunuz, yani az çok toplumlar tarihini bilirsiniz.

Peki “**60 binden sadece şu eylemler içerisinde**” demeniz neyi ifade eder?

Şu soruya bir cevap verin bakalım: Şu sizin “**na-mus borcunuz**” olan **türban**, üniversitelerde milyon-larca yüksek okul öğrencisi içinde kaç kişinin soru-nu şu anda?

Tarih boyunca hep böyle olmuştur; hak ve öz-gürlükler, önce çok geniş kesimler içinde daha dar kesimlerin mücadelesiyle gündeme gelmiştir. 60 bi-nin 50 binini oluşturan adli tutuklu ve hükümlülerin ne durumda olduğunu siz de biliyorsunuz. Onların şu an hiçbir şey yapmıyor olmaları, hapishanelerde-ki düzenden çok memnun olduğunu mu gösteriyor?

Direnışı mahkum etmek, ölüm orucunu şaibeli hale getirmek, **onların gerçek taleplerini gizlemek için**, bu kadar demagojiye, yalana başvurmak zo-runda kalmanız ne kadar üzücü!

Demek öyle; 60 binden sadece şu kadarı direniş-te olduğunu göre, haksızlar, amaçları başka!

Bu kadar basit, sıradan, yüzeysel bir mantıkla herkesi kandırıp ikna edebileceğinizi düşünüyor

musunuz gerçekten?

O zaman şöyle mi mantık yürütülecek; şu kadar milyon öğrenci içinde, halen türban direnişini sürdürenler birkaç yüz kişi... DEMEK KI NE ANLAMA GELİYOR? Demek ki onların niyeti başka, demek ki onların başka, gizli amaçları var, dertleri türban değil... Peki ne?..

İşte sizin ölüm orucuna karşı yürüttüğünüz mantığın aynısını başkaları da size karşı kullanıyor.

Siz haklısınız, demek ki o "başkaları" da haklı.

Demek ki, "Tayyip şeriatçı... yasaklanmalı" diyenler de haklı.

"ÖRGÜT ÜYESİ" OLUNCA KATLİ VACİP Mİ SAYIN BAKAN? SİZ, ADALETİ BÖYLE Mİ SAĞLAYACAKSINIZ?

... Neymiş, zaten bu direnişi yapanlar "örgüt mensupları"ymış. Söylediğinizin mantığı var mı? Zaten F tiplerini "örgüt mensupları" için yapılmadı mı? F tiplerine de önce onların karşı çıkmasından daha doğal, mantıklı ne var?

Ama bu mantıksızlıktan daha vahim olanı, ortaya koyduğunuz zihniyettir.

Sözlerinizden şu anlaşılıyor: **"Örgüt mensubu ise katli vaciptir"**

Bu bakış açısıyla bakıldığında, birilerine göre de sizin katliniz vaciptir.

Birilerine **"terörist"** diye, birilerine **"bölücü"** diye, birilerine **"şeriatçı"** diye, birilerine **"yıkıcı"** diye... her türlü zulüm uyguluyor bu ülkede onyıllardır.

Bu anlayış sizi de vurur.

EVLATLARIMIZ ÖLÜYOR! TUTUKLU YAKINLARI OLARAK YENİ ADALET BAKANINDAN ŞUNU ÖĞRENMEK İSTİYORUZ: O KOLTUĞA "SORUN ÇÖZMEK İÇİN" Mİ, YOKSA ŞU ANDA 101 OLAN ÖLÜ SAYISINI DAHA DA YÜKSELTMEK İÇİN Mİ OTURDUNUZ?

Sayın Bakan, inanın, yukarıda sadece bir kısmını aktardığımız, tamamını zaten sizin de bildiğiniz sözler, çok bayatlamış yöntem ve söylemlerdir. Biz yıllardır dinliyoruz bunları. Bırakın bunları. **İnsanlarımız orada. Hücrelerdeler. Bir deri bir kemik direniyorlar.** Gidin konuşun onlarla. Gidin, tecriti kendi gözlerinizle görün.

Bir deri bir kemik ölüm yürüyüşünün kimbilir kaçınıcı yüz gününde olan evlatlarımızla konuşun. Bakın bakalım "Brüksel'den talimatlarla" mı yapıyorlar ölüm orucunu? Sami Türk'ün bile bıraktığı

demagojileri yeniden kullanmak ne kazandıracak size? Şu veya bu örgütün mensubu olmayan yakınlarımız da ölüm orucu yapıp ölüyor. "Dışarıdan yönetiliyorlar" diye Sami Türk, katliam yaptı, hepsini tek tek tecrit etti, bitti mi? Sorun çözüldü mü?

Basitliklerden, yüzeyselliklerden vazgeçin.

"Siyaset kurumu çözüm merciidir" diyordunuz.

"Masaya oturulacak ki çözülsün" diyordunuz.

Çözün o zaman. Gidin konuşun. Tartışın.

Seçim boyunca sizi de dinledik. O zaman söylediklerinizi unutmadık.

Hani **"uzlaşma"**yla çözecektiniz? Hani **"katılımcılık"** modelini uygulayacaktınız?

Size "şeriatçı" diyenlerle mi uzlaşacaksınız?

"Uzlaşma" sadece "MGK'yla uzlaşma"yla mı sınırlı?

Sorunları çözmek için varız... uzlaşma... katılımcılık... Demek bunlar yalan.

Yalan değilse, göstermek durumundasınız. Siz sorunu çözmek zorundasınız.

Niyetiniz birilerine **kendinizi kanıtlamak**sa, bu riyakarlık değil midir? Farklı sözlerle halktan oy alacaksınız, sonra sözlerden farklı uygulamalarla birilerine güven vereceksiniz.

Bu yol çıkmaz. Bu yol sizi siyaseten öldürür, bitirir.

Bu yol kişisel olarak da size bir şey kazandırmaz. 57. Hükümetin Adalet Bakanı'nın kazandığı sıfatları siz de kazanırsınız en fazla.

SON SÖZÜMÜZDÜR: ÖLÜMLERİ DURDURUN!

İşte sayın Bakan; F tiplerindeki gerçekler özetlediğimiz gibidir. Ölüm orucunun nedeni, talebi çok çok açıktır. Tecrit öldürüyor, gerçeğe dönün. Sorunu çözün, ölümleri durdurun. ...

Yaptığınız röportajdan dört ana başlık çıkarmıştı gazete: Birinde diyordu ki, **"F Tipi cezaevleri aynen devam ettirilecek."**

Eğer bu tecriti, zulmü olduğu gibi devam ettirmekse, yeni tabutlar çıkacak demektir. Bunun vebalinden hiç bir demagoji, hiçbir gerekçe kurtaramaz sizi. Anaların ahı yakanızda olur.

Çağrımızı tekrarlayarak bitiriyoruz bu açıklamamızı: Tecrite, F tiplerindeki zulme son verin, ölümleri durdurun!

TAYAD'lı Aileler

Cemil Çiçek: "Bu eylemlerde ısrar edenler aynı tip örgüt, diğer örgütler bıraktı, birisi sürdürüyor."

Böyle diyor yeni Adalet Bakanı. Evet doğru, şu anda tek bir örgüt sürdürüyor ölüm orucunu. Peki bu neyi gösterir? Ne demek istiyor Cemil Çiçek? Bir örgüt sürdürünce, taleplerin haklılığı, meşruluğu değişiyor mu? Veya bir başka açıdan; bir örgüt olunca, uygulanan tecrit ve zulüm "haklı" mı oluyor, ne diyor yani yeni bakan?

Yeni, ama daha şimdiden hapisanelerde **dört ölümün** sorumluluğu omuzlarında olan Adalet Bakanı Cemil Çiçek, Türkiye gazetesinden sonra ikinci röportajını da Radikal'le yaptı. Radikal'den Adnan Keskin'in sorularını cevaplandıran Cemil Çi-

çek "Hepsi örgüt üyeleri... farklı amaçları var..." demagogilerini sürdürüyor. Sami Türk'ünkileri saymazsak, yeni başladı, ne kadar sürdüreceğiz göreceğiz.

Yalan söylüyor, çarpıtıyor, yalanı açığı çıkınca bakın ne yapıyor?

Yeni Bakan, önceki açıklamalarında olduğu gibi, yine direnişçilerin taleplerini çarpıtıyor. Diyaloğun bu bölümünü olduğu gibi aktaralım, herkes okusun:

C. Çiçek- Cezaevinde bu eylemi sürdürenlerin talepleri yalnız cezaeviyle ilgisiyle, taleplere olumlu bakış olabilir. Ancak **yapılan bu değil**. Şimdi siz F tipi cezaevleri kaldırılсын, koğuş sistemine dönlüsün dersiniz biz bu işte yokuz.

Muhabir- Bu kişilerin artık F tipi kaldırılсын diye bir talepleri yok.

C. Çiçek- **Yok da...** Bunlar illegal örgütlerin eylemi haline getirilmişse, farklı. Cezaevi şartları üzerinden adım atılmasını istemelerine destek olamayız." (Radikal, 4 Aralık 2002)

Ne diyor yani Bakan?

Cemil Çiçek'in "**Yok da...**" dedikten (demek zorunda kaldıktan) sonraki cümlesini anlayabilen beri gelsin. Anlaşılacak bir şey yok zaten.

Önce başka talepleri var diyor. Muhabir, gelişmeleri bildiği için hayır diyor, şu anda dediğiniz gibi bir talep yok. Ondan sonra kem, küm... anlamsız cümleler kuru-

yor Bakan.

Çünkü gerçek düşüncesini açık açık söyleyemiyor. Belki söyleyecek ama AKP'nin "*herkesin temel hakları eksiksiz uygulanacak*" vaatleri, AB'ye uyum oyunları var bu sıralar. Gerçek düşüncesinin şu ol-

duğu anlaşılıyor: Onlar örgüt üyesi, onların hakkı, hukuku olmaz!

Bu ses, MGK'nın sesidir

Cemil Çiçek'in söylediklerinden anlıyoruz ki, MGK tarafından "iyi" bilgilendirilmiş. MGK'nın sesi olarak konuşuyor.

101 şehit vermiş tutsaklara kimse-nin söyleyemeyeceğini söylüyor: Mesela, "*Peki, nasıl çözülecek*" diye soruyor muhabir. İşte Çiçek'in cevabı:

"*Sorunun kaynağı olanların adım atması lazım. Bunun için de bu kişilerin nedamet duyup eylemlerini sona erdirmesi gerekir.*"

Malum, Cemil Çiçek eski ANAP'lı. ANAP'taki dönemlerini hatırladı herhalde. ANAP sık sık "**pişmanlık yasaları**" çıkarır, nedamet çağrılarını yapardı.

Bakan iyi bilmeli ki, nedamet getirmesi gereken birileri varsa, onlar katliamcılardır, katledilenler değil. Ve yine iyi bilmeli ki, "sorunun kaynağı" 19-22 Aralık'ta katliam yapanlar ve tecriti uygulayanlardır. Bu nedamet masallarını bıraksın.

Ama bu arada sormak istiyoruz. Cemil Çiçek **niye ANAP'ı bırakıp AKP'ye geçmiş** acaba? ANAP'ta iken savunduğu, uyguladığı politikalarından, düşüncelerden **nedamet** mi duymuş? Yoksa AKP de ANAP'tan farksız bir parti mi?

Bir üçüncü şık yok. Cemil Çiçek açıklamalı, hangisi?

Eğer o ANAP döneminden pişmanlık duyan biri değilse ve AKP'nin ANAP'tan bir farkı yoksa, o zaman Cemil Çiçek niye AKP'ye geçti?

Koltuk için mi?

Şimdi de o koltuğu korumak için mi, MGK'nın sesi olarak konuşuyor?

Tecrit Hücreleri Çürütüyor

İlk bölümünü geçen hafta yayınladığımız F tiplerindeki tutsakların, tecrit koşullarında ortaya çıkan sağlık sorunlarını içeren TAYAD'ın açıklamasından bölümler yayınlamaya devam ediyoruz. Edirne ve Sincan F tipi hapishanelerindeki tutsakları kapsayan iki açıklamadan özetlediğimiz bu belge, tecrit kaldırılmadığı koşullarda her geçen gün daha da ağırlaşacak olan bir tablonun da ilk verileridir aynı zamanda.

Hücrede Başlayan Ya Da Hücrede Artan Rahatsızlıklar

TAYAD raporu, Sincan F Tipi Hapishanesi'ndeki 85'i siyasi, 20'si adli olmak üzere toplam 105 tutuklu-hükümlüyü kapsayan Ağustos 2002 tarihli araştırmanın sonuçlarını şöyle özetliyor:

“Göz bozukluğu ile ilgili şikayetler: 35 kişi gözlük kullanıyor, bunların 4' ü hücrede kullanmaya başlamış. 15 kişinin gözlük numarası ise 0,25 ile 2,75 derece arasında artmış. 4 kişide astigmat, 1 kişide yakını görememe ve 1 kişide de gözlerde sinir zedelenmesi hücrede çıkmış. Bunların dışında belirgin bir etki de; gözlerde kanlanma, yanma, ağrı, çabuk yorulma, aşırı çapaklanma, görmede zorlanma gibi rahatsızlıkların ortaya çıkması. Ki, **54 kişide bu tür şikayetler burada başlamış.** Öncesinden bu tür rahatsızlığı olan 21 kişinin rahatsızlıkları da, yine **burada artmış.** Gözler üzerindeki bu etki, hücrelerdeki görüş mesafesinin çok kısa olmasının bir sonucu. Örneğin tekli hücrelerde bu mesafenin daha da azalması, bu tür etkilerin daha hızlı yaşanması sonucunu doğurmuştur. Ortaya çıkan diğer bir nokta da, 26 kişi bu rahatsızlıklara ilişkin bir tedavi görse de sonuç alamamış. 8 kişi de, tedavisi engellendiği için tedavi olamamış.

Kulaklar: Kulaklarda ortaya çıkan en belirgin etki başta çınlama-uğultu olmak üzere, duymada zorlanma, zonklama, akıntı. 37 kişi de **hücrede başlıyor**, 14 kişide de önceden var olan rahatsızlık **burda artıyor**. 7 kişinin tedavisi engellendiğinden tedavi olamıyor.

Burun: En bariz etki koku alma duyusundaki kayıp, bunun yanında kanama ve burunda tıkanıklık gibi şikayetler diğer etkileri oluşturuyor. Bu rahatsızlıklara **hücrede maruz kalanların** sayısı 14' tür. 19 kişide de önceden varolan rahatsızlıkları **burada artmış.** Tedavi görse de, sonuç ala-

mayan 11 kişi var. 7'sinin de tedavisi engellendi.

Boğaz: Kuruma, ağrı gibi şikayetlerin artışı olarak görülüyor. 16 kişide **hücrelerde başlıyor**, 17 kişide de bunlar artıyor.

Dişler: Dişetlerinin çekilmesiye ortaya çıkan ağız yaraları belirgin. 37 kişide bu rahatsızlıklar **burada** görülmeye başlarken, 19 kişide de varolan rahatsızlıklar **artış** göstermiş. 10 kişi hiçbir tedavi görmezken, 13 kişi de sonuç alamamış.

Dişlerde görülen bir diğer etki de, çürümeyle sıcağa ve soğuğa karşı hassasiyet şikayetlerinin 23 kişide burada başlaması, 26 kişide de artması şeklinde.

Sindirme Sistemi: Midede ağrı başta olmak üzere, yanma, şişkinlik gibi şikayetleri burada başlayan 37 kişi var. Bu rahatsızlıkları yani şikayetleri burada artanların sayısı ise 17. Ayrıca 21 kişi iştahsızlık, mide bulantısı, sürekli açlık-tokluk hissi gibi şikayetlerle burada karşılaşırken, 8'inde burada artmış.

Bağırsaklardaki en belirgin etki ise, bağırsakların çalışma düzeninin bozulmasında kendini gösteriyor. Sürekli ishal ya da kabızlık, bu ikisinin sürekli değiştiği dengesizlik ve gaz şikayetleri 35 kişide burada başlamış. 15 kişide de, önceden yaşadığı bu rahatsızlıkların arttığı görülmüş. 10 kişinin hemoroidi burada oluşurken, 15 kişinin şikayetleri de yine hücrelerde artmış.

Böbrek-idrar yolları: Ağrı, yanma, idrar çıkarmada sorun gibi rahatsızlıkları hücrelerde başlayan 21 kişi. 11'inin de hücrelerde artmış.

Solunum: En belirgin etki, nefes darlığı şikayetleri. Bunun yanında sürekli öksürük, aşırı balgam gibi şikayetler artıyor. 24 kişininki burada başlamış, 25' ininki de artmış. 17 kişi tedaviden sonuç alamamış, 7 kişi malum sebepten tedavi de görememiş...

Kas-iskelet sistemi: 35 kişide kas, eklem vb. ağrılar **hücrede** başgösterirken, 25 kişide de

burada **artmış**. Hürelere getirildikten sonra 41 kişide görülmeye başlayan aşırı yorgunluk, halsizlik, güçsüzlük hissi hücrelerin en belirgin etkilerinden. 14 kişide de burada artış göstermiş. Yine belirgin olan bir etki de, vücudun herhangi bir yerinde hissedilen (ağırlıklı olarak baş, kollar, ayaklarda) uyuşma ve karıncalanma şikayeti. 40 kişide bu şikayetler hücrelerde başlarken, 15 kişide de varolan şikayetler artmış.

Deri: En belirgin etki olarak tüy ve deri dökülmeleri. 35 kişide hücrelerde başlıyor, 17 kişide de var olan rahatsızlık artıyor. Vücutta allerjik yaralar, kabarcıklar ya da mantar oluşması gibi şikayetler gösterenlerin sayısı 36. 16 kişide de, varolan bu rahatsızlıklar artıyor.

Hatırlatma... Görülen etkilerin buraya kadar olan kısımlarında, hücre ve tecrit koşullarının yanı sıra, kimi şikayetlerin görülmesinde ve artmasında; verilen yemeklerin sağlıklı ve yeterli bir beslenme sağlamamasının, içme ve kullanma suyunun sağlıksızlığının ve dezenfekte maddelerinin verilmemesinin de katkısı vardır. Ama hücre koşullarının ve tecrit şartlarının etkisi, sadece bu saydıklarımızla sınırlı değil tabi...

F Tipi'nin 2 yıllık psikolojik sonucu: Yiten Zaman Kavramı, Sinirlilik, Unutkanlık, Uyku Düzensizliği...

Sosyal-Psikolojik sorunlar: F Tipi'nde görülen en belirgin etkilerden birisi de, herhangi bir konuda konuşurken, okurken veya yazarken yaşanan yoğunlaşamama bozukluğunun **45 kişide burada görülmeye başlamış** olması. 10 kişide ise, öncesinden varolan bu şikayetlerin **arttığı** gözlemlenmiş.

Tecrit koşullarında sosyal uyarıcılardan yoksunluk, bu şikayetlerin ortaya çıkmasının en büyük nedeni. Bir sayfalık metni bile okurken, anlayabilmek için birden fazla tekrarı, konuşurken kullanacağı kelimenin-kavramların hatırlanamaması, çok iyi bilinen şeylerin hatırlanamaması ya da konuşurken-yazarken ifade etmekte zorlanma gibi somut örnekler yansıyor bu etki. Ve **6. aydan itibaren yoğun olarak yaşamaya** başlanmış.

Aynı nedenin yol açtığı belirgin bir etki de, **zaman kavramının** karıştırılması olarak görülüyor. 47 kişide bu durum hücrelere getirildikten sonra görülmeye başlarken, 9 kişinin varolan durum artış göstermiş. Bir gün önce yaşanan bir olayı, bir hafta önce yaşamış gibi hatırlamak, ya da tersi...

Gün içinde yaşanan olayları, yaptıklarını oluş sırasına göre hatırlayıp hatırlayamadıklarını incelediğinde, 58 kişi olumsuz cevap verirken, 36 kişide bu durum hücrelerde görülmeye başlamış. Oluş sırasına göre hatırlayamamanın dışında, o gün yaptığı işleri, yediği yemeği bile hatırlamakta güçlük çeken, hatta hiç hatırlamayanlar da var.

Hücrelerin yarattığı bir diğer önemli etki de, **sinirlilik hali**. Bu durum 16 kişide hücrelerde başlıyor, 23 kişide artmış. Sonrasında düşünüldüğünde çok yersiz bulunan, çok küçük olaylar karşısında sinirlenme, tahammülsüzlük sıkça yaşanan bir durum.

33 kişide de **uyku düzensizliği**, uyuyamama ya da çok uyuma isteği gibi etkiler ortaya çıkıyor.

Ani bir ses karşısında **aşırı** heyecan, titreme, terleme, kalp çarpıntısı gibi tepkiler verme durumu 17 kişide görülmeye başlamış. Bu durumları önceden varolup da artan 5 kişi.

Baş ağrısı ve yanı sıra baş dönmesi rahatsızlıklarında da büyük bir artış görülüyor. 30 kişide varolan bu şikayetler hücrelerde artarken, 20 kişide de yine burada başlamış...

5 kişi, sürekli ya da zaman-zaman anti-depresif ilaç kullanıyor. Bunlardan 4' ü adli tutuklu; üçü bu ilaçları burada kullanmaya başlamış.

"Beni çıldırtmak istiyorlar"

GÜLDEDE ÇEVEN: (Edirne F tipi) 19 Aralık'ta başından kurşun yarası ile ağır yaralandı. Varolan epilepsi rahatsızlığı içine kapanıklık ve kurgularla kendini gösterdi. Bunun üzerine bir defa 'oda' değiştirdi. Daha sonra kendi isteğiyle teklilere geçti. Onun durumundaki bir insanın teklilerde kalması göz göre göre rahatsızlığını derinleştirmek demektir. Öyle de oldu. Kurguları derinleşti. Halisünasyonlar görmeye başladı. Yoldaşlarının kendisine ulaşmaya çalışması ve üçlülere geçmesi için yoğun çaba göstermesi sonucu üçlülere geçmek için dilekçe verip açlık grevine başladı. Yaklaşık 10 gün teklilerde kaldıktan sonra üçlüye geçti. Geçtikten sonra yaptığı şu anlatımla anlaşıyor;

"Beni çıldırtmak istiyorlar, 24 saat gözetliyorlardı. Üst mazgala bir alet koymuşlardı. Onunla bakıyorlardı. Hatta tualeti bile gözetliyorlardı. Hep benim hakkımda konuşuyorlardı. Seslerini duyuyordum."

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi kurucusu Dr. Corc Habaş; **İntifadanın Partisiyiz**

Arap Milliyetçi Hareketi ve Filistin'in Kurtuluşu İçin Halk Cephesi'nin (FHKC) kurucusu Dr. Corc Habaş, sollarımıza verdiği cevaplarla dergimiz aracılığıyla Türkiye halkına Filistin direnişinin değerlendirmesini yaptı.

Sayın Dr. Corc Habaş, FHKC 6. Ulusal Kongresi'nde yaptığınız konuşmada, FHKC Genel Sekreteri olarak yaptığınız son konuşma olduğunu vurgularken konuşmanın sonunda tüm yoldaşlarınızı bu haklı davayı omuzlamaya ve birlikte yürümeye davet ettiniz. Bu süreçte içinde gerek Filistin devrimi ve gerekse FHKC çok önemli aşamalardan geçti. Siz FHKC'nin bu sürecini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Dr. Corc Habaş: Öncelikle sizi selamlıyorum ellerinizi sıkıyorum... Dost Türkiye halkına Filistin'in, intifadanın sesini ulaştırma çalışmalarınız için size teşekkür ediyorum. Halkınızın, halkımızın davasına ve kahraman intifadasına üst düzeyde bir sempati duyduğu, destek verdiği ve bugün bölge ve uluslararası düzeyde halkımıza karşı yaşanan gelişmelerden dolayı endişeli olduğu kuşkusuzdur.

Gerçekten, bir taraftan Filistin devrimi diğer taraftan FHKC geçen sürede önemli aşamalardan geçtiler diyerek, sözlerime başlamak istiyorum. Zorlu yürüyüşün temel aşamalarıdır bunlar. Genelle özel arasındaki diyalektik bağdan kaynaklı olarak, Filistin ulusal mücadelesinin bugün içeriğini oluşturan **intifadayı anmadan** FHKC'nin geçen dönemini ele alabilmek zordur. Çünkü FHKC, Filistin ulusal mücadelesinin temel örgütlerinden biridir(1). Aynı zamanda **Cephe, Filistin toplumunun, sosyal demokrat, ilerici, faal ve etkin bir motordur.**

"Biz FHKC olarak, kendimizi hep intifadanın partisi olarak gördük, görüyoruz. Bizim için temel konu Filistin halkının kendi toprakları üzerinde direnmesidir ve siyonist işgalden kurtulmasıdır."

Cephenin rolü, yeri ve tarihine bakmadan Filistin toplumunun manzarasını görebilmek mümkün değildir... FHKC'nin 6. kongresinde söylediklerimi bu rolden ve yerden yola çıkarak söylemişim... Biz FHKC olarak, kendimizi hep **intifadanın partisi** olarak gördük, görüyoruz. Bizim için temel konu Filistin halkının kendi toprakları üzerinde direnmesidir ve Siyonist işgalden kurtulmasıdır. Halkımız büyük ulusal hedeflerine ulaşacaktır. **Halkımızın hedefi**, özgürlük ve bağımsızlığa ulaşmak; başkenti Kudüs olan bağımsız egemen Filistin devletini kurmak ve BM, uluslararası kanun ve insan hakları kurumlarınca alınan kararlara göre Filistinli mültecilerin kendi yerlerine dönmesidir...

Halk Cephesi kavga ateşinin içinde

Halk Cephesinin altıncı kongresi üzerinden çok zaman geçmeden kutsal intifada patlak verdi; **Aksa intifadası, özgürlük ve bağımsızlık intifadası...** Her zaman olduğu gibi Halk Cephesi, kahraman intifadanın ışığında, kavga ateşinin içindeki parti olmuştur. Ulusal kurtuluş mücadelesi alanındaki parti... Cephenin mücadelesi, tarihi ve rolü göz önüne alındığında kendini **Siyonizm'in** bastırma, kovuşturma ve tasfiye eylemlerinin **öncelikli hedeflerinden** biri olarak görecekti. Baskı araçları başta cephe önderliğini tasfiyeye yoğunlaştı. Cephe Genel Sekreteri şehit **Ebu Ali Mustafa** katledildi. Birçok politbüro ve merkez komite üyesi, önemli sayıda kadro ve üye gözaltına alınıp, tutuklandı.

Cephe, Genel Sekreteri Ebu Ali Mustafa'nın katline cevap verme kararı aldı ve faşist katil Rahbaam Zaevi'yi tasfiye etti. Ardından Halk Cephesinin Yeni Genel Sekreteri yoldaş **Ahmet Saadat** ve kanlı kasap, kin ve nefretin generali, transferin(2) generaline halkın, intifadanın ve devrimin adaletini uygulayan kahraman yoldaşlar kovuşturmaya uğradılar ve tutuklandılar. Filistin yönetimi **İngiltere, Amerika ve İsrail'in** değişik kurumları arasında yapılan satıştan sonra -ben buna karargah satışı(3) diyeceğim- bu yoldaşlar, İngiltere ve Amerika'ya teslim edildiler. Bununla kalmadı. Cephe Genel Sekreter Yardımcısı **Abdülrahim Melluh** gözaltına alındı ve Siyonist Askeri Mahkemeye çıkarıldı... Onlarca şehit verdik.

Bütün bunlarla **Cephe kavga ateşinin ortasındaki bir parti olmuştur**, direnişçi(4) ulusal mücadelenin iliklerindeki parti olmuştur dediğimizde abartmış olur muyuz...

Altıncı kongredeki bütün çalışmalara rağmen bazı

krizlerini, sorunlarını ve bunların bazen zayıflık, bazen gerileme biçimine bürünen yansımalarını aşamamıştır belki de. Ancak tam bir güvenle diyebiliriz ki, bu kongreyle direnişimize doğru ilerici, demokrat, yurtsever bir ülke hedefimize doğru bir adım daha attık... Cepheyi, pratiğe, kenetlenmeye doğru itecek birçok konuda ve tutumda farklı bir görüşte **birleşmeyi başardık**. Bizim, olayların içinde kalmamıza, bu yolda yürüyüşümüzü sürdürmemize ve en sonunda gelecekte bu olayların yönlendirilmesinde öncü rol almamıza yardımcı olacak kararlar almayı başardık. Cephe kongreyle ve intifada da oynadığı rolle gücüne güç katmış; yaşamını kesintisiz sürdürebilen bir parti olduğunu, özgürlük ve bağımsızlık gerçekleşene kadar bir direniş ve intifada partisi olarak kalacağını vurgulamıştır.

Gereken bütün bedeller ödeniyor...

İkinci intifadanın gelmiş olduğu aşamayı nasıl değerlendiriyorsunuz ve geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Filistin intifadısı, Filistin halkının kendi toprakları üzerinde ve sürgünde, 1948 felaketinden önce ve sonra bir asırdır uğruna mücadele ettiği **büyük ulusal hedefleri** için gündeme gelmiştir. Bu aşamadaki en önemli hedefi, işgalin bitirilmesi ve yerleşim birimlerinin dağıtılması talebinde temsil edilmektedir. Bu nedenle intifada, **özgürlük ve bağımsızlık sloganını** yükseltmiştir. Yaşadığımız bu dönem, intifadanın zorlu dönemidir. Ancak stratejik açıdan baktığımızda kavganın uzun süreceğini ve bu turun kavganın son aşaması olmadığını görüyorum.

Intifada sırasında, toplumda nitel değişiklikler yaşatan birçok kazanım sağlanmıştır. En önemlileri; **Intifada**, halkımızın bulunduğu her yerde Gazze'de, Batı Şeria'da, 1948 yılında işgal edilen topraklarda, mülteci olduğu ülkelerde **halkın birliğini tekrar sağlamıştır**. Intifada, özgürlük ve bağımsızlıkta somutlaşan **ulusal kuruluşçu söylemi yeniden diriltmiştir**. Zira, Oslo felaketi,

görüşmeler ve Oslo anlaşmalarının Filistin sahasında yarattığı bölünmelerden dolayı bu söylem gerilemişti.

Intifada, askeri işgali ve siyonist yerleşimciliği zor bir çıkmaza sokmuştur. *"İşgalin kaderi bitmektir"* söylemiyle ifade edilen yeni bir ufuk çizdi. Filistin intifadasının kendisi ve siyonist düşmana dayattığı çatışma yöntemi, Filistin mücadelesini öne çıkarmış ve **barış iddialarının sahtekarlığını ortaya çıkarmıştır**. Intifada, Siyonizm'in ve ortağı Amerika'nın egemenlik kurma planının önünde, diğer taraftan Amerikan-Siyonist planlarla Filistin halkına ve Arap ulusuna dayatmak istenen aşılama, teslimiyet ve yenilgi şartlarının önünde bir yöntem olarak **engel** oluşturmuştur. Intifada, Filistin davasını, Amerika-Siyonist kutuptan uzaktaki rayına oturtmuştur. Halkımız **gereken bütün bedelleri ödeyerek** davasını koruyabileceğini göstermiştir. Ödediği büyük bedellere rağmen hedefine ulaşmaya kadar diğer mücadele çeşitleriyle birlikte **intifada ve direniş çizgisinde yürümekte ısrar ve inat etmiştir**. Manzarayı tam görebilmek için somuta bütün yanlarıyla bakmalıyız.

Filistin Yönetimi intifada dışında

Oslo tercihine hala sarılan Filistin yönetiminin temsil ettiği siyasi metodu nasıl değerlendirdiğime ve eleştirdiğime gelirse; **Filistin Yönetimi, Intifada grubunun dışında yürümektedir**. Burada Filistin Yönetiminin pratiğini ve intifada gölgesinde yaşadığı krizi değerlendirmemiz önemlidir. Filistin Yönetimi, kendi içinde şekli olmayan gerçek bir reform ve değişim yapmayı reddetmektedir. Tavrı, büyük fedakarlıklar yapan ve büyük acılar yaşayan Filistin kitlelerinin tutumundan farklıdır. Arafat önderliğindeki Filistin Yönetiminin **hala Amerikan perspektifine bel bağlaması** büyük bir tehlikedir. Daha da fazlası, bu perspektife katılmakta ve Amerikan İsrail güvenlik şartlarını uygulamaktadır. Bugün Filistin Yönetiminin danışma mercii **CIA Başkanı George Tenet** olmuştur. Gazze-Beytullahim anlaşması da bu atmosferin dışına çıkmamıştır. Yani Halk Cephesi Genel Sekreteri önder Ahmet Saadat'ı tutuklamak, Filistin Yönetimi için bir utanç değil midir? İrkçı katil Zaevi'ye idam hükmünü uygulayan dört kahramanı yargılamak, Amerikan İngiliz gözetimine vermek Filistin Yönetimi ve Yaser Arafat için bir **utanç değil midir?** Buna Mehd (Nativiti) Kilisesi'ndeki kahraman direnişçilerin sürülmesinin onaylanmasını da ekliyorum.

Filistin Yönetimi, intifada ve direnişin söylemini büyük oranda zayıflatmıştır, kazanımlarını sulandırmıştır. Filistin kitlelerini ve direnişçi güçlerini demoralize etmek için çaba göstermektedir. Direniş ve Intifadanın durdurulması çağrılarını yaptığını duyduğumuz gibi, Filistin Yönetiminin taş atılmasını dahi durdurmak istediğini duyuyoruz.

Ulusal, İslami güçler ve direnişçi öncüler ise yönetimi ele alabilecek ve intifadanın politik söylemini geliştirebilecek, değiştirebilecek, ilerletebilecek bir konuma, halkımızın bel bağlayabileceği bir düzeye gelmemişlerdir.

Arap sahası düzeyinde ele aldığımızda -ki bu saha Filistin boyutundan daha az önemli değildir- İntifada, Arap milli halk derinliğinin "Arap Kucak"ının(5) önemi ni ortaya çıkarmıştır.

Diğer taraftan, Arap partilerinin ve siyasi örgütlerinin yaşadıkları krizden dolayı Arap kitle hareketlerine önderlik etme ve geliştirme girişiminde bulunamadıklarını, bu nedenle kitlesel dayanışmasının istenen düzeye ulaşmadığını göz önünde bulundurmalıyız. İntifadanın patlak vermesinden itibaren Arap kitlesel boyut kendini bir güç ve etkinlik olarak ortaya koydu, ancak geriledi.

Resmi Arap düzenler düzeyinde ele alındığında; İntifada resmi Arap düzenlerinin aczini ve çökmüşlüğüne ortaya çıkardı. Ardından Amerika'nın kardeş Irak'a bir darbe vurma planları ortaya çıktı...

Siyonizm alanında ise; İntifada Siyonist toplum üzerinde net etkiler ve yansımalar bırakmıştır. Krizini derinleştirmiştir. Kavga tarihinde ilk kez İsrail toplumu bütün tabakalarıyla alarına geçmiştir. Siyonist partiler ilk kez, Filistin halkına karşı soykırım ve direniş tasfiye etme savaş planı çerçevesinde sağcı bir önderliğin etrafında birleşmiştir. İntifada, bütün dünyaya Siyonist toplumun yerleşimci, askeri, sömürgeci bir toplum olduğunu ve içinde sivil topluma yer olmadığını tekrar göstermiştir. Aynı şekilde intifada, aşırı sağcı Siyonist partilerle İsraili sözde sol partiler arasında fark olduğu söylemlerinin sahteliğini göstermiştir. Bu, işgale son verilmesi sloganı atan İsraili güçler olmadığı anlamına gelmiyor, ancak küçüktür ve etkileri çok sınırlıdır... Diğer taraftan intifada, uluslararası davaların önünde yer almıştır. Filistin halkıyla dayanışma hareketleri ve uluslararası halkçı koruma komiteleri protesto kültürüne insani bir boyut katmayı başarmıştır.

Toparlarsak, diyebiliriz ki, intifada yürüyüşüne eşlik eden küçük bazı olumsuzlukları bir kenara bırakırsak intifadayı olumlu olarak değerlendiriyorum. Tekrar vurgulamam gerekir ki, direniş ve intifadanın bütün mücadele araçlarını etkinleştirmemiz zorunludur.

Dünya, Amerikan sopasıyla güdülecek bir koyun sürüsü değil

Amerikan emperyalizminin imparatorluğunu dünyaya dayatmada istediği ölçüde başarılı olamadığını görüyoruz. Değerlendirmeniz nedir?

Kuşkusuz ki, öyle... Yugoslavya ve Afganistan'da olduğu gibi şurada burada sınırlı ve geçici başarılar elde etse de, gelecekte Arap bölgesinde Irak ve Filistin için

planları olsa da Amerikan emperyalizmi, dünyaya kendi sahte masal imparatorluğunu istediği gibi dayatamamaktadır. Çünkü **dünya, Amerikan sopasıyla güdülecek bir koyun sürüsü değil**. Hatta tam aksine, Amerika'nın bu saldırgan politikaları ve uygulamaları dünyanın er yada geç Amerika'ya karşı saflaşmasına yol açacaktır. Böyle bir durumda, bugün bazı ülkelere saldırırsa da Amerika, bütün dünyaya saldıramayacaktır. Halkların da kendi kaderlerini tayin etme, bağımsızlıklarını, kişiliklerini ve ulusal özgünlüklerini koruma ilkeleri Amerikan zorunun ve gücünün yenilgisine ve tek kutbun uluslararası politikaya egemenliğinin yenilgisine yol açacak küçük, büyük savaşlara sebep olacaktır...

Vatanseverlerin, devrimcilerin, sosyalistlerin görevlerine gelince; dünyadaki emperyalist globalleşme karşıtı hareketlerle güçlü koordinasyonu yapmalıdırlar. Amaç, vahşi kapitalizme karşı durma olmalıdır... Kuşkusuz, beklenen, emperyalist politikalara karşı durmakta bütün dünyayı kucaklayacak **anti-emperyalist, anti-kapitalist bir kutup inşa etmeleridir**. Bu kutup, ezilen halkların emperyalizme karşı mücadelelerini şartsız desteklemelidir. Halkların güçlerini birleştirmesi gerekiyor. Böylece dünyada emperyalizmin saldırgan politikalarına karşı **şerefli, kahraman direnişçilerin birleştiği güçlü bir akım** oluşturmaya ulaşılmalıdır. Bu akım, bugün dünyaya karşı verilen emperyalist savaşı, bütün dünyada gerçek özgürlüğü, gerçek sosyal ve siyasal kurtuluşa götürecektir bir dünya devrimci savaşına dönüştürmelidir.

Sona gelirken, değerli Ekmek ve Adalet Dergisi aracılığıyla **Türkiye halkına derinden gelen sıcak duygularımı** iletme, bayındırlık ve demokrasi temenni ediyorum. Özgürlük ve bağımsızlığı hedefleyen haklı mücadelemizde yanımızda durmaya devam etmelerini diliyorum.

1- FHKC, Filistin halkının yasal ve tek temsilcisi FKÖ'de ikinci örgüttür.

2- Filistinlilerin Filistin dışına göç ettirilmeleri politikasını uygulayan kişilerden olduğu için bu şekilde tanımlıyorlar(çn.)

3- Satış Arafat'ın karargahında gerçekleştiği için böyle diyor (çn.)

4- Direniş kelimesi, Filistin ve Arap kamuoyunda asıl olarak silahlı mücadele anlamında kullanılıyor. Habaş'ta hep bu anlamda kullanılıyor. (çn)

5- Arap Kucak : Filistin Cephe gerisi anlamında kullanıyor (çn)

"Ekmek ve Adalet Dergisi aracılığıyla Türkiye halkına derinden gelen sıcak duygularımı iletme, bayındırlık ve demokrasi temenni ediyorum. Özgürlük ve bağımsızlığı hedefleyen haklı mücadelemizde yanımızda durmaya devam etmelerini diliyorum."

1 Aralık Mitingi

Meydandan Yansıyanlar

1 Aralık'ta, Amerikan imparatorluğunun saldırı-ganlığına karşı Abidei Hürriyet'teydik. Yaklaşık 20 bin kişi vardı meydanda. Bu rakam, olması gerekenin çok altında olduğu gibi, olabilecek olanın da altındaydı. İstanbul'da 150'den fazla kurum 20 bin insanı toplayabiliyor. Bu kadar kurumun bir araya gelmesi elbette olumluluktur. Ancak aylardır "**hazırlanılan**" bir eylemde ortaya çıkan tablo, olumsuzdur. Hatta vahim!

1 Aralık mitingi, uzun süredir kendini daha farklı alanlarda da gösteren gerçeğe bir kez daha ayna tutmuştur; **Oda'lar, sendikalar ve "sivil toplum kuruluşları" çökmüştür.**

Bir kere herkes, gerçeği yerli yerine oturtsun. Bakın meydana. Meydanda esas olarak örgütlü siyasi hareketler vardır. Muhalefet de, kamuoyu da budur. Varolan kitle şu ya da bu çizgideki siyasi hareketlerin örgütlü ya da taraftar kitlesidir. Yüzbinlerce üyeli odaların, sendikaların mitingteki durumu ise tek kelimeyle vahimdir.

1 Mayıslar aslında bu tabloyu çok daha çarpıcı biçimde ortaya koyuyordu bir süredir. Kendilerini yere göğe sığdıramayan "platform"ların, "sivil toplum örgütleri"nin, kendilerini hep "büyük kitle örgütü" olarak görüp, siyasi hareketleri "modası geçmiş", "marjinal" bulup dudak bükenlerin durumu, arkalarındaki kitle bu kadardır. Gerçek ne kadar yalın; bu ülkede onyıllardır her türlü bedeli göze alıp emperyalizme, oligarşiye karşı mücadeleyi sürdüren devrimciler olmasa, bu meydan da olmayacaktır.

Rakamlar:

20 bin kişinin katıldığı mitingden bazı rakamlar **yaklaşık olarak** şöyledir: Halkevleri 600, ESP-Atılım 450, Kızılbayrak 130, EMEP 500, TKP 1000, ÖDP 1000, SDP 900, Alinteri 140, Devrimci Demokrasi 250, Yüzçiçek Açsın Kültür Merkezi 130, Devrimci Duruş 20, Direniş 125, Anti Kapitalist Hareket 50, Esenler Kültür Merkezi 50, Proleterya 48, Kurtuluş Sosyalist Dergi 50, Devrimci Yol 40, İşçi gazetesi 25, Köz 100, Mücadele Birliği 40, Savaş Hayır Platformu 250, Sosyalist Emek Hareketi 70, Tabib Odaları 450, Ankara Sosyal Forumu

250, ÇGD 50, ÇHD 60, İHD 30, Özgür-Der 400, Gençlik İnsiyatifi 100, Öğrenci Konfederasyonu 170, Bağımsız öğrenci 90, Halkın Birliği

20, DÖP 25, İGD 25, Kaldıraç 100, Feminist kadınlar 250, Özgür Hayat (anarşist) 150, Haklar ve Özgürlükler Cephesi 2900. DEHAP ise bir kaç yüz kişilik bir kortejle adeta sembolik olarak katıldı.

Emek Platformunu oluşturan, DISK, Türk-İş, Hak-İş ve KESK **toplam** 500'ü geçmezken, bunun çoğunluğunu KESK'liler oluşturuyordu. Sendikalar içinde Genel-İş 100, Belediye-İş 100, Tuzla Deri-İş 150, Limter İş 100 kişilik kortejler oluşturdular.

Bu rakamları, herkesin herşeyi tüm çıplaklığıyla görmesi için yayınlıyoruz. Yürüyüş ve miting sırasındaki hareketliliğe bağlı olarak çeşitli grupların sayısı yüz aşağı, yüz yukarı olabilir. Ama bu durumda esaslı bir değişiklik meydana getirmez, tablo budur.

Rakamların gösterdiği:

Peki bu tablonun gösterdiği ne?

Bırakalım en genelde halk kitlelerinin örgütlenmesini, sözü edilen kurumların kendi üyelerini örgütlemekten dahi uzak olduklarıdır. Odalar, sendikalar, **örgütsüz örgütülükler** durumundadırlar.

Kimlerin, hangi politikaları yarattı bu sonucu? Başkalarını "kitleden kopukluk"la mahkum etmeye kalkışanlar bu tablonun neresinde?

Bakın, işçiliği, kitlelerle bağı, kitlerin gündemini kimselere bırakmayan, Kürt milliyetçiliğiyle girdiği seçimlerde alınan 2 milyon oy üzerine haftalardır teoriler yapan, kendi dışındakileri artık siyaset dışına düştüler, marjinaler diye aşağılayıp duran bir parti, bir kaç yüz kişiyi zor toplamış arkasında. "Öyle çalışmaya böyle tablo" diye yazıyor ama kendisi o çalışmanın ve o tablonun neresinde belli değil. Nasıl oluyor da, "halkın gündeminden kopuk, kendi gündemine kapanmış, marjinal" siyasi hareketler, onların katlarca fazlasını topluyorlar meydana? Nasıl oluyor da oluyor? "Emeğin te-

orisyenleri”nin buna bir açıklaması yok mu? Başkalarını “ Halka ve sorunlarına karşı sorumsuz ‘solcu’ çevreler” diyenlerin halk ve sorunları karşı-sındaki şu sorumluluğuna bakın!

“Artık halk hareketinin kimin tarafından temsil edileceği belli olmuştur” diyen Blok üyeleri, böyle mi temsil edeceksiniz halk hareketini?

Biz, sizlere, hayır bu blok, bu haliyle halkın haklar ve özgürlükler mücadelesini omuzlayamaz derken, bizi “sabotaj”cılıkla suçluyordunuz. Eğer bir sabotaj varsa, demek ki onu blokun kendi içinde aramalısınız. Neredeydi meydanda blok?

Adeta “bu memlekette demokrasi mücadelesi bizden sorulur” havasındaki koca konfederasyonların, meslek odalarının meydandaki haline bakın. Onların yöneticileri utanmayacaklar mı bu tablodan?

Çöken “sivil toplum örgütü” anlayışı

Bireyi, “parti olmayan parti”leri, “sivil toplum-culuğu” yüceltenler, işte yarattığınız sonuç?

DKÖ'lere “sivil toplum örgütü” anlayışıyla yaklaşanlar, bu anlayışlarının bu örgütlülükleri ne hale getirdiğini görüyordur sanırsız.

Zaten “sivil toplum” kavramının da cılcı çıkarılmıştır. Ordu, siyasi partiler bile “sivil toplum örgütü” sayılıyor artık. Yani sivil toplum örgütü demek, hiç bir nitelik belirtmemek oluyor. Belirtilen tek nitelik: vallaha da billaha da bizim iktidar diye bir sorunumuz yoktur, hatta ciddi, etkili, radikal, sonuç alıcı, halkın yakıcı sorunlarını gündeme getiren, bunun için mücadele eden bir muhalefet hareketi de değiliz... İcazetin karşılığı olarak verilen bunlar ve daha sayılabilecek olan bir demokratik kitle örgütünün işlevleridir.

Denilebilir ki, “sivil toplum kuruluşları” kavramı, özellikle günümüzde, tümüyle oligarşinin icazetini almak, hisşını çekmemek için kullanılan bir kavramdır. Bir tür “sığınma” kavramıdır. Muhalliflerin, muhalefet ettikleri şeye karşı direnecek, ondan gelecek baskıyı göğüsleyecek güç ve cürete sahip olmadıkları durumlarda kullanılan bir kavram.

Düzen içi statükolarını “politika” haline getirenler, ne kitleleri örgütleyebilir, ne de halkın mücadelesini geliştirebilir.

Üstelik, bu miting, oligarşinin çok ciddi bir engel çıkarmadığı, meydanda da saldırı ihtimalinin zayıf olduğu bir mitingti. Düzen içi statükolarını herşeyin üstünde tutanlar, baskı ve terörün biraz tırmandırıldığı koşullarda, bu kadarını da yapamayacaklardır. Biz bunun da bir çok örneğini gördük.

Biz o meydanlara ateşler altında geliyoruz. İki

yıldır büyük bir direniş omuzladık, aylardır bu sorumluluğu tek başımıza taşıyoruz. Meydanda, en kalabalık kitleyi yine haklar ve özgürlükler cephesi oluşturuyor. Bu tesadüf değildir. Bu, kitleler, gündem, şu bu üzerine aylardır bize verilmeye kalkılan derslerin iflasıdır. Bu direnişe yan çizme teorilerinin de iflasıdır. Meydandaki durumu reformizmden daha iç açıcı olmayan oportünizmin de kuşkusuz aynı noktada yapması gereken bir muhasebe vardır.

F tiplerini gündemine almayan solun gündemsizliği

Direnişe bizim gündemimiz değil diyordu kimi-leri, halkın, emekçilerin gündemlerinden sözediyorlardı... Tabii bizi de o gündemden kopmakla suçlamayı ihmal etmiyorlardı.

Halkın gündemiyle, daha doğrusu halkın kendisiyle ne kadar ilgili olduklarını gördük.

Tüm bu siyasi hareketler; hangi gündemle meşgul olduklarının hesabını vermelidirler. Bize değil, halka karşı vermelidirler bu hesabı. 26 aydır ne yapıyorlar, ne yapmıyorlar, ortaya koymalıdır.

Örgütsüz halkın gündemi olmaz. Bunu unutmamışlar. Doğru dürüst hiç bir örgütlülüğü kalmamış, gündem üzerine ukalalık yapıyor. Halka gitmeyen, halkı örgütlemeyen, sendika bürokratlarının peşinde siyaset yapmaya çalışanların da hiç bir gündemi olmaz.

Sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin, odaların yönetimleri çok büyük bir güçtür. Ama bugünkü anlayışla bir şey ifade etmiyor. Ne üye-leri sendikalarını dinliyor, ne de sendikacıların üyele-rini eğitme, örgütlü bir güç haline dönüştürme gibi bir sorunu vardır. Ne de bu sendikalara, odalara yön veren reformizmin mücadeleyi geliştirme derdi var. Varsa yoksa, seçimler, varsa yoksa düzen içi hesaplar.

Bu hesaplardan bir şey çıkmaz.

Açıkça görülen şudur; katledilen, en büyük baskı ve teröre maruz bırakılan biziz, ama eriyen sizsiniz. Bu politikalar değişmediği sürece de eriyiş sürecektir. Statükolarında, icazetçiliğinde, direniş-ten, devrimcilerden kaçışta ısrar edenler için, bu kaçınılmazdır.

Kimlerin, hangi politikaları yarattı bu sonucu? “İşçicilik” bu tablonun neresinde? Kitlelerden kopan kim? Kitleleri örgütsüzleştiren kim? 1 Aralık mitingi, bu soruları getirip herkesin yüzüne çarp-mıştır.

AKP iktidarına karşı “demokratik bir anayasa” için!

Açlık sorunu da, haklar ve özgürlükler sorunu da, düzen ne yaparsa yapsın, Türkiye'nin gündeminden çıkmıyor. Ama mesele şu ki, bu gündeme, örgütlü halk hareketinin müdahalesi yok.

Başta Anayasa olmak üzere, bir çok yasanın şu veya bu biçimde tartışıldığı bir süreçte, halkın taleplerinin ifadesi olacak bir anayasa önerisiyle haklar ve özgürlükler mücadelesi geliştirilebilir.

Demokratik bir anayasa, tüm hak ve özgürlük taleplerini içerecek bir çerçevedir. Bu nedenle de, hem solun tüm kesimlerini, hem en geniş anlamda hak ve özgürlük talebi olan tüm kesimleri birleştirmesi çok daha mümkündür.

Böyle bir noktada neden birleşmeyelim? Kim engeller, niye gelmez?

Evet, “F tipleri” demiyoruz, çünkü cevabınızı biliyoruz. Hadi F tipinden vazgeçtik; kimsenin itirazının olamayacağı bir konu (ki, 12 Eylül Anayasası'nın kaldırılıp demokratik bir anayasa yapılması talebi böyle bir

Demokratik bir anayasa için mücadele edeceksek, çağrı yapacağımız kuruluşlar, ne idüğü belirsiz “sivil toplum örgütleri” değil, ne olduğu belli devrimci örgütler, demokratik kitle örgütleridir.

Demokratik bir anayasa için mücadele edeceksek, arayacağımız ittifaklar TUSİAD'ın içinde, düzen partilerinin içinde değil, örgütlü, örgütsüz halk güçleri içindedir.

konudur) etrafında geliştirelim ortak mücadeleyi.

Kimse, gündemi, talepleri, öncelikleri bahane yapmasın. Demokratik bir anayasa talebi, kimseye böyle bir gerekçe vermeyecek bir taleptir. Sorun talebin, birliğin biçiminin ne olduğu değilse ve kaçılan solla, devrimcilerle birlikte olmak ise, bunu da herkes bilsin.

“Kırmızı kitaba karşı, 12 Eylül Anayasasına karşı, demokratik bir anayasa!”

“MGK'nın iradesine karşı, halkın iradesi!”

Bu taleplerde birleşemeyecek hangi sol olabilir? Kimse, benim şu platformum var, blokum var diye yükseklerde dolaşmasın. 1 Aralık meydanında herkes kendi boyunu da, bütün olarak ülkemizdeki mücadelenin ve örgütlenmenin boyutunu da tüm çıplaklığıyla gördü. Geçtiğimiz 1 Mayıs da aşağı yukarı aynı şeyleri göstermişti herkese.

Bu tablodan elbette bir çok yanıyla sonuçlar çıkarılabilir. Biz buradaki konumuz itibarıyla bir kaç noktaya değinelim:

✓ Kimse, solun birliğinin, haklar ve özgürlükler mücadelesi temelinde bir birliğin tartışıldığı yerde, hiç kimseyi marjinal, şu bu diye dışta bırakmaya kalkmasın. “Birlik” denilince dört-beş legal partiyi saymayı alışkanlık haline getirenler, bu alışkanlığı terketsin. Çünkü gerçekçi değil. Çünkü o sayılanlar, solun sadece ve sadece bir bölümü.

Ne kadarıdır dersenez, meydanlara bakın.

✓ Kimse, bir zamanlar ÖDP'nin yaptığı, şimdi de “blok”un yaptığı gibi, kendisiyle sınırlı oluşumları gösterip “birlik sorununu çözdük” diye çıkmasın ortaya. Blok, seçim blokuydu. Onun ötesinde bir anlaşması yoktu. 1 Aralık'ta blokun meydana durumu, bunun ifadesiydi. Tersine iddiaların boş bir iddia olduğunun kanıtıydı. O zaman gerçekçi olacağız ve seçim için değil, halkın mücadele ve örgütlenmesini geliştirmeyi hedefleyen birliklere yöneleceğiz.

✓ Kimse, devrimcilerin yokedileceği üzerine hesaplarını bu birlikteliklere ve mücadeleye taşımaya kalkmasın.

Gerçek bizi yokedemedikleridir. Her türlü imha politikası uygulandı ve uygulanıyor, görülmedik bir kuşatma sürdürülüyor. Ama sonuç ortadadır. Böyle bir saldırının uzağında olanlar değil, bu saldırı karşısında direnenler, kendi gücünü koruyor ve gelişmesini sürdürüyor. Oligarşi bizim nezdimizde yasaklar koyuyor. Oligarşinin korktuğu bir şey var tabii ki.

Biz, düzen içileşmeyi reddediyoruz. Biz, “sivil toplum” maskaralığı altına sokulmayı reddediyoruz. Devrimi reddetmeyi, düzene tabii olmayı reddediyoruz.

Halkın mücadelesini geliştirmek isteyen herkesin de bunları reddetmesi gerektiği artık tartışılmazdır.

Solculuk, devrimcilik adına “sivil toplum” deyip duranlar, Ertuğrul Özkök'lerin sivil toplum örgütlerini okuyor ama yine de “biz kimlerle aynı şeyi savunuyoruz” diye sormuyor kendine.

Çok açık çağrı yapıyoruz. Devrimciler, demokratlar, demokratik kitle örgütlerine, haklar ve özgürlükler mücadelesinin değişik kurumlarına sivil toplum örgütü demekten, emperyalizmin, burjuvazinin ağızını kullanmaktan vazgeçin. Bu mantıktan vazgeçin.

ÜÇ AMBAR İŞÇİSİNİN ÖLDÜRÜLMESİ GEÇİŞTİRİLEMEZ!

Bu mantık, bu üslup, bu çalışma tarzıdır ki, solu etkisizleştirmiş, güdükleştirmiştir. Herkes devrimci propaganda-nın gücünü, etkisini neden kaybettiğini sorgulamalı. Açlığa yoksulluğa karşı tepkiler, anti-emperyalist tepkiler nasıl ve neden "sağ" partilere yönelebiliyor, sorgulamalıdır. Solun kendi kendine doğruları söylemesi birşey ifade etmiyor. Halka neyi nasıl söylüyoruz, ne kadar anlaşılıyor, mesele bundadır. Ve tam bu noktada büyük bir deformasyon yaşandığı ortadadır.

Demokratik bir anayasa için mücadeleye edeceğimiz, çağrı yapacağımız kuruluşlar, ne idüğü belirsiz "sivil toplum örgütleri" değil, ne olduğu belli devrimci örgütler, demokratik kitle örgütleridir.

Demokratik bir anayasa için mücadeleye edeceğimiz, arayacağımız ittifaklar TUSİAD'ın içinde, düzen partilerinin içinde değil, örgütlü, örgütsüz halk güçleri içindedir.

O talepten vazgeç, şu eylem biçiminden vazgeç, barikatlardan vazgeç, çatışmadan vazgeç, "polisten dayak yenmesi"nin sol açısından ne kadar kötü görüldüğüne dair teori yapıp MGK'nın icazet alanına sığın, milliyetçi hesapların nedeniyle ABD'nin Irak'a saldırısına açıkça karşı çıkma, aman "teröristleri destekliyorlar denmesin" diye, direnişten uzak dur... Nereye kadar?

Bu yol yol değildir. Geri adımların sonu yoktur. Sonu uçurumdur. Ve solun önemlice bir bölümü bugün o uçurumun ağzında duruyorlar.

Devrimci, demokrat, anti-emperyalist, anti-faşist, ilerici tüm sol güçleri bir araya getirecek bir birlik. bir halk cephesi, bu kesimi o uçurumun ağzından kurtaracak, solun mevcut durumunun aşılmasında herkes için itici bir güç olacak, açık ve zulüm içindeki halk için açık ve zulüm iktidarlarına karşı kendini savunmak için bir araç sağlayacaktır.

AKP iktidarına karşı, demokratik bir anayasa kampanyası şeklinde geliştireceğimiz bir mücadeleyi de, işte bütün bunlar için bir adım olacağı düşüncesiyle öneriyoruz.

TÜMTİS ve Nakliyat-İş sendikaları arasında yaşanan çeşitli gelişmeler sonucunda Nakliyat-İş üyesi üç ambar işçisinin öldürülmesi, işçi sınıfı mücadelesine karşı sorumluluk duyanların, devrimci hareketlerin geçiştirebileceği bir sorun değildir.

Solun geneline hakim olan, en azından şu ana kadar bu konuda bir tavırsızlık ve duyarsızlıktır. Bu, yarın dönüp yine devrimci mücadeleyi vuracak bir duyarsızlıktır. Keza, bu konuda ilgili taraflarca yapılan açıklamaları izliyoruz; bunlarda da ciddi bir muhasebe çabası görünmüyor.

Elbette bu açıklamalardan çıkardığımız kimi sonuçlar vardır. Ancak burada, kimin ne kadar haklı, kimin ne kadar haksız olduğu konusunda bir yargıda bulunmuyoruz. Çünkü tek başına bu fazla bir şey ifade etmeyecektir.

Ortada üç ölü var.

İlgili taraflar, böyle bir gelişmeyi önleyememenin sorumluluğunu taşıyorlar herşeyden önce.

Ve yine ilgili taraflarla birlikte tüm sol devrimci, ilerici sendikalar arasında neden bu tür sorunların yaşanabildiğini, bunların kaynağında hangi anlayışların yattığını tesbit etme sorumluluğuyla yüzyüzedir.

*

Çeşitli siyasi hareketlerin, legalizme, reformizme yönelmelerine paralel olarak, fabrikalardaki, işyerlerindeki direnişlere, taban örgütlenmelerine dayanan bir işçi sınıfı mücadelesi yerine, sendika yönetimlerine dayanan bir "işçi sınıfı" çalışmasını geçirmeleri, hem memur hem işçi sendikalarında görüleceği gibi, reformizmin, düzen içi

politika ve yöntemlerin hakim olmasını da beraberinde getirmiştir.

Sendikalar da işte bu çerçevede büyük bir erime içindedirler.

Bunun dışı yansıyış biçimleri ise rekabetçilik, sekterlik, grupçuluktur.

Doğru sendikal anlayışın olmayışı, kafa kola dayanan ilişki ve örgütlenme tarzı, kaçınılmaz olarak bu tür sonuçları ortaya çıkarmaktadır.

Durum ortadadır. Sonuç vahimdir. Bu nedenle, yaşanan olay karşılıklı suçlamalarla geçiştirilemez.

*

Çözüm önerimiz:

Bugüne kadarki mücadelesiyle, dürüstlüğüyle bilinen, adaletinden şüphe edilmeyen **devrimci demokrat sendikacıların bir kurul oluşturulmalı** ve bu kurul, üç işçinin öldürüldüğü olayı soruşturmalıdır.

Elbette kurul, olayın öncelikli muhatapları durumundaki TÜMTİS ve Nakliyat-İş'in de onaylayacağı bir kurul olmalı ve her iki sendika, çıkacak sonucu kabul edeceğini baştan açıklamalıdır.

Soruşturma sonucunda herkesin sorumluluğunu ne kadersa ortaya koyan bir rapor tüm işçilere, halka açıklanmalı, ve rapor doğrultusunda özeleştiriler yapılmalıdır.

Bu sorunun geçiştirilemeyeceği konusunda herkes hemfikirse, geçiştirmemenin yolu, çözüm için adım atmaktır. Kurul, bunun adımdır. Türkiye solu, kendi içindeki sorunların sorgulanmasını burjuvazinin hukukuna bırakmak yerine, kendi adaletini sağlayacak mekanizmalar yaratmayı başarmalıdır.

Zeliha'yı kadınlar omuzlarında taşıdı... Güle Güle Elleri Kınalı Yoldaş

Ölüm orucu direnişinin 100. şehidi olarak, 30 Kasım günü şehit düşen Zeliha Ertürk, 2 Aralık günü Gazi Mahallesi'nde düzenlenen cenaze töreniyle, kahraman yoldaşlarının yanına uğurlandı.

Adli Tıp morgundan, aralarında ölüm orucu gazi-si kardeşi Ferhat Ertürk'ün de bulunduğu bir grup tarafından alınan Zeliha, kısa bir yürüyüşün ardından otobüslerle Gazi mahallesine götürüldü. Kahraman kızlarını, yoldaşlarını gözlerinde alevleşen öfkeleri, yüreklerinde başeğmez bir iradenin gururu ile bekleyen yüzlerce insan, naaşının Gazi Cemevi'ne getirilmesiyle birlikte, zılgıtlarını göğe savurdu. Zılgıtları, **"Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez"** sloganı izledi, Gazi halkına bir yiğitlerini daha yitirdikleri duyuruldu. Beyaz önlüklü işkencecilerin sakat bıraktığı kardeşi Ferhat, iki kişinin kollarında, ölümsüzlüğe uğurladığı onlarca arkadaşına kardeşini de eklerken, direnişin hangi büyük bedellerle, hangi çekilen acılarla, yüreklerin kuru hiç eksilmeden sürdürüldüğünün görüntüleri de oluşmuştu.

Gazi Cemevi'nde yikanırken özellikle dikkat çeken bir şey vardı ki, Zeliha'nın tüm vücudundan parçalar alınmıştı. Göğüs kafesi ve karnının açılıp otopsi yapılmasının dışında kollarından, bacaklarından, sırtından da parçalar alındığını gösteren dikiş izleri dikkat çekiyordu.

Kalandan gidene kına...

Zeliha son yolculuğuna uğurlanmadan önce ellerine kınalar yakıldı. Bir eline hapishanede dertlerini sevinçlerini paylaştığı bir yoldaşının yaktığı, diğer eline ise bir ölüm orucu gazisinin yaktığı kınayı, dışarıda ölüm orucunu sürdüren Feride Harman göndermişti. Zeliha'nın devrettiği bayrağı alan Feride de kahraman yoldaşının düşününe bu anlamlı hediye ve gönderdiği mesajla katılıyor. Cemevi önünde, birazdan sokakları inletecek sloganlarını atmak için bekleyen yaklaşık 500 kişi sabırsızlık içindeydi. Birazdan Cephe bayrağıyla kendilerini selamlayacak Zeliha'yı bekliyorlardı. Ancak Zeliha'nın daha vedalaşacakları vardı cemevi morgunda. Başında "Halkımızın Geline" türküsunü yumrukları havada söyleyen ölüm orucu gazileri, saygıyla Zeliha'nın alnından öptükten sonra cemevi önünde bekleyenlerin sabırsızlıkları da sona erdi.

Üzerine kızıl yıldızlı Cephe bayrağı örtülmüş tabutunun görünmesiyle birlikte **"Zeliha Yoldaş Ölümsüzdür"** sloganları, alkışlar ve zılgıtlar dalga dalga yayıldı. Yüzlerce gündür zulüm altında alnında taşıdığı kızıl yıldızı üzerine yorgan edip selamladı Gazi halkını.

**"Bu gürhları, bu orduları tanırım
Kanıma susamışlar, bilirim
Çalmak istiyorlar
gözlerimin nurunu
Hünerimi ellerimin
Çiğniyorlar postallarıyla
tanklarıyla, topraklarımızı
Çiğniyorlar kardelenleri
...**

**Pusuda bekleyen apansız
ölümlerdir tarih
Ve artık yaşam
sorgulamaktadır zulmü
Sorgulamaktadır sofradan
çalınan ekmeği, unutulmuş gülüşleri
Ve kahpe ölümleri
Artık direnmektedir
Artık isyandır yaşamın tek adı"**

Kızıl yıldızla Gazi'de tanıştı, Kızıl yıldızıyla Gazi'yi selamladı

Zeliha'nın devrimcilikle tanışması da Gazi'deydi. Gazi ayaklanmasını duyunca oturduğu mahalleden koşup barikatlara gelmiş, günlerce barikatlarda cephelilerle birlikte beklemiş, direnmmişti. Devrimciliğe ilk adımını attığı Gazi halkıyla birlikte, devrimciliğinin en onurlu anında yine birlikteydi Zeliha. O günleri şöyle anlatıyordu;

"Biz gittikten bir süre sonra çatışma başladı. Amcamlar bizi de alıp bir eve girdiler. Annemler beni onlara emanet ettiği için yanlarından ayırmıyorlardı. Ama ben dışarıda taş atan, birşeyler için koşturan insanları gördükçe onların yanına gitmek istedim. Kaçıp dışarıya çıktım. Birkaç tane yaralıyı polisin elinden aldık. Onlara pansuman yaptım. Çatıştım. Daha sonra sokak aralarında kurulan barikatlarda nöbet tuttum. Orada bizim arkadaşları ilk kez gördüm. Barikat kuruyorlardı. Neşeliydiler. Yağmura çamura aldırmadan taş taşıyorlardı. Onların yanına gidip biraz sohbet ettim. Bana Kurtuluş Gazetesi verdiler. Eski sayıydı. Ama onları okudum, çok fazla anlamadım ama yakın hissettim kendimi. Cenazeler kaldırıldığı gün onları tekrar gördüm. Sizin yanınıza gelmek istiyordum dedim."

Kahraman kadınıımız, kadınlarımızın omuzlarında

Kitle, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" ve "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz" sloganlarını haykırırken, kızıl tabutun altına omuzunu koyan kadınlarımız yüzlerinde Anadolu kadının bin yıldır dimdik ayakta duran asaleti, çekilen acıların çelikleştirdiği bakışları, göğüs kafeslerini şişiren gururları ile Zeliha'yı en öne ulaştırdılar.

Bilmeyenler için şaşırtıcı elbette bu resim karesi. Düğünde, cenazede, yaşamın her alanında hep geri plandaki kadınlar en öndeler. Direniş bayrağını yüzlerce gündür taşıyan, acılarını şiirleştiren Zeliha ile, O'nu omuzlarında taşıyan emekçi kadınlarımızla en

öndeler. Zeliha'nın direnişi nasıl ki, bütün kadınlarımıza isyan ve direnme çağrısıysa, tabutun altına girilen omuzlar da bu çağrıya verilen bir cevaptır. Zeliha en başta onların onuru, gururu, kahramanı.

Sahte, "kadının kurtuluşu" tartışmalarının ortasına direnişleriyle, acıları yüreklerine gömüp isyan edişleriyle, denize atılan bir taş gibi kadınlarımız. Genişleyen halkalar tüm okyanusu kapladığında Zeliha'ların, kadın kahramanlarımızı taşımaktan omuzları nasırlaşmış kadınlarımızın değeri de çok daha iyi anlaşılacaktır.

Zeliharlarımızın kızıl kefenleri vatanımıza kızıl gelinlik olacak

Cemevinden slogan ve marşlarla yürüyüşe geçen kitle, bir süre sonra otobüslerle Cebeci Mezarlığı'na hareket etti. Burada yeniden oluşturulan kortej, direniş mezarlığına dönüşeli beri vakurlu bakışlarla gelenleri selamlayan Cebeci'nin diri toprağına, yeni bir kahramanı daha vermeye geldiklerini sloganlarla haber veriyordu. Al büyüt, çatlasın yüzün, güneşe dönder yiğit bakışları, teslim olmayan iradesinden güç al, tabiat ananın çetin şartlarına onlar gibi diren.

Kızıl kefene sarılan Zeliha toprağına verilirken, öfkesini sloganlarla dile getiren yüzlerce insanın aklından, o çok bilinen marş geçiyordu;

*Gözünde çakan şafağın kızılığında yumruk
silah sesleriyle halaya durur
kızıl gelinlik giydireceğiz kendi ellerimizle
özgür vatana*

Ellerimiz, halkların tarihinin deneyleriyle, isyanlar toprağı Anadolumuzun direnişleriyle ustalaşılıyor. Şehitlerimiz vatanımızı özgürleştirmek için kızıl kefenlerini kendi elleriyle dikeyyor. Ustalaşan ellerimizle, kızıl kefenlerinden yurdumuzun kızıl gelinliğini dikmek boynumuzun borcu olsun!..

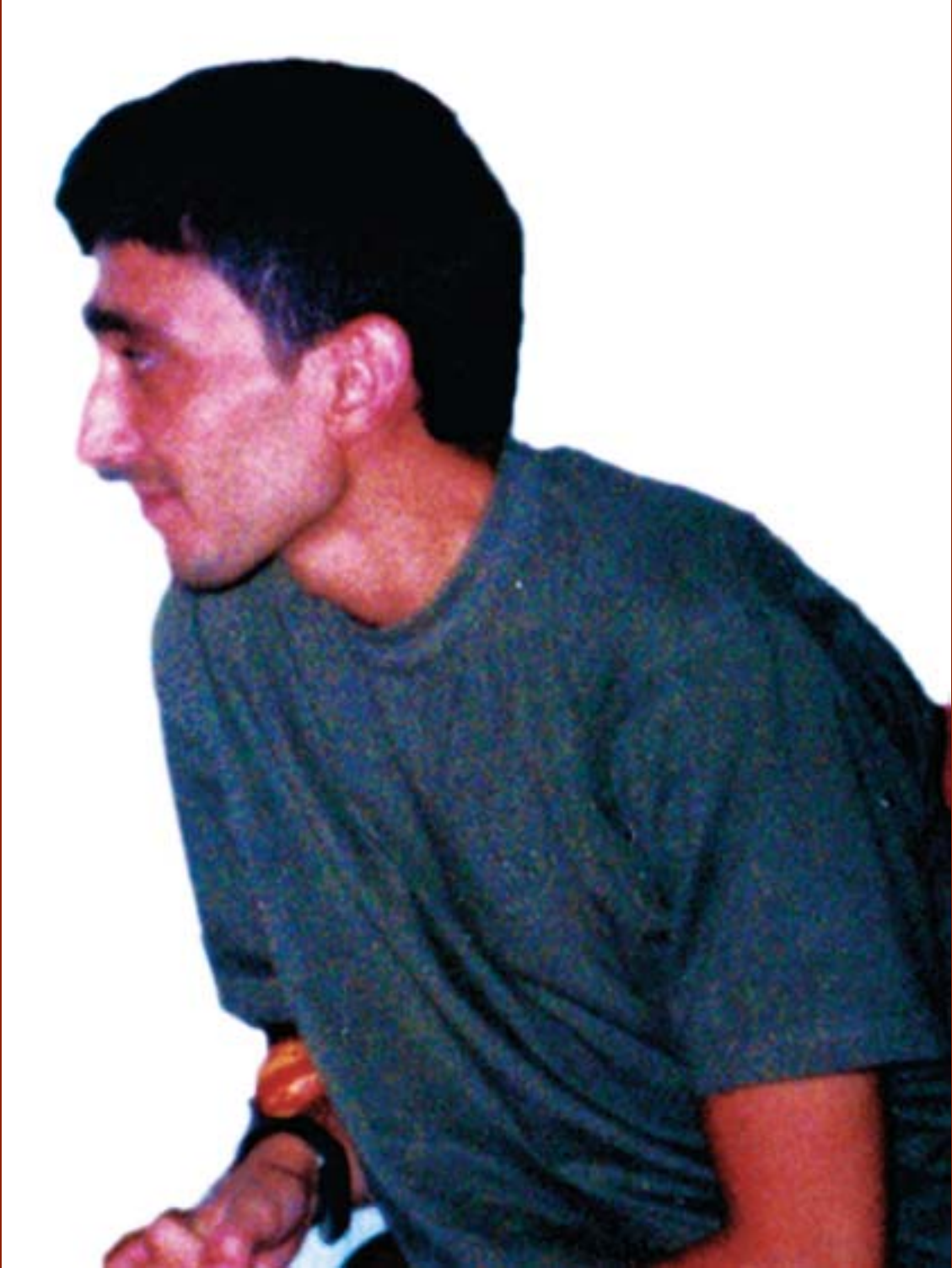

Şehitlerimiz, gazilerimiz... Kardeşlerimiz, analarımız, babalarımız, çocuklarımızla, bin yıl da sürse, kanımız derya deniz de olsa... direnecek, halkımıza verdiğimiz Bağımsız, Demokratik Türkiye sözümüzü yerine getireceğiz...

Zeliha ERTÜRK

2002 Ölüm Orucu Şehidi

Feridun Yücel BATU

2002 Ölüm Orucu Şehidi

İpsala yürüyüşçüleriyle görüştük...

DİRENİŞİN KARARLILIĞINI TAŞIDIK

18-26 Kasım tarihleri arasında tecriti protesto ve Avrupa kamuoyuna duyurma amacıyla Avrupa kentlerini dolaşarak İpsala sınır kapısına yürüyen TAYAD Komite üyelerine etkinliklerini sorduk..

TAYAD Komite Sözcüsü: "Eylemimiz; **Brüksel**'de AP ve Belçika Parlamentosu'nda görüşmeler. Belçika Parlamentosu'ndan iki senatör ve bir milletvekilinin katıldığı basın toplantısıyla başladı. Tecrite karşı 155 bin imza Avrupa Parlamentosu'na verilmek üzere senatörlere verildi. Toplantıdan sonra AK genişlemeden sorumlu başkan yardımcısıyla görüştük. Fransızca ölüm orucu ile ilgili dosyayı sunduk. Brüksel'de bildiri dağıttık.

19 Kasım'da **Strasbourg**'da AP önünde 2 saat süren bir gösteri düzenledik. Gösteri sırasında daha önce görüştüğümüz Danimarka milletvekili, TAYAD Komite'den 3 arkadaşımız ile birlikte AP'deki diğer milletvekilleriyle görüşmeler yapıldı, dosyalar verildi, Avrupa'nın tavrı anlatıldı. Bu konuda ilgileneceklerini söylediler.

20 Kasım'da **Cenevre**'ye geçtik. Orada 3 kişilik heyet olarak BM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı ve Koordinatörü ile görüşüldü. Yürüyüşümüzün nedenlerini anlattık. Neler yapabileceklerine ilişkin önerilerimizi sunduk. Kendileri de neler yapabileceklerini söylediler. Bir heyet oluşturarak F tiplerini incelemeleri ve tutsaklarla görüşmeleri önerisine olumlu baktılar. Dosyalarımızı BM'nin diğer kurumlarına da ileteceklerini ve onları da harekete geçireceklerini söylediler.

Bu görüşmeler sırasında dışarıda bir gösteri düzenlendi. İsviçre basını bu etkinliklere büyük ilgi gösterdi. Gösteriler sırasında Cenevre Parlamentosu'ndan Pierre Vanek adlı bir milletvekili TAYAD Komite'yi desteklemek amacıyla eyleme katıldı. Bir konuşma yaptı. Cenevre merkezinde bildiri dağıttık.

21 Kasım'da **İtalya**'daydık. Floransa'da Tuskanya Belediye Meclisinde bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıya bizim dışımızda iki komünist partisi ve GIOVANNI BARBALLI (Firenze Eyalet Parlamentosu'ndaki Rifondazione Comunistanın Grup Başkanı), Lorenzo Marzullo (Frenze Belediyesi'nin Barış Komisyonu Başkanı.) ve Enrico Cecchetti (Tuskanya Eyalet Parlamentosu Genel Başkan Yardımcısı) ile Demokratik Sol Parti katıldı. İtalyan kurumlar ölüm orucu gazilerine sahip çıkmak istediklerini ve bu amaçla resmi başvuru yaptıklarını söylediler. Ayrıca oradaki 3 parti Şubat 2003'de parlamenterlerin, yazarların, gazetecilerin katılacağı ölüm orucuyla dayanışma yürüyüşü düzenleyeceklerini belirttiler. Roma'da ise elçilik önünde İtalyanların da katıldığı 2 saat süren bir gösteri yapıldı.

24 Kasım'da **Yunanistan**'a ulaştık. 2003'de yapılacak olan Avrupa Zirvesi için tüm sol partilerin sendikaların ve bütün DKÖ'lerin katıldığı toplantıya katıldık. Yürüyüşümüzün amacını, taleplerini anlattık. Bütün katılımcılar ayakta alkışladılar.

Ertesi günü, Atina Barosu'nda bir basın toplantısı düzenledik. Yunan basının ilgisi oldukça yoğundu. Toplantıya onlarca parti, örgüt ve kurum katılarak destek verdi. Sonra Yunan dostlarımızla birlikte Avrupa Parlamentosu Temsilciliği'ne yürüdük, AP Temsilcisi ile görüşme yaptık.

Aynı günün akşamı Yunan Parlamentosu'ndaki tüm partilerin yetkilileri ile görüştük. İmza kampanyası başlatacaklarını söylediler.

26 Kasım'da İpsala sınır kapısına gittik. Burada yaptığımız açıklamayı Yunan basını da izledi. Sonra sınır kapısına yürümeye başladık. Sınır kapısını yaklaştığımızda Yunan polisi bizi durdurarak bundan sonra yürümemize izin vermedi. Eylemimizi saygı duruşuyla sona erdirdik.

Yürüyüşümüzün direnişini ve tecriti duyurma anlamının başarıya ulaştığını düşünüyorum. Elbette bu yetmeyecektir, biz de TAYAD Komite olarak direnişin sesini dünyaya duyurmaya devam edeceğiz.

Şehitler İçin Gösteriler

Zeliha ERTÜRK ve Feridun Yücel BATU'nun şehit düşmesinden sonra Londra ve Paris'teki Türk konsoloslukları önünde yapılan gösterilerle şehitler anıldı, oligarşinin katletme politikası lanetlendi.

Londra'daki gösteride tecrite karşı Türkçe ve İngilizce pankartlar taşınırken, benzer bir gösteri de Londra'daki Avrupa Parlamentosu Temsilciliği önünde yapıldı.

Paris'teki konsolosluk önündeki gösteriyi düzenleyen Tayad Komite fransızca **"İzolasyona son verin ölümler dursun"** pankartı açarken, Türkçe ve Fransızca sloganlarla AKP hükümeti protesto edildi.

Hamburg Hapishanesinde Eylem

Aralarında Türkiyeli siyasi ve adli tutsakların da bulunduğu Almanya Hamburg'daki Santa-Fu Hapishanesi'ndeki tutsaklar, hapishane idaresinin, ziyaret günlerini kısıması, hücrelerin açık kaldığı saatleri günde 2 saat düşürmesine, haftanın 6 günü telefon yasağı getirmesine ve özellikle yabancı tutuklulara karşı ırkçı tutumlarına karşı, Türk, Kürt, Arap ve daha birçok milliyetten tutsaklar bir gün işe gitmeme, hücreden çıkmama boykotu yaptılar.

HALAYDA İKİ MENDİL

Anı / 19 Aralık Şehitlerinin Anısına

Tutsaklar tıpkı '96 ölüm orucunda olduğu gibi, yeni bir ölüm yürüyüşüne hazırlanıyorlar. Düğün varmış gibi, eğlenceler, turnuvalar, skeçler ve daha neler neler düzenleniyor... Biliyorlar, hissediyorlar. Belki bir daha böyle günleri olmayacak. Yan yana gelip, el ele tutuşup halaylara duramayacaklar... Durmak yok yorulmak yok bu kısa sürede. Herkes birbirine bir şeyler hazırlıyor. O zor günlerde, ölüm yürüyüşlerinde yoldaşlardan yoldaşlara "hatıra" olsun diye... Yarına dair birbirlerine bir şeyler kalsın istiyorlar. Yarınlarının ne olacağı belli mi?

O da ranzaların arasına oturmuş, demir parmaklıkların arasından gök yüzünü seyrederken, aklından binlerce düşünce geçiyor. Belki de, birinci ekibe seçilmesinin nedenlerini düşünüyor kendi kendine. Bir de ölüm yürüyüşüne çıkan yoldaşlarına ne armağan edeceğini... Birden hareketleniyor. Eğiliyor elbiselerin arasından iki mendil çıkarıyor. Etrafı özenle işlenmiş, iki beyaz mendil. Kumaşı da çok güzel görünüyor. Bu mendiller, 1996 ölüm orucu döneminde dışarda çok sevdiği bir arkadaşı tarafında yapılmış, "halaylarda elinde bulunsun" deyip ona gönderilmişti. O da "bir gün lazım olur" diye yıllarca saklamıştı bu mendilleri. İşte şimdi lazım.

İki mendili eline alıp, hummalı bir çalışmaya başlıyor. Önünde, sarı, kırmızı bezler, aynı renkte iplikler, makas, iğne, cetvel... Kesiyor, biçiyor, işliyor... Ranzaların arasında onlarca tutsak aynı çalışma içinde. Kimisi kalem, kimisi mendil, kimisi çakmak, kimisi tespih tanelerini süslüyor. En güzelini yapmaya çalışıyorlar birbirlerine.

Yok olmadı. Yaptığı mendilleri beğenmeyip, yenisinden, yeniden söküp yapıyor. Ama olmuyor. Kafasını kaşıyor, yeni birşeyler arıyor. Saatlar ilerliyor, zaman hızla geçiyor. Ve işte sonunda çok uğraştığı mendillerin görüntüsü ortaya çıkıyor. Karşılıklı iki uçta Parti ve Cephe ablemelerini yapmış, beyaz saten kumaşın üzerinde çok da güzel görünüyor. Lambanın ışığına tutuyor, elleriyle yaptığı dikişleri inceliyor. Evet işte oldu dercesine kafasını sallıyor. Mendillere işlediği ablemle-ri severcesine okşuyor. Sonra ütölüyor katlıyor.

Yarın büyük gün. Ölüm orucu birinci ekiplerinin bant takma töreni var. Bütün tutsaklar yarına hazırlanıyorlar. Banyolar yapılıyor, tıraş olunuyor, en yeni elbiseler sabaha hazırlanıyor. C- 14 Koğuşunun alt katı tören için hazırlanmış. Çokta görkemli görünüyor. Yeni bir ölüm yürüyüşünün son sözleri burada söylene-

cek. Burası ki; Berdan'ın, İlginç'in, Yemo'nun hücre hücre ölümü yendiği, katafalklarında yattığı yerdir. Bu demir kapılar, kalın duvarlar, ve demir parmaklıklar bir kez daha kahr-ramanlıklara tanık olacak. Neler paylaşılmalı ki bu dört duvar arasında. Duygular, düşünceler, idealler, hayaller ve rüyalar...

Önce Yazgülü çıkıyor kürsüye. Peşinden Fırat, Ali ve Aşur... Haykırıyorlar kürsüde, "Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye" diye. Müthiş bir atmosfer. Alkışlar, şiirler... Kürsüde konuşanlar sanki ölüme gitmiyorlarmış gibi. Ölümün o korkutucu yüzü yok burada. Korkunun, tereddütün yerine, coşku, sevinç ve halaylar var burada.

Aklı armağanlarında, kızıl bantlıları kucaklayıp alınlarından öpüyor. Sonra Yazgülü'n yanına gidip sohbet ediyor. Ve cebindeki mendili çıkarıp Yazgülü'ne uzatıyor,

- "Bu direnişimizin bir de zaferi var. Zafer halayını çekmeniz için mendil yaptım size"

İkisi de duygulu, sınırsız bir kucaklaşma... Herşey gözlerinin içinde, paylaşmak ve veda... Bir yönetmen bu sahnenin filmini çekebilir mi acaba? Zor. Çünkü burada duygular konuşuyor. Sevgi ve saygı konuşuyor. Şu kesin ki; dünyanın en zengin adamı, parasıyla, bu duyguları, sevgi ve saygıyı satın alıp yaşayamaz. Çünkü yarına inanç ve güven var burada. Bunun huzuru sinmiş bakışlarına ve yüreklerine.

Yarın! Yarınları ne olacak? Belki de şehit düşecekler. Bu onların umurlarında değil. Onlar bu atmosferin tadını çıkarıyorlar. Aynı sahne, diğer mendili Ali'ye verirken yaşanıyor. Bu sefer gözleri doluyor. Ali "Şimdi ağlamak olur mu ama?" deyince, ikisi de, gözyaşlarının yanaklarından süzülüp inmesine izin vermiyorlar.

Günler hızla akıp geçiyor. 1. Ölüm Orucu Ekibi'ni, 2.

Ölüm orucu ekibi, onu üçüncüsü takip ediyor. Ve 19 Aralık sabaha karşı saat beşte, bütün tutsaklar silah ve bombaların sesiyle uyanıyorlar. Bu bir oyun değil, şaka veya espiri hiç değildi. Evet gerçeğin ta kendisiydi. Kulakları patlatan ses, yüzlerce binlerce, eli kanlı katil sürüsünün sesiydi. Devletin himayesindeki tutsaklar, yine aynı devletin katilleri tarafından kuşatılmışlardı. Bayrampaşa'daki bütün tutsaklar, kurşun ve bombalara karşı, beyinlerini ve yüreklerini siper yapıp direnişe geçiyorlar.

Akıllarında bayan yoldaşları var. Çünkü onlara ulaşamıyorlar. Ne oldu acaba onların tarafta? Bir yandan bunları düşünüyorlarken diğer yanda, koşuş, koşuş, maltanın koridorlarında direniyorlardı. Tarifi mümkün değil, kurşunlar, bombalar, gazlar, yaralıları, bağrış çağrış... Ve en son "ölüm halayı" için 15-16 koşuşların havalandırmasına çıkıyorlar.

Ali'nin elini hiç bırakmamacısına tutuyor. Ali'nin diğer elinde, onun verdiği mendil var. Hep birlikte, türküler eşliğinde, halaya duruyorlar, Ali mendili sallıyor her adımında.. Üzerlerine yağmur gibi yağan gaz bombalarının çıkardığı gazdan göz gözü görmüyor. Bir çoğu düşüyor. Bir çoğu koşuşlara giriyor. Biraz önce yanında duran Ali'nin elini kaybediyor. Ali 15. Koşuşun içinde, kurşunlanmış. Mendil havalandırmanın tam ortasında öylece duruyor. Arkadaşlarıyla birlikte, şehit düşen Ali, Mustafa ve Cengiz'in cansız bedenlerini kucaklayıp, mendilin yanında duran pankartın üzerine özenle yerleştiriyorlar. Ali'nin sağ kalçasında büyükçe bir yarası var. Kalça kemikleri parçalanmış, kemik parçaları elbiselerin üzerinde öylece duruyor. Bir damla kan dahi akıyor. Dişleri sıkılı Ali'nin. Yüzünde sert bir ifade. Sanki soluk alıp veriyor. Ama yok yok. Son nefesini vereli hayli zaman geçti. Sağ kalan bütün tutsaklar yavaşça eğilip alınlarından tek tek öpüyorlar şehitlerin. Hemen ilerde duran mendil gözüne çarpıyor yine.

Aklına Yazgülü geliyor o anda. Öteki mendil... Ne oldu onlara acaba? Bir an dikkat kesiliyorlar... Sanki bayan tutsakların slogan sesleri geliyor uzaktan. Evet evet bu onların sesi. Herkes susuyor sesi anlayabilmek için... Uzaktan, havalandırmaların üzerinden rüzgar isimleri getiriyor onlara. Bayan tutsaklar önce isimler söylüyorlar tek tek . "Yazgül, Şefinur, Gülser, Özlem, Seyhan ve Nilüfer..." sonra da "Ölümsüzdür" sözü duyuluyor...

Yazgül, acaba nasıl, nasıl öldü... Belki en son akla gelecek şey geliyor o an aklına... Mendil elinde miydi acaba? Sonra, çok sonra öğrenecek, diri diri yakılmış bedeninin yanında o da yanmış...

Kanlanmış, alevlerde kül olmuş mendiller savruluyor hala halay başlarında... Yeni mendiller işleniyor köşeleri işlemeli... Bir mendil, açlığın koynunda ölüme yürüyen direnişçinin koynunda gizli...

Nurettin GÜLER

Şehitlik tarihi:

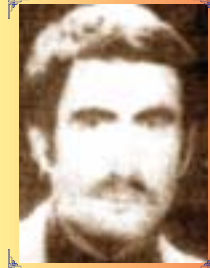
12 Aralık 1978

Şehit düştüğü yer:

Elazığ

Şehit düşme şekli:

Faşistlere karşı gerçekleştiren bir eylem sonrası polisle girdiği silahlı çatışmada şehit düştü. Devrimci hareketin bölgedeki sorumlu kadrolarından biriydi.

Abdülkadir ADANUR

Şehitlik tarihi:

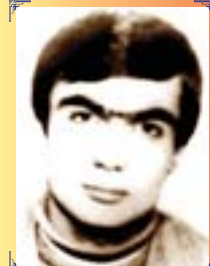
Aralık 1977

Şehit düştüğü yer:

İstanbul Yıldız

Şehit düşme şekli:

IDMMA Yıldız'da gençliğin anti-faşist mücadelesinde yer aldı. Gece Bölümünde faşistlerin saldırısı sonucu bıçaklanarak katledildi.

Mehmet MART

Şehitlik tarihi:

Aralık 1979

Şehitlik tarihi:

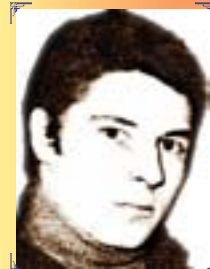
Aralık 1979

Şehit düştüğü yer:

Samsun

Şehit düşme şekli:

Samsun'da, okuduğu Antep'te hep anti-faşist mücadelenin en önünde yer aldı. Samsun'dayken bir yazılama sırasında faşistler tarafından vurularak katledildi.

Hüseyin ULU

basın
tv

KIRILIR YALANIN ÇARKI

‘Andiç’ versiyonları

AKP’nin Genelkurmayca sorguya çekildiği ilk MGK toplantısının “amaca hizmet etmesi gereken” bütün ayrıntıları basına yansıtıldı.

Kanunen yasak olmasına rağmen (ki bugüne kadar bu kadar ayrıntının yansıdığı MGK toplantısı enderdir) ertesi günü seçilmiş gazetelerde manşetlere çıkan haberlerin içeriğine bakıldığında bilgileri kimin yansıttığı da ortaya çıkmaktadır.

Doğan Medya’nın iki gazetesi, Milliyet ve Hürriyet’e verilmişti temel roller.

Milliyet; Genelkurmay’ın cumhuriyetin temel ilkelerini hatırlattığını, Abdullah Gül’ün, “biliyoruz bizden şüphe duyuyorsunuz” dediğini; yine generalerin “anayasayı değiştirmekten sözediyorsunuz, ne demek istiyorsunuz” dediğini, hükümetin “cumhuriyetin ilkelerine bağlılıktan” sözettiğini duyurdu.

Hürriyet ise; birinci sayfa manşetinden yayımla-

dığı haberinde, iftar saati geçtiği halde çalışmalara ara verilmediğini, ama Orgeneral Özkök ’ün de aralarında bulunduğu oruçlu üyelerin, masalara servis edilen kanape, sandviç ve meşrubat ile oruçlarını açtığını yazdı.

28 Şubat sürecinde gündeme gelen “andiç” ne idi hatırlayalım. Andiç, kelime anlamı farklı olsa da kullanılan anlamı, genelkurmayın basını kullanması, yönlendirmesi, denetimi altına alması idi.

Bilgilerin genelkurmay kaynaklı olduğu yoruma gerek bile bırakmıyor. Böylece hizaya getirmede andiçin bir başka versiyonu işledi yine. AKP’nin “burnunun sürtüldüğü” mesajı Milliyet aracılığıyla verilirken, özellikle islamcı tabana da genelkurmay başkanının “kendilerinden biri” olduğu mesajı Hürriyet aracılığıyla verildi...

28 Şubat gibi, andiçlerin de “bin yıl süreceğini” ortaya konulmuş oldu. Holding medyasının “demokratlığı” geçici, 28 şubatçılığı kalıcıdır. AKP yağcılığı yapan medyanın gerçek yeri ve çıkarları da gerçek iktidarın yanında olmasına uygundur bu durum.

Bu noktada kimi islamcı basının, destekledikleri AKP hükümetinin namusunu kurtarmak için, “kim sızdırdı bu bilgiyi... yasaktı” savunmalarına girmesinin hiçbir anlamı yok. Gerçek iktidar ve gerçek iktidarın basını yerinde duruyor.

ÇİZGİYLE

Yerini bulan hak

Mine Kırıkkanat (Radikal 30/11/2002)

"Adalet, eyleme geçen gerçektir." (Joseph Jobert, 1842)

Mehmet Ağar'ın, Şevket Kazan'ın, H. S. Türk'ün Adalet Bakanlığı yaptığı Türkiye'de, yansız ve dürüst bir adalet dağıtımı kolay değildir. Bu 'üstlere' rağmen namusuna leke, onuruna gölge düşürmeyen, baskılara boyun eğmeyen yargıçlar ve savcılar, yabancı meslektaşlarından daha derin anlamda saygıyı hak ederler. Türkiye'nin adli talihsizliğinde, en 'olmaması' gereken bakan hangisiydi, Ağar'mı, Kazan'mı, Türk'mü, bilemiyorum, ama şahsi görüşüm **H. S. Türk'ün** unutulmaz yaralar açtığı yolunda. Çünkü Ağar'ın 'kim', Kazan'ın 'ne' olduğunu biliyorduk, yaptırımlarıyla bizi hazırladığımızdan daha fazla düş yıkımına uğratmadılar. Oysa H. S. Türk, uğursuz 'Mezarlık yolları iyi niyet taşlarıyla döşelidir,' sözünü doğru çıkardı. Onlarca cinayetle biten hapisane baskınları, parmak kadar çocuklara işkence yapıp cezasız kalan polisler, ölüm oruçları, çıkar çıkmaz yine adam öldüren katilleri bırakıp düşünce bile değil, pankart yazmak suçlularını içerde tutan Af Yasası rezilliği, çıkarılmayan trafik suçları yasası, F tipi cezazeler hep onun eseri idi. Ve ticaret hukuku profesörü olan hazret, bir elma çalanı 20 yıl, 1 milyar dolar çalanı 200 milyon para cezasına çarptıran yasayı 'düzeltmek', gecekondu gibi adliyelerde 'saraylıları' yargılayan adalet temsilcilerinin yaşam koşullarını iyileştirmek yerine, biz gazeteciler, özellikle de Radikal yazarlarıyla uğraşmayı tercih etti.

Salt naçiz yazarınıza toplam yedi dava açtı. Biri 'kişisel hakaret', diğerleri 'Adalet Bakanlığı'nın manevi şahsiyetini tahkir ve tezyiften', yani 159'luk. Ama bana en büyük zevki, bir bakanın suratına telefon kapatmak hazzını, beşinci dava sırasında tattırdı. F tipi cezaevleri konusunda araştırma yapıyordum, H. S. Türk, sanki mahkemelik değildim, ondan bilgi istermişim gibi, şurup sesiyle "Mine hanım, nasılsınız?" diye telefon açmaz mı? **"Hangi yüzle..."** diye başladığım bir tirat var ki **hazretin suratına**, ben gururla anımsıyorum, sanırım kendisi de unutmamıştır! İşimden etmeye bile kalkmıştı beni. Alaattin Çakıcı Türkiye'ye iade edilmiş, H. S. Türk **"Fransa koşul koydu, sorgulayamayız!"** diyordu. Fransız savcıyla konuştum, **"Biz yargılamayın dedik, sorgulamayın değil..."** dedi, manşet oldu. Ertesi gün, H. S. Türk'ten gazeteye bir faks: **"Haber yalan. O adam savcı değil, kâtip!"**

Gazete, "Ya sen gidersin, ya H. S. Türk istifa eder," diye ayağa kalktı, ancak daha ben haberimi

savunmak zorunda kalmadan, konuştuğum savcının kâtip 'olmamakla' kalmayıp, AB nezdinde iadelerden sorumlu başsavcı olduğu anlaşıldı. **'N'aber Sami?'** diye bir yazı yazdım, yine dava etti...

H. S. Türk, yalnız bana değil, genelinde gazetecilere dava açtığında şöyle bir yöntem izleniyordu: Ankara'dan ilgili mahkemeye ikide bir telefon ediliyor, önce 'Dava açıldı mı?' açılmadıysa 'Niye açılmadı?' diye soruluyor, derken 'Nasıl gidiyor?' diye takip ediliyordu, gidişat (!). Baskı yapılıyordu düpedüz.... Biz yargılandık, sıramızı savmak üzereyiz. Sıra ona geliyor, yavaş yavaş. Üstelik dokunulmazlığı da yok artık!...

Off, of!

Türker Alkan, (Radikal, 30/11/2002)

(...) Emniyet yetkilileri sık sık açıklama yapıyorlar: 'İşkenceyi eğitimle önleyeceğiz!' Geçenlerde, "Salt eğitimle işkenceyi ve kötü muameleyi önleyemezsiniz. Üst düzeyden başlayarak işkenceye karşı çıkmak, işkencecileri mutlaka cezalandırmak gerekir. İşkence yapanları yargı önüne çıkaramadıktan sonra vereceğiniz eğitimi kim dinler" diye yazmıştım.

Polisin bir depoda dayak attığı Veli Kaya olayı en yeni örnek. Ama korkarım bu kafayla gidersek son örnek olmayacak.

Olay, milyonlarca kişinin gözü önünde geçiyor. Polisler genci ite kaka depoya sokup dövüyorlar. Müfettişlerin değerlendirmesini okumuş olmalısınız: Öğrenciyi 'güvenli bölge' olduğu için depoya sokmuşlar!

Öğrenci döven haklı, serbest bırakan suçlu! ...

Polisin bu tavrı ne anlama gelir? Nasıl yorumlamalıyız? İşte benim yorumum:

"En güvenli yer, polisten en uzak olan bölgedir."

"Polis bundan sonra da her önüne geleni sopalamaya devam edecektir. Buna engel olmak mümkün değil. Çünkü dayak ve işkence, polis için bir altkültür haline gelmiş. Belli ki işkencecileri korumayanlar poliste 'hain' olarak niteleniyorlar."

"Polis, Türk halkının aptal ve ebleh olduğunu, kendisinin de çok zeki olduğunu sanıyor. Aziz Nesin yüzde 60'ımızın aptal olduğunu söylemişti. Veli Kaya olayını soruşturan müfettişler halkımızın kâmilan geri zekâlı olduğuna inanıyor olmalı."...

"Herkesin gözü önünde geçen bir olay için böyle müfettiş raporu verilirse, **gizli kapaklı yerlerde pencereden atlayarak, sandalyeden düşerek ölenler** hakkında verilen müfettiş raporları ne kadar güvenilir olabilir dersiniz?"

Son yorumum: Off, of!